

Do druku nr 2082
Warszawa, 3 października 2003 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-151-03

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych oraz o zmianie innych ustaw** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
PLATNOŚCIACH BEZPOŚREDNICH DO GRUNTÓW ROLNYCH
ORAZ O ZMIANIE INNYCH USTAW

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 9 września 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rolnictwo”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 7

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru.
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i projektami aktów wykonawczych.
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela korelacji – załączniki do dyrektyw).
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana w dniu 19 września 2003 r.
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: 1) Rozporządzenie Rady EWG nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty; 2) Rozporządzenie Rady WE nr 2466/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. zmieniające rozporządzenie EWG nr 3508/92 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty; 3) Rozporządzenie Rady WE nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej; 4) Rozporządzenie Rady WE nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej; 5) Rozporządzenie Rady WE nr 1593/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie EWG nr 3508/92 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty; 6) Rozporządzenie Rady WE nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno; 7) Rozporządzenie Komisji WE nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady WE nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno; 8) Rozporządzenie Komisji WE nr 495/2001 z dnia 13 marca 2001 r. zmieniające Załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty;

- 9) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1093/2001 z dnia 1 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno;
- 10) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1244/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie WE nr 1259/1999 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej;
- 11) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92;
- 12) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2550/2001 z dnia 21 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2529/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego w odniesieniu do systemu dopłat oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2419/2001;
- 13) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 52/2002 z dnia 11 stycznia 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno;
- 14) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651/2002 z dnia 16 kwietnia 2002 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 oraz rozporządzenie (WE) nr 245/2001 w zakresie kodów Nomenklatury Scalonej na siewne nasiona konopi;
- 15) Traktat o przystąpieniu Polski do UE, Akt dotyczący warunków przystąpienia, Załącznik II w części zmieniającej rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (wyciąg);
- 16) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1/2002 z dnia 18 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 w odniesieniu do uproszczonego systemu płatności dla rolników w ramach niektórych systemów wsparcia.

Tabela korelacji
projektu ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych
oraz o zmianie innych ustaw

Lp.	Przepis projektu ustawy	Akt prawa Unii Europejskiej	Przepis aktu prawa Unii Europejskiej	Uwagi
1)	Art. 1	Rozporządzenie 1259/1999	Art. 1b ust. 1, Art. 1c ust. 4	Przepis określa zakres przedmiotowy ustawy.
2)	Art. 2 ust. 1 i 2	Rozporządzenie 1259/1999	Art. 1b ust. 4 - 6	Przepisy określają warunki uzyskania płatności.
3)	Art. 2 ust. 3 - 5	Rozporządzenie 1259/1999	Art. 1c ust. 5 - 8	Przepisy normują rodzaje upraw oraz stawki płatności uzupełniających.
4)	Art. 2 ust. 6	Rozporządzenie 1259/1999	Art. 1b ust. 4 i 6	Przepis stanowi podstawę do określenia warunków utrzymywania gruntów.
5)	Art. 3	Rozporządzenie 1258/1999	Art. 4 ust. 4	Przepis nadaje kompetencje agencji płatniczej.
6)	Art. 4			Przepisy dotyczące przeniesienia posiadania gospodarstwa.
7)	Art. 5			Przepisy określające postępowanie odwoławcze.
8)	Art. 6	Rozporządzenie 2419/2001	Art. 15 – 29	Przepisy określające uprawnienia kontrolne agencji płatniczej.
9)	Art. 7 - 8			Przepisy zobowiązujące agencje płatnicze do przygotowania obsługi płatności.
10)	Art. 9	Rozporządzenie 1258/1999, Rozporządzenie 1673/2000, Rozporządzenie 245/2001	Art. 4 ust. 4 Art.1 ust. 2 lit. b Art. 3 Art. 13	Zmiany ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych, dotyczące w szczególności udzielania pomocy dla pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej (rejestracja oraz kontrola).
11)	Art. 10 - 13			Przepisy przejściowe i końcowe.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3508/92

z dnia 27 listopada 1992 r.

ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁴, Państwa Członkowskie są zobowiązane do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia, że transakcje finansowane przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnych (EFOGR) są rzeczywiście przeprowadzane i odpowiednio wykonywane, oraz do zapobiegania i przeciwdziałania nieprawidłowościom; art. 23 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r., zawierający przepisy dotyczące wdrożenia rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w sprawie koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między sobą oraz z działaniami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych istniejących instrumentów finansowych⁵, przewiduje taki sam obowiązek w odniesieniu do rolnej polityki strukturalnej;

dotychczas Państwa Członkowskie zarządzały i kontrolowały różne programy pomocowe stosując odrębne zasady dla każdego programu ze względu na ich zróżnicowany charakter; jednakże, przy ujednoceniu istniejących działań rynkowych w ramach reformy wspólnej polityki rolnej Wspólnota dąży w znacznej mierze, w odniesieniu zarówno do sektora roślin uprawnych, jak i sektora żywego inwentarza, do stosowania bezpośrednich dopłat dla producentów;

w celu dostosowania mechanizmów administracji i kontroli do nowej sytuacji oraz poprawy ich efektywności i użyteczności, konieczne jest utworzenie nowego, zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, zawierającego programy pomocowe dla roślin uprawnych, wołowiny i cielęciny, mięsa owczego i koziego, a także szczególne środki w odniesieniu do upraw na terenach górzystych, wyżynnych i obszarach o mniej korzystnych warunkach

¹ Dz.U. nr C 9 z 15.01.1992, str. 4.

² Opinia wydana dnia 17 listopada 1992 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr C 98 z 21.04.1992, str. 29.

⁴ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str.13.

⁵ Dz.U. nr L 374 z 31.12.1988, str. 1.

gospodarowania; należy również przewidzieć możliwość włączenia do tego systemu, w późniejszym okresie, innych programów pomocowych związanych z obszarem upraw;

różne elementy zintegrowanego systemu potencjalnie zapewnią bardziej efektywne zarządzanie i kontrolę w przypadku programów Wspólnoty nie objętych niniejszym rozporządzeniem; Państwa Członkowskie powinny więc mieć prawo do korzystania z systemu, pod warunkiem, że nie będą w żaden sposób działać wbrew odpowiednim przepisom;

biorąc pod uwagę złożoność takiego systemu oraz dużą liczbę wniosków o przyznanie pomocy, jakie trzeba rozpatrzyć, istotne jest zastosowanie odpowiednich środków technicznych oraz metod zarządzania i kontroli; w związku z tym zintegrowany system powinien zawierać, w każdym Państwie Członkowskim, skomputeryzowaną bazę danych, system alfanumerycznej identyfikacji działek rolnych, wnioski o przyznanie pomocy złożone przez rolników, zharmonizowany system kontroli oraz, w sektorze żywego inwentarza, system identyfikacji i rejestrowania zwierząt;

zarządzanie zebranymi danymi i ich zastosowanie do weryfikacji wniosków o przyznanie pomocy wymaga zbudowania bardzo sprawnych, skomputeryzowanych baz danych, umożliwiających w szczególności przeprowadzanie przekrojowych kontroli;

identyfikacja działek rolnych jest kluczowym elementem właściwego wprowadzenia w życie programów związanych z obszarem powierzchni; doświadczenie pokazało, że istniejące metody zawierają pewne braki; w związku z tym należy ustanowić system identyfikacji alfanumerycznej wprowadzany początkowo, w razie potrzeby, za pomocą teledetekcji;

w celu zapewnienia możliwości skutecznej kontroli, wnioski o przyznanie pomocy dla „obszaru” powinny być składane najpóźniej podczas pierwszego kwartału danego roku; jednak Państwo Członkowskie może, w usprawiedliwionych sytuacjach, mieć prawo do stosowania późniejszego terminu; w 1993 r., biorąc pod uwagę trudności z wdrożeniem zintegrowanego systemu, dopuszcza się późniejszy termin;

w sektorze żywego inwentarza skuteczna kontrola wymaga identyfikowania i rejestrowania zwierząt; w tym celu dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r., w sprawie identyfikacji i rejestrowania zwierząt⁶, zawiera szczegółowe postanowienia; należy zatem odwołać się do tej dyrektywy;

szczególne zasady rządzące wnioskami o przyznanie pomocy pozostają objęte przepisami sektorowymi; jednakże, celem uproszczenia, Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do dopuszczenia możliwości złożenia jednego wniosku o kilka programów pomocowych;

jedną z głównych zalet nowego systemu jest wprowadzenie w każdym Państwie Członkowskim zintegrowanego systemu kontroli zapobiegającego powtarzaniu kontroli sektorowych tego samego typu; w rezultacie zintensyfikowanie kontroli, wymagane przez reformę wspólnej polityki rolnej, powinno być osiągalne bez nadmiernego zwiększania liczby kontroli; wnioski o przyznanie pomocy muszą zostać poddane dogłębnej kontroli administracyjnej, przeprowadzanej za pomocą skomputeryzowanych baz danych; dotychczas

⁶ Dz.U.nr L 355 z 5.12.1992, str. 32.

kontrole administracyjne były systematycznie uzupełniane przez kontrole terenowe; kontrole terenowe mogą zostać w znacznym stopniu zastąpione przez teledetekcję;

wydatki związane z wprowadzeniem w życie zintegrowanego systemu mogą stanowić poważne dodatkowe obciążenie dla budżetów Państw Członkowskich; w związku z tym należy zapewnić częściowe finansowanie przez pewien okres czasu; należy wziąć pod uwagę różnorodność istniejących struktur produkcyjnych w Państwach Członkowskich; w rezultacie należy dokonać podziału wkładu finansowego w sposób, który uwzględni, w szczególności, liczbę gospodarstw rolnych, liczebność żywego inwentarza i obszar użytków rolnych w Państwach Członkowskich;

należy zapewnić stopniowe wprowadzanie w życie wszystkich elementów zintegrowanego systemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każde Państwo Członkowskie ustanowi zintegrowany system zarządzania i kontroli, zwany dalej „zintegrowanym systemem”, mający zastosowanie:

a) w sektorze upraw:

- do systemu wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, ustanowionego rozporządzeniem (EWG) nr 1765/92⁷;

b) w sektorze żywego inwentarza:

- do ustaleń dotyczących premii dla producentów wołowiny i cielęciny, ustanowionych w art. 4 lit. h) rozporządzenia (EWG) nr 805/68⁸,
- do ustaleń dotyczących premii dla producentów mięsa owczego, wprowadzonych rozporządzeniem (EWG) nr 3013/89⁹,
- do specjalnych środków w zakresie rolnictwa na terenach górzystych, wyżynnych i na niektórych terenach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania wprowadzonych rozporządzeniem (EWG) nr 2328/91¹⁰, dotyczących dodatków wyrównawczych do bydła, owiec, kóz oraz koni,

zwanym dalej programami Wspólnoty”.

⁷ Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 12 (Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2467/92 (Dz.U. nr L 246 z 27.08.1992, str. 11)).

⁸ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968. (Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2066/92 (Dz.U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 49)).

⁹ Dz.U. nr L 289 z 7.10.1989, str. 1. (Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2069/92 (Dz.U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 59)).

¹⁰ Dz.U. nr L 218 z 6.08.1991, str. 1. (Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2080/92 (Dz.U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 96)).

2. Rada może, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, rozszerzyć zakres zintegrowanego systemu na inne programy pomocowe Wspólnoty.

3. Do celów stosowania programów pomocowych Wspólnoty nieobjętych niniejszym rozporządzeniem i z zastrzeżeniem przepisów szczególnych wydanych w ramach takich programów, w szczególności tych, które dotyczą warunków, na jakich może zostać przyznana pomoc, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić do swoich mechanizmów zarządzania i kontroli jeden (lub więcej) elementów zintegrowanego systemu o charakterze administracyjnym, technicznym lub dotyczącym przetwarzania danych.

Państwa Członkowskie mogą rozszerzyć tę możliwość na programy krajowe. Mogą używać informacji ze zintegrowanego systemu do celów statystycznych.

Przed skorzystaniem z tych możliwości Państwa Członkowskie poinformują w odpowiednim czasie Komisję o swoich zamiarach. Komisja zapewni, że korzystanie z tych możliwości nie będzie miało wpływu na stosowanie przepisów rozporządzeń sektorowych lub niniejszego rozporządzenia.

4. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych wydanych w ramach ustaleń, o których mowa w ust. 1, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- *rolnik* oznacza indywidualnego producenta rolnego, osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny nadany grupie i jej członkom przez prawo krajowe, którego gospodarstwo rolne znajduje się na terytorium Wspólnoty,
- *gospodarstwo* oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika i znajdujące się na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego,
- *działka rolna* oznacza jednolity obszar gruntu, na którym prowadzona jest jednolita uprawa przez pojedynczego rolnika. Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 12 Komisja przyjmie ustalenia wdrożeniowe dotyczące szczególnych sposobów użytkowania działek rolnych, w szczególności te, które dotyczą upraw mieszanych i obszarów użytkowanych wspólnie.

Artykuł 2

Zintegrowany system zawiera następujące elementy:

- a) skomputeryzowaną bazę danych;
- b) alfanumeryczny system identyfikacji działek rolnych;
- c) alfanumeryczny system identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- d) wnioski o przyznanie pomocy;
- e) zintegrowany system kontroli.

Artykuł 3

1. W skomputeryzowanej bazie danych zapisywane są, dla każdego gospodarstwa rolnego, dane uzyskane z wniosków o przyznanie pomocy. Baza ta pozwala przede wszystkim na bezpośrednie i natychmiastowe sprawdzenie przez odpowiedni organ Państwa Członkowskiego danych dotyczących przynajmniej ostatnich trzech kolejnych lat kalendarzowych lub obrotowych.

2. Państwa Członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem, że bazy te, a także procedury administracyjne zapisywania i uzyskiwania danych będą jednakowe na całym terytorium Państwa Członkowskiego i wzajemnie zgodne.

Artykuł 4

Alfanumeryczny system identyfikacji działek rolnych tworzy się na podstawie map i dokumentów należących do ewidencji gruntów, innych informacji kartograficznych lub zdjęć lotniczych lub satelitarnych, lub innych równoznacznych informacji pomocniczych, bądź też na podstawie więcej niż jednego z tych elementów.

Artykuł 5

System identyfikacji i rejestracji zwierząt, uwzględniany przy przyznawaniu pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem, zostanie ustanowiony zgodnie z artykułami 4, 5, 6 i 8 dyrektywy (EWG) nr 92/102.

Artykuł 6

1. W celu zakwalifikowania się do jednego lub więcej programów Wspólnoty objętych niniejszym rozporządzeniem, każdy rolnik składa co roku wniosek o przyznanie pomocy „dla obszaru” wskazujący:

- działki rolne, w tym obszary pod uprawę roślin paszowych, oraz działki rolne, objęte wyłączeniem spod uprawy i inne odłogowane,
- gdzie stosowne, wszelkie inne niezbędne informacje określone bądź w rozporządzeniach dotyczących programów Wspólnoty, bądź przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

2. Wniosek o przyznanie pomocy dla obszaru musi zostać złożony w terminie określonym przez Państwo Członkowskie, w granicach pierwszego kwartału danego roku. Jednakże:

- w roku 1993 Państwo Członkowskie może ustalić termin nie późniejszy niż terminy, o których mowa w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 1765/92,
- w kolejnych latach Komisja może, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 12, zezwolić Państwu Członkowskiemu na ustalenie terminu między 1 kwietnia a terminami, o których mowa w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 1765/92, pod warunkiem, że Państwo Członkowskie może uzasadnić wybór takiego terminu, w szczególności poprzez przedłożenie Komisji szczegółowego planu roboczego, który wskazuje, że spełnione są wymogi poniższego akapitu.

We wszystkich przypadkach termin ustala się z uwzględnieniem, *inter alia*, czasu, jaki jest potrzebny do uzyskania wszelkich stosownych danych, niezbędnych dla odpowiedniego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą, oraz dla przeprowadzenia kontroli przewidzianych w art. 8.

3. Państwo Członkowskie może zdecydować, że wniosek o przyznanie pomocy „dla obszaru” musi zawierać jedynie zmiany w stosunku do wniosku o przyznanie pomocy „dla obszaru” składanego w poprzednim roku.

4. Do wniosków o przyznanie pomocy „dla obszaru” można wprowadzać poprawki, pod warunkiem, że będą one przekazane odpowiednim organom nie później niż w terminach, o których mowa w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 1765/92.

5. Wniosek o przyznanie pomocy „dla obszaru”, zmieniony, w razie potrzeby, zgodnie z ust. 4, uznaje się za wniosek o przyznanie pomocy przewidziany w ramach programu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a).

6. Dla każdej zadeklarowanej działki rolnej rolnicy wskażą obszar i jego położenie; informacja ta umożliwi identyfikację działki w alfanumerycznym systemie identyfikacji działek rolnych.

7. Rolnicy ubiegający się wyłącznie o pomoc w ramach programu niezwiązanego bezpośrednio z obszarem rolnym mogą być wyłączeni z obowiązku złożenia wniosku o przyznanie pomocy „dla obszaru”.

8. W celu zakwalifikowania się do jednego z programów lub ustaleń wspólnotowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), każdy rolnik złoży jeden lub więcej wniosków o przyznanie pomocy „dla zwierzęcia”, najpóźniej w terminach określonych w danych programach.

9. Jeśli do wniosku o przyznanie pomocy lub poprawek do niego muszą być dołączone dokumenty uzupełniające, takie dokumenty uznaje się za część wniosku.

10. Przestrzegając terminów lub okresów wyznaczonych dla składania wniosków stosownie do zasad wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że pojedynczy wniosek może zawierać:

- kilka wniosków o przyznanie pomocy „dla zwierzęcia”,

- wniosek o przyznanie pomocy „dla obszaru” oraz jeden lub więcej wniosków o przyznanie pomocy „dla zwierzęcia”.

Artykuł 7

Zintegrowany system kontroli obejmuje wszystkie złożone wnioski o przyznanie pomocy, w szczególności w odniesieniu do kontroli administracyjnych, kontroli terenowych oraz, w razie potrzeby, weryfikacji poprzez lotniczą lub satelitarną teledetekcję.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o przyznanie pomocy.
2. Kontrole administracyjne uzupełniane są przez kontrole terenowe obejmujące reprezentatywną grupę gospodarstw rolnych. Państwa Członkowskie opracują plan wyboru grupy gospodarstw dla potrzeb kontroli, o których mowa powyżej.
3. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy organ odpowiedzialny za koordynację kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Organy państwowe mogą, przy spełnieniu warunków, które zostaną określone, wykorzystywać teledetekcję do ustalania powierzchni działek rolnych, identyfikacji upraw i weryfikacji ich statusu.
5. Jeśli właściwe organy Państw Członkowskich zlecą wykonanie niektórych zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu wyspecjalizowanym agencjom lub firmom, muszą one zachować kontrolę i odpowiedzialność za wykonanie tych zadań.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony zebranych danych.

Artykuł 10

1. Wspólnota pokryje część kosztów poniesionych przez Państwa Członkowskie w związku z niniejszym rozporządzeniem, wynikających z wprowadzenia skomputeryzowanych i kontrolnych struktur oraz związanych z wykonaniem zdjęć lotniczych lub satelitarnych i ich analizą.

Wydatki poniesione w związku z uaktualnianiem map zawartych w ewidencji gruntów nie będą współfinansowane przez Wspólnotę.

2. Wkład finansowy Wspólnoty obejmie okres trzech lat począwszy od 1992 r., w granicach środków przyznanych na ten cel.

Całkowitą kwotę dzieli się pomiędzy Państwa Członkowskie w następujący sposób:

Belgia	2,3%,
Dania	2,4%,
Niemcy	10,1%,
Grecja	8,7%,
Hiszpania	18,1%,
Francja	14,6%,

Irlandia	4,5%,
Włochy	20,1%,
Luksemburg	0,6%,
Królestwo Niderlandów	3,0%,
Portugalia	5,7%,
Zjednoczone Królestwo	9,9%.

Wkład finansowy Wspólnoty nie może przekraczać 50% kosztów poniesionych przez zainteresowane Państwo Członkowskie w roku budżetowym związanych z kwalifikującymi się wydatkami w rozumieniu ust. 1.

3.- Kwoty wyrażone w ECU i w narodowych walutach przelicza się według kursów przeliczeniowych obowiązujących w pierwszym dniu roboczym danego roku kalendarzowego opublikowanych w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

1.- Komisja będzie regularnie informowana o postępach w pracy nad wdrożeniem zintegrowanego systemu. Będzie ona organizowała wymianę poglądów na ten temat między Państwami Członkowskimi.

2. Po zawiadomieniu w odpowiednim czasie właściwych organów urzędnicy Komisji mogą przeprowadzić:

- każde badanie lub kontrolę dotyczącą zestawu środków podjętych w celu ustanowienia zintegrowanego systemu oraz kwalifikowania się zadeklarowanych wydatków do współfinansowania wspólnotowego, przewidzianego w art. 10;
- kontrole w wyspecjalizowanych agencjach i firmach, o których mowa w art. 8 ust. 5.

W kontrolach takich mogą brać udział urzędnicy zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Uprawnienia kontrolne nie naruszają stosowania krajowych przepisów prawa karnego, które zastrzegają pewne działania wyłącznie dla urzędników wyznaczonych na mocy przepisów prawa krajowego. Urzędnicy Komisji nie będą, w szczególności, brali udziału w kontrolach przeprowadzanych w mieszkaniach lub w formalnych przesłuchaniach podejrzanych na mocy prawa karnego Państwa Członkowskiego. Będą jednak mieli dostęp do uzyskanych w ten sposób informacji.

3. Z zastrzeżeniem obowiązków Państw Członkowskich związanych z wdrożeniem i stosowaniem zintegrowanego systemu, Komisja może korzystać z pomocy wyspecjalizowanych organów lub osób celem ułatwienia ustanowienia, monitorowania i wykorzystywania zintegrowanego systemu, w szczególności celem udzielenia właściwym organom Państw Członkowskich pomocy technicznej, jeśli o nią się zwróca.

Artykuł 12

Komisja przyjmie szczegółowe przepisy w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 729/70. Przepisy te obejmą w szczególności:

- a) podstawowe cechy alfanumerycznego systemu identyfikacji działek rolnych;
- b) wszelkie poprawki, jakie mogą zostać wniesione do wniosków o przyznanie pomocy „dla obszaru” oraz wyjątki od wymogu złożenia wniosku o przyznanie pomocy „dla obszaru”;
- c) minimalną ilość informacji, jakie powinny znaleźć się we wnioskach o przyznanie pomocy;
- d) kontrole administracyjne i terenowe oraz kontrole przez teledetekcję;
- e) ustanowienie systemu płatności zaliczkowych dla wkładu finansowego Wspólnoty;
- f) przepisy przejściowe na początkowy okres działania systemu;
- g) wymianę informacji między Państwami Członkowskimi a Komisją;
- h) środki wymagane do rozwiązania określonych problemów praktycznych. Środki takie mogą, w należycie uzasadnionych przypadkach, odstępować od postanowień niektórych fragmentów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

1. Zintegrowany system stosuje się:

- a) od dnia 1 lutego 1993 r. w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy, alfanumerycznego systemu identyfikacji i rejestracji bydła oraz zintegrowanego systemu kontroli, o którym mowa w art. 7;
- b) najpóźniej od dnia 1 stycznia 1996 r. w odniesieniu do pozostałych elementów, o których mowa w art. 2.

2. W celu wdrożenia zintegrowanego systemu, Państwa Członkowskie:

- przyjmą niezbędne przepisy ustawodawcze, wykonawcze i administracyjne dotyczące ust. 1 lit. a) do dnia 1 lutego 1993 r., a te, które dotyczą ust. 1 lit. b) do dnia 1 czerwca 1993 r.;
- podejmą środki administracyjne, budżetowe i techniczne konieczne do uruchomienia zintegrowanego systemu w terminach określonych w ust. 1.

W przypadku, gdyby jakiegokolwiek części zintegrowanego systemu działały przed terminami określonymi w ust. 1, Państwa Członkowskie użyją ich do zarządzania i kontroli.

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 1992 r.

W imieniu Rady
J. PATTEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2466/96

z dnia 17 grudnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3508/92 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92³ przewiduje konieczność składania wniosków o pomoc dla obszaru w pierwszym kwartale roku; jednakże Komisja może zezwolić Państwu Członkowskiemu na ustalenie daty składania wniosku o pomoc dla obszaru między dniem 1 kwietnia a terminami określonymi w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1765/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych⁴; w świetle zdobytego doświadczenia wynika, że należy umożliwić Państwom Członkowskim, ustalanie, na własną odpowiedzialność, terminów składania wniosków, bez starania się o zgodę Komisji, uwzględniając w szczególności czas potrzebny dla udostępnienia właściwych danych w celu odpowiedniego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą i w celu przeprowadzania kontroli;

art. 13 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 przewiduje, że wszystkie elementy zintegrowanego systemu mają być stosowane najpóźniej od dnia 1 stycznia 1996 r., jednakże w świetle zdobytego doświadczenia, szczególnie dotyczącego utworzenia alfanumerycznego systemu identyfikacji działek rolnych i baz danych, termin ten powinien zostać odroczony o jeden rok;

zapewnienie ostatecznego ustanowienia zintegrowanego systemu wymaga znacznych inwestycji; należy ustanowić przepis w celu przedłużenia o jeden rok okresu, na który może być przyznany wkład finansowy Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr C 176 z 19.06.1996, str. 13.

² Opinia wydana dnia 13 grudnia 1996 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr L 355 z 5.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1577/96 (Dz.U. nr L 206 z 16.08.1996, str. 4).

⁴ Dz.U. nr L 181 z 1.07.1992, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (W) nr 1575/96 (Dz.U. nr L 206 z 16.08.1996, str. 1).

W rozporządzeniu (EWG) nr 3508/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 6, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski o pomoc dla obszaru muszą być złożone w terminie do ustalenia przez Państwo Członkowskie, który nie może być późniejszy niż terminy określone w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 1765/92.

We wszystkich przypadkach data jest ustalana z uwzględnieniem, między innymi, okresu wymaganego dla udostępnienia wszystkich odpowiednich danych w celu właściwego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą i przeprowadzania kontroli przewidzianych w art. 8”,

2. W art. 10 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Wkład finansowy Wspólnoty jest przyznawany na okres 5 lat od 1992 r., w granicach środków przydzielonych na ten cel”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Kwota łączna jest podzielona między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

- na rok 1995:

Belgia	2,2%
Dania	2,3%
Niemcy	9,2%
Grecja	8,0%
Hiszpania	16,5%
Francja	13,3%
Irlandia	4,2%
Włochy	18,1%
Luksemburg	0,6%
Niderlandy	2,8%
Austria	3,3%
Portugalia	5,3%
Finlandia	2,7%
Szwecja	2,4%
Zjednoczone Królestwo	9,1%

- na rok 1966

Belgia	1,8%
--------	------

Dania	1,9%
Niemcy	7,7%
Grecja	6,7%
Hiszpania	13,7%
Francja	11,1%
Irlandia	3,5%
Włochy	15,1%
Luksemburg	0,5%
Niderlandy	2,3%
Austria	9,3%
Portugalia	4,4%
Finlandia	7,6%
Szwecja	6,8%
Zjednoczone Królestwo	7,6%

- na rok 1977:

Austria	39,3%
Finlandia	32,1%
Szwecja	28,6%

c) w akapicie czwartym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jednakże niewykorzystane środki mogą zostać, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, ponownie rozdzielone między te Państwa Członkowskie, które o nie wniosowały.”

3. W art. 13 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) odnośnie do innych elementów określonych w art. 2, najpóźniej od:

- dnia 1 stycznia 1998 r. w przypadku Austrii, Finlandii i Szwecji,
- dnia 1 stycznia 1997 r. w przypadku pozostałych Państw Członkowskich.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 1 pkt 2 stosuje się z mocą od dnia 1 stycznia 1996 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1996 r.

W imieniu Rady

I. YATES

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1258/99

z dnia 17 maja 1999 r.

w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁴,

a także mając na uwadze co następuje:

- 1) na podstawie rozporządzenia nr 25 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁵ Rada ustanowiła Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zwany dalej „Funduszem”, który stanowi część budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich; rozporządzenie to ustanowiło zasady, które powinny stosować się do finansowania wspólnej polityki rolnej;
- 2) na etapie jednolitego rynku i w świetle tego, że systemy cen są ujednoczone, a polityka rolna jest polityką wspólnotową, jej konsekwencje finansowe spadają na Wspólnotę; zgodnie z tą zasadą, jak stanowi art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 25, dopłaty eksportowe przy wywozie do państw trzecich, interwencja mająca na celu ustabilizowanie rynków rolnych, środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, specjalne środki weterynaryjne ustanowione decyzją Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁶, środki przeznaczone do gromadzenia informacji na temat wspólnej polityki rolnej i niektóre działania oceniające powinny być finansowane z Sekcji Gwarancji Funduszu dla osiągnięcia celów określonych w art. 33 ust. 1 Traktatu;
- 3) Sekcja Orientacji Funduszu powinna finansować wydatki na niektóre środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w regionach, które pozostają opóźnione pod względem rozwoju, a także na wspólnotową inicjatywę w zakresie rozwoju obszarów wiejskich;

¹ Dz.U. C 170 z 4.06.1998, str. 83.

² Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 222.

⁴ Dz.U. C 401 z 22.12.1998, str. 3.

⁵ Dz.U. L 30 z 20.04.1962, str. 991/60. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 728/70 (Dz.U. L 94 z 28.04.1970, str. 9).

⁶ Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. L 168 z 2.07.1994, str. 31).

- 4) Komisja odpowiada za zarządzanie Funduszem, a w ramach komitetu Funduszu jest zapewniona ścisła współpraca między Państwami Członkowskim a Komisją;
- 5) odpowiedzialność za kontrolę wydatków Sekcji Gwarancji Funduszu spoczywa przede wszystkim na Państwach Członkowskich, które wyznaczają władze i organy uprawnione do realizacji wydatków; Państwa Członkowskie są obowiązane do wykonania tych zadań w sposób pełny i skuteczny; Komisja, odpowiadając za wykonanie budżetu Wspólnoty, ma obowiązek weryfikacji warunków realizacji płatności i kontroli; Komisja może finansować wyłącznie wydatki, w przypadku których warunki realizacji udzielają koniecznych gwarancji w zakresie zgodności z zasadami wspólnotowymi; w ramach zdecentralizowanego systemu zarządzania wydatkami wspólnotowymi sprawą o zasadniczym znaczeniu jest uprawnienie i umożliwienie Komisji, jako instytucji odpowiedzialnej za finansowanie, przeprowadzania wszelkich kontroli zarządzania wydatkami, jakie uzna ona za niezbędne, a także pełna i skuteczna przejrzystość i wzajemna pomoc między Państwami Członkowskimi a Komisją;
- 6) podczas rozliczania rachunków Komisja ma możliwość określenia w rozsądnym terminie sumy wydatków, jakie mają być zapisane do Sekcji Gwarancji w ogólnym rozliczeniu wyłącznie wtedy, gdy istnieje wystarczająca gwarancja, że krajowe kontrole są odpowiednie i przejrzyste, i że agencje płatnicze sprawdzają legalność i prawidłowość wniosków o płatność, które realizują; należy zatem umożliwić akredytację agencji płatniczych przez Państwa Członkowskie; w celu zapewnienia spójności standardów wymaganych do akredytacji w Państwach Członkowskich Komisja udziela wytycznych co do kryteriów, jakie należy zastosować; w tym celu należy przewidzieć, że tylko wydatki realizowane przez agencje płatnicze akredytowane przez Państwa Członkowskie powinny być finansowane; ponadto w celu zapewnienia przejrzystości kontroli krajowych, szczególnie w zakresie procedur dopuszczania, zatwierdzania i płatności, liczba władz i organów upoważnionych do wykonania tych zadań powinna, jeżeli to stosowne, być ograniczona z uwzględnieniem rozwiązań konstytucyjnych w każdym Państwie Członkowskim;
- 7) zdecentralizowane zarządzanie funduszami wspólnotowymi, szczególnie w następstwie reformy wspólnej polityki rolnej, prowadzi do wyznaczenia kilku agencji płatniczych; zatem w przypadkach, w których Państwo Członkowskie akredytuje więcej niż jedną agencję płatniczą, jest ono obowiązane wyznaczyć jeden organ kontaktowy w celu zapewnienia spójności zarządzania funduszami, umożliwienia łączności między Komisją a różnymi akredytowanymi agencjami płatniczymi oraz zapewnienia szybkiego dostępu do wymaganych przez Komisję informacji dotyczących działania wielu agencji płatniczych;
- 8) środki finansowe powinny być uruchamiane przez Państwa Członkowskie zgodnie z potrzebami agencji realizujących wydatki, podczas gdy Komisja wypłaca zaliczki w oparciu o zaksięgowanie wydatków dokonanych przez te agencje; w ramach środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich należy przewidzieć rzeczywiste wypłacanie zaliczek na wdrażanie programu; wypłaty tych zaliczek należy traktować zgodnie z mechanizmami finansowymi ustanowionymi dla zaliczek na podstawie wydatków dokonanych w okresie referencyjnym;

- 9) należy podjąć dwa rodzaje decyzji: jedną dotyczącą rozliczenia Sekcji Gwarancji Funduszu i drugą określającą konsekwencje, łącznie z korektą finansową, jakie należy wyciągnąć z wyników kontroli zgodności wydatków z zasadami wspólnotowymi;
- 10) kontrola zgodności i wypływające z niej decyzje o rozliczeniu nie będą już zatem związane z wykonaniem budżetu w danym roku budżetowym; należy określić maksymalny okres, do którego można zastosować konsekwencje wyciągane z kontroli zgodności; jednakże, wieloletni charakter środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie pozwala na stosowanie takiego okresu maksymalnego;
- 11) należy podjąć środki zapobiegające wszelkim nieprawidłowościom i określające sposób postępowania wobec tych nieprawidłowości, a także zapewniające odzyskanie sum straconych w wyniku tych nieprawidłowości lub zaniedbań; należy określić odpowiedzialność finansową za te nieprawidłowości lub zaniedbania;
- 12) należy poddać wydatki wspólnotowe ścisłemu nadzorowi; poza nadzorem prowadzonym przez Państwa Członkowskie z ich własnej inicjatywy, który pozostaje zasadniczy, należy przewidzieć weryfikację dokonywaną przez urzędników Komisji, której w tym celu należy zapewnić prawo do korzystania z pomocy Państw Członkowskich;
- 13) technologia informatyczna powinna być wykorzystywana tak dalece jak to możliwe w zakresie sporządzania informacji przesyłanych Komisji; podczas prowadzenia kontroli Komisja ma pełny dostęp do informacji o wydatkach zawartych w dokumentach i plikach elektronicznych;
- 14) zakres finansowania przez Wspólnotę powoduje konieczność regularnego informowania Parlamentu Europejskiego i Rady na drodze sprawozdań finansowych;
- 15) w celu uproszczenia zarządzania finansami pożądane jest, aby zbliżyć okres finansowania Funduszu do roku budżetowego określonego w art. 272 ust. 1 Traktatu; przeprowadzenie tej operacji wymaga uzyskania jasnego obrazu środków finansowych pozostających do dyspozycji pod koniec danego roku budżetowego; dlatego należy przewidzieć odpowiednie uprawnienia dla Komisji w celu dostosowania okresu finansowego Funduszu w przypadkach, gdy pozostające do dyspozycji środki finansowe są wystarczające;
- 16) rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁷ zostało kilkakrotnie w zasadniczy sposób zmienione; obecnie, gdy wprowadzane są nowe zmiany do wspomnianego rozporządzenia, pożądana jest, w celu wyjaśnienia sytuacji, zmiana wspomnianych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

⁷ Dz. U. L 94 z 28.04.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1287/96 (Dz.U. L 125 z 8.06.1995, str. 1).

1. Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (zwany dalej „Funduszem”) stanowi część budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Obejmuje on dwie sekcje:

- Sekcję Gwarancji,
- Sekcję Orientacji.

2. Sekcja Gwarancji finansuje:

- a) dopłaty eksportowe przy wywozie do państw trzecich;
- b) interwencję mającą na celu ustabilizowanie rynków rolnych;
- c) środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie objęte programami celu 1 z wyjątkiem wspólnotowej inicjatywy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;
- d) finansowy wkład Wspólnoty do specjalnych środków weterynaryjnych, kontroli w dziedzinie weterynarii i programów zwalczania i monitorowania chorób zwierzęcych (środki weterynaryjne) oraz środków ochrony zdrowia roślin;
- e) środki przeznaczone do udzielania informacji na temat wspólnej polityki rolnej i niektóre działania oceniające dotyczące środków finansowanych z Sekcji Gwarancji Funduszu.

3. Sekcja Orientacji finansuje środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, które nie są objęte ust. 2 lit. c).

4. Wydatki odnoszące się do kosztów administracyjnych i kadrowych ponoszonych przez Państwa Członkowskie i przez otrzymujących pomoc z Funduszu nie są pokrywane przez Fundusz.

Artykuł 2

1. Dopłaty eksportowe przy wywozie do państw trzecich przyznawane zgodnie z zasadami wspólnotowymi w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych finansowane są na mocy art. 1 ust. 2 lit. a).

2. Interwencja mająca na celu ustabilizowanie rynków rolnych, podejmowana zgodnie z zasadami wspólnotowymi w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych, finansowana jest na mocy art. 1 ust. 2 lit. b).

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala, w miarę konieczności, procedurę finansowania środków określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 3

1. Środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie objęte programami celu 1, podejmowane zgodnie z zasadami wspólnotowymi finansowane są na mocy art. 1 ust. 2 lit. c)
2. Środki weterynaryjne oraz środki w zakresie ochrony zdrowia roślin podejmowane zgodnie z zasadami wspólnotowymi, finansowane są na mocy art. 1 ust. 2 lit. d).
3. Środki informacyjne i działania oceniające podejmowane zgodnie z zasadami Wspólnoty finansowane są na podstawie art. 1 ust. 2 lit. e).
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 4

1. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji:
 - a) szczegółowe dane dotyczące władz lub organów, które akredytowało w celu realizacji wydatków określonych w art. 2 i 3, zwanych dalej „agencjami płatniczymi”,
 - b) jeżeli akredytowało więcej niż jedną agencję płatniczą, szczegółowe dane dotyczące urzędu lub organu, którego zadaniem jest po pierwsze gromadzenie informacji do dostarczenia Komisji i ich przesłanie do Komisji, a po drugie promowanie zharmonizowanego stosowania zasad wspólnotowych, zwanego dalej „organem koordynującym”.
2. Agencje płatnicze są władzami i organami Państw Członkowskich, które, w odniesieniu do płatności w dziedzinach, za które są odpowiedzialne, dają wystarczające gwarancje, że:
 - a) dopuszczalność wniosków i ich zgodność z zasadami wspólnotowymi są kontrolowane przed udzieleniem zezwolenia na płatność;
 - b) dokonane płatności są poprawnie i w pełni zarejestrowane w księgach rachunkowych; i
 - c) niezbędne dokumenty są przedłożone w terminie i w formie ustanowionej w zasadach wspólnotowych.
3. Agencje płatnicze są obowiązane przechowywać dokumenty potwierdzające dokonane płatności i dokumenty dotyczące przeprowadzenia kontroli administracyjnych i fizycznych. Jeśli odnośne dokumenty znajdują się w posiadaniu organów odpowiedzialnych za upoważnianie do realizacji wydatków, organy te są obowiązane przesyłać do agencji płatniczej raporty o liczbie przeprowadzonych kontroli, ich zakresie i środkach podjętych w świetle ich wyników.
4. Tylko wydatki dokonane przez akredytowane agencje płatnicze mogą być przedmiotem finansowania przez Wspólnotę.
5. Każde Państwo Członkowskie, uwzględniając swoje struktury konstytucyjne i instytucjonalne, ogranicza liczbę akredytowanych agencji płatniczych do minimum niezbędnego w celu realizacji wydatków określonych w art. 2 i 3 w zadowalających warunkach administracyjnych i rachunkowych.

6. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji następujące dane dotyczące agencji płatniczych:

- a) ich nazwę i statut;
- b) warunki kontroli administracyjnej, rachunkowej i wewnętrznej, na których dokonuje się płatności w odniesieniu do wdrażania zasad wspólnotowych w ramach wspólnej polityki rolnej;
- c) akt akredytacji.

Komisja jest niezwłocznie informowana o wszelkich zmianach w tych danych.

7. Jeżeli jeden lub więcej warunków akredytacji nie jest spełniany lub przestaje być spełniany przez akredytowaną agencję płatniczą, akredytacja zostaje wycofana, chyba że agencja płatnicza dokona niezbędnego dostosowania w terminie, który wyznacza się w zależności od powagi problemu. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia o tym Komisję.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13.

Artykuł 5

1. Środki finansowe wymagane do pokrycia wydatków określonych w art. 2 i 3 są udostępniane Państwom Członkowskim przez Komisję w drodze zaliczki na podstawie wydatków dokonanych w okresie referencyjnym.

Wypłata zaliczki na wdrażanie programów w ramach środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich określonych w art. 3 ust. 1 może być przyznana przez Komisję na podstawie akceptacji danego programu i jest uważana za wydatek dokonany pierwszego dnia miesiąca następującego po decyzji o jej przyznaniu.

2. Do czasu wypłaty zaliczek na podstawie dokonanych wydatków środki finansowe niezbędne do pokrycia tych wydatków są uruchamiane przez Państwo Członkowskie zgodnie z potrzebami akredytowanych przez nie agencji płatniczych.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji w regularnych odstępach czasu następujące informacje dotyczące akredytowanych agencji płatniczych i organów koordynujących, odnoszące się do transakcji finansowanych przez Sekcję Gwarancji Funduszu:

- a) wykazy wydatków i szacunki potrzeb finansowych;

- b) roczne sprawozdania finansowe wraz z informacjami wymaganymi do rozliczenia i aprobaty w stosunku do kompletności, dokładności i prawdziwości przekazanych ksiąg.
2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące aprobaty określonej w ust. 1 lit. b), przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 7

1. Komisja po konsultacji z Komitetem Funduszu podejmuje decyzje wymienione w ust. 2, 3 i 4.

2. Komisja podejmuje decyzję w sprawie comiesięcznych zaliczek na podstawie wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze.

Wydatki za październik przypadają na październik, jeśli dokonuje się ich w dniach 1-15 października i na listopad, jeśli dokonuje się ich w dniach 16-31 października. Zaliczki są wypłacane Państwu Członkowskiemu nie później niż trzeciego dnia roboczego drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatków.

Dodatkowe zaliczki mogą być wypłacone, przy czym Komitet Funduszu jest o tym informowany podczas następnej konsultacji.

3. Komisja rozlicza rachunki agencji płatniczych przed dniem 30 kwietnia roku następującego po danym roku budżetowym na podstawie informacji określonych w art. 6 ust. 1 lit. b).

Decyzja w sprawie rozliczenia rachunków dotyczy kompletności, dokładności i prawdziwości przedłożonych ksiąg rachunkowych. Decyzja ta nie ma wpływu na podjęcie późniejszej decyzji na podstawie ust. 4.

4. Komisja podejmuje decyzję o wykluczeniu wydatków z finansowania wspólnotowego określonego w art. 2 i 3, jeśli stwierdzi, że wydatki te nie zostały dokonane zgodnie z przepisami Wspólnoty.

Przed podjęciem decyzji o odmowie finansowania, wyniki kontroli przeprowadzonych przez Komisję i odpowiedzi zainteresowanego Państwa Członkowskiego są przedmiotem pisemnej notyfikacji, po której obydwie strony dołożą starań w celu osiągnięcia porozumienia co do działań, jakie należy podjąć.

W przypadku, gdy porozumienie nie zostało osiągnięte, Państwo Członkowskie może zwrócić się o rozpoczęcie procedury mediacyjnej pomiędzy odpowiednimi stanowiskami w okresie czterech miesięcy; jej wyniki przedstawia się w sprawozdaniu wysyłanym do Komisji i rozpatrywanym przez nią przed podjęciem decyzji o odmowie finansowania.

Komisja dokonuje oszacowania kwot, które mają być wykluczone z uwzględnieniem w szczególności stwierdzonego stopnia niezgodności. Komisja uwzględnia naturę i powagę naruszenia przepisów oraz stratę finansową poniesioną przez Wspólnotę.

Odmowa finansowania nie może dotyczyć:

- a) wydatków określonych w art. 2, dokonanych wcześniej niż 24 miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego Państwa Członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli;
- b) wydatków na środki lub działania określone w art. 3, w stosunku do których ostateczna płatność została zrealizowana wcześniej niż 24 miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego Państwa Członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli.

Jednakże piąty akapit nie stosuje się do finansowych konsekwencji:

- a) nieprawidłowości określonych w art. 8 ust. 2;
- b) dotyczących pomocy krajowej lub wykroczeń, w stosunku do których zastosowano procedurę określoną w art. 88 i 226 Traktatu.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13. Zasady te dotyczą w szczególności postępowania w sprawie płatności zaliczek określonych w art. 5 ust. 1 akapit drugi zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu oraz procedurami decyzyjnymi określonymi we wspomnianych ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie, zgodnie przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi prawa krajowego, podejmują środki niezbędne do:

- a) upewnienia się, że transakcje finansowane przez Fundusz są rzeczywiście przeprowadzane i dokonywane w poprawny sposób;
- b) zapobiegania nieprawidłowościom i postępowania z nimi;
- c) odzyskiwania kwot straconych wskutek nieprawidłowości lub zaniedbań.

Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o środkach podjętych w tym celu, w szczególności o stanie procedur administracyjnych i sądowych.

2. W przypadku braku całkowitego odzyskania, skutki finansowe nieprawidłowości lub zaniedbań ponosi Wspólnota z wyjątkiem konsekwencji nieprawidłowości lub zaniedbań, które mogą obciążać władze administracyjne lub inne organy Państw Członkowskich.

Odzyskane sumy wypłacane są agencjom płatniczym i odejmowane przez nie od wydatków finansowanych przez Fundusz. Odsetki od odzyskanych sum lub wpłaconych z opóźnieniem wpłaca się do Funduszu.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala ogólne zasady w celu stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie udostępniają Komisji wszystkie informacje niezbędne do właściwego funkcjonowania Funduszu i podejmują wszelkie stosowne środki w celu ułatwienia nadzoru, który Komisja może uznać za konieczny do podjęcia w ramach zarządzania finansowaniem przez Wspólnotę, łącznie z kontrolami na miejscu.

Państwa Członkowskie przekażą Komisji przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, które zostały przyjęte w celu zastosowania aktów prawnych Wspólnoty dotyczących wspólnej polityki rolnej w taki stopniu, w jakim akty te mają konsekwencje finansowe dla Funduszu.

2. Bez uszczerbku dla nadzoru przeprowadzanego przez Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi prawa krajowego, a także bez uszczerbku dla postanowień art. 248 Traktatu lub kontroli realizowanych na podstawie art. 279 lit. c) Traktatu, upoważnieni przedstawiciele wyznaczeni przez Komisję do przeprowadzenia kontroli na miejscu winni mieć dostęp do ksiąg i wszystkich innych dokumentów, łącznie z informacjami sporządzonymi lub przechowywanymi w postaci elektronicznej, związanych z wydatkami finansowanymi przez Fundusz.

Mogą oni w szczególności skontrolować:

- a) czy praktyki administracyjne są zgodne z zasadami wspólnotowymi;
- b) czy wymagane dokumenty towarzyszące istnieją i czy pokrywają się z transakcjami finansowanymi przez Fundusz;
- c) warunki, w jakich są przeprowadzane i kontrolowane transakcje finansowane przez Fundusz.

Komisja przed przeprowadzeniem kontroli przekazuje właściwe zawiadomienie zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu lub Państwu Członkowskiemu, na którego terytorium kontrola ma się odbyć. Urzędnicy zainteresowanego Państwa Członkowskiego mogą brać udział w kontroli.

Na wniosek Komisji i za zgodą Państwa Członkowskiego kontrole lub dochodzenia dotyczące transakcji określonych w niniejszym rozporządzeniu są prowadzone przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego. Urzędnicy Komisji mogą również w nich uczestniczyć.

Aby weryfikacja była bardziej skuteczna, Komisja za zgodą zainteresowanych Państw Członkowskich może zorganizować udział władz administracyjnych tych państw w niektórych kontrolach lub dochodzeniach.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala w miarę konieczności ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Przed dniem 1 lipca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie finansowe w sprawie administrowania Funduszem podczas poprzedniego roku budżetowego i w szczególności na temat stanu jego zasobów finansowych oraz natury jego wydatków i warunków uzyskiwania wspólnotowego finansowania.

Artykuł 11

Komitet Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (zwany dalej „Komitetem Funduszu”) wspiera Komisję w zarządzaniu Funduszem zgodnie z art. 12-15.

Artykuł 12

Komitet Funduszu składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji. Każde Państwo Członkowskie jest reprezentowane w Komitecie Funduszu przez nie więcej niż pięciu urzędników. Przewodniczącym Komitetu Funduszu jest przedstawiciel Komisji.

Artykuł 13

1. W przypadku konieczności zastosowania procedury ustalonej w niniejszym artykule sprawa zostaje przedłożona Komitetowi Funduszu przez przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat projektu w terminie, który jego przewodniczący może wyznaczyć w zależności od pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością określoną w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada obowiązana jest przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja podejmuje środki, które stosuje się natychmiast.
- b) Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią wydaną przez Komitet Funduszu, Komisja niezwłocznie informuje o nich Radę. W tym przypadku:
- Komisja może opóźnić zastosowanie przyjętych przez nią środków na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty przekazania takiej informacji;
 - Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć odmienną decyzję w terminie określonym w poprzednim tiret.

Artykuł 14

1. Konsultacje z Komitetem Funduszu przeprowadza się:

- a) w przypadkach, kiedy takie konsultacje są przewidziane przepisami;
- b) w celu oceny środków Funduszu, jakie mają być włączone do szacunków Komisji odnośnie przyszłego roku budżetowego i, w razie konieczności, do dodatkowych szacunków;
- c) w sprawie projektów sprawozdań do przedłożenia Radzie.

2. Komitet Funduszu może zbadać jakąkolwiek inną sprawę przedłożoną mu przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Jest on regularnie informowany o działalności Funduszu.

Artykuł 15

Komitet Funduszu zwołuje przewodniczący.

Obsługę Sekretariatu Komitetu Funduszu zapewnia Komisja.

Komitet Funduszu ustala swój regulamin.

Artykuł 16

1. Rozporządzenie (EWG) nr 729/70 traci moc.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i należy je odczytywać zgodnie z tabelą korelacji podaną w Załączniku.

Artykuł 17

Art. 15 akapit trzeci i art. 40 decyzji 90/424/EWG skreśla się.

Artykuł 18

Środki niezbędne dla ułatwienia przejścia od rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 729/70 do rozwiązań ustanowionych niniejszym rozporządzeniem przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 19

Komisja może skreślić art. 7 ust. 2 akapit drugi, tiret pierwsze zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, jeśli środki budżetowe przydzielone Sekcji Gwarancji Funduszu, które są dostępne na koniec danego roku budżetowego pozwoliłyby Funduszowi na finansowanie dodatkowych wydatków wynikających z tego skreślenia w tym roku budżetowym. Jeśli Komisja korzysta z tego prawa, może zgodnie z tą samą procedurą odłożyć do dnia 1 listopada początkową datę tych płatności dla środków, których realizacja zaczyna się pomiędzy dniem 16 a 31 października włącznie.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wydatków dokonanych począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K.-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 729/70	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 lit. a) i b)	art. 1 ust. 2 lit. a) i b)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 4
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 1	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 2	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 3	—
art. 4 ust. 1 lit. a), akapit pierwszy	art. 4 ust. 1 lit. a)
art. 4 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 4 ust. 2
art. 4 ust. 1 lit. a) akapit trzeci	art. 4 ust. 3
art. 4 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy	art. 4 ust. 1 lit. b)
art. 4 ust. 1 lit. b) akapit drugi	art. 4 ust. 4
art. 4 ust. 2	art. 4 ust. 5
art. 4 ust. 3	art. 4 ust. 6
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 7
art. 4 ust. 5 zdanie pierwsze	art. 5 ust. 1, akapit pierwszy
art. 4 ust. 5 zdanie drugie	art. 5 ust. 2
art. 4 ust. 6	art. 4 ust. 8 i art. 5 ust. 3
art. 5 ust. 1	art. 6 ust. 1
art. 5 ust. 2 lit. a)	art. 7 ust. 2
art. 5 ust. 2 lit. b)	art. 7 ust. 3
art. 5 ust. 2 lit. c)	art. 7 ust. 4
art. 5a	—
art. 6	—
art. 6a	—
art. 6b	—
art. 6c	—
art. 7	—
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9

Rozporządzenie (EWG) nr 729/70	Niniejsze rozporządzenie
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12 ust. 1	art. 12
art. 12 ust. 2	—
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15	art. 15
art. 16	—

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1259/1999

z dnia 17 maja 1999 r.

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 37;

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) należy ustalić pewne wspólne warunki dla płatności bezpośrednich w zakresie różnych programów wsparcia do dochodu w ramach wspólnej polityki rolnej;
- 2) płatności przewidywane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być realizowane w całości na rzecz beneficjenta przez właściwe władze krajowe, z zastrzeżeniem ewentualnych redukcji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- 3) mając na względzie pełniejszą integrację problematyki ochrony środowiska z organizacjami wspólnego rynku, Państwa Członkowskie powinny przyjąć odpowiednie środki w zakresie ochrony środowiska dotyczące użytków rolnych i produkcji rolnej objętej płatnościami bezpośrednimi; Państwa Członkowskie decydują o konsekwencjach w przypadku nieprzestrzegania wymogów ochrony środowiska; Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do zmniejszania lub nawet zlikwidowania korzyści przypadających w ramach systemów wsparcia, jeśli te wymogi ochrony środowiska nie są przestrzegane; takie środki powinny zostać podjęte przez Państwa Członkowskie niezależnie od możliwości udzielania pomocy w zamian za opcjonalne zobowiązania agro-środowiskowe;
- 4) w celu ustabilizowania sytuacji w zakresie zatrudnienia w rolnictwie i uwzględnienia

¹ Dz.U. nr C 170 z 4.06.1998, str. 93.

² Opinia wydana w dniu 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr C 407 z 28.12.1998, str. 208.

⁴ Dz.U. nr C 93 z 6.04.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. nr C 401 z 22.12.1998, str. 3.

ogólnej sytuacji ekonomicznej gospodarstw oraz wsparcia Wspólnoty dla tych gospodarstw, a tym samym przyczynienia się do osiągnięcia godziwego poziomu życia społeczności wiejskiej, włączając w to wszystkie osoby zatrudnione w rolnictwie, Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do zmniejszenia płatności bezpośrednich dla rolników w przypadkach, gdy wielkość siły roboczej zatrudnionej w tych gospodarstwach nie osiąga ustalonego limitu i/ lub gdy ogólny stan gospodarstw i/lub łączne kwoty płatności przekraczają limity, o których decydują Państwa Członkowskie; w celu utrzymania zwłaszcza wydajności rolnej, takie redukcje nie powinny jednak przekraczać 20% łącznej kwoty płatności;

- 5) szczegółowe zasady zmniejszania płatności powinny zostać określone przez Państwa Członkowskie w oparciu o obiektywne kryteria; Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do wykorzystania środków finansowych uzyskanych w wyniku zmniejszenia płatności na niektóre dodatkowe środki w zakresie pomocy na rozwój obszarów wiejskich, przewidzianej w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie pomocy na rozwój obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia⁶;
- 6) wspólne systemy wsparcia należy przystosować do zmian na rynku, jeśli jest to konieczne, w krótkim okresie czasu; beneficjenci nie mogą zatem liczyć na niezmiennie warunki wsparcia i muszą być przygotowani na ewentualny przegląd systemów w świetle zmian zachodzących na rynku;
- 7) systemy wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej zapewniają bezpośrednie wsparcie do dochodu, w szczególności w celu zapewnienia godziwego poziomu życia społeczności wiejskiej; ten cel jest ściśle związany z utrzymaniem obszarów wiejskich; aby uniknąć niewłaściwego przydziału funduszy wspólnotowych, nie należy przyznawać żadnych płatności wsparcia tym rolnikom, którzy, jak to zostało stwierdzone, sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, w celu osiągnięcia korzyści niezgodnych z celami systemów wsparcia;
- 8) ze względu na znaczący wpływ płatności bezpośrednich na sytuację budżetową oraz w celu lepszej oceny ich skutków, systemy wspólnotowe muszą zostać poddane właściwej ocenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do płatności przyznawanych bezpośrednio rolnikom na podstawie systemów wsparcia w zakresie wspólnej polityki rolnej, które są finansowane w całości lub częściowo przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), z wyjątkiem tych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999.

⁶ Dz.U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 80.

Te systemy wsparcia są wyszczególnione w Załączniku.

Artykuł 2

Płatność w pełnej wysokości

Płatności na rzecz beneficjentów w ramach systemów wsparcia są realizowane w pełnej wysokości.

Artykuł 3

Wymogi ochrony środowiska

1. Jeśli chodzi o działalność rolniczą, objętą zakresem niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie podejmują takie środki w zakresie ochrony środowiska, jakie uważają za właściwe biorąc pod uwagę sytuację wykorzystywanych gruntów rolnych lub danej produkcji, i jakie odzwierciedlają potencjalny wpływ na środowisko. Środki te mogą obejmować:

- wsparcie w zamian za zobowiązania agro-środowiskowe,
- ogólne, obligatoryjne wymogi ochrony środowiska,
- szczególne wymogi ochrony środowiska, które warunkują przyznanie płatności bezpośrednich.

2. Państwa Członkowskie decydują o karach, które są odpowiednie i proporcjonalne do powagi skutków ekologicznych w przypadku nieprzestrzegania wymogów ochrony środowiska określonych w ust. 1. Mogą one ustalić redukcję lub, jeśli to właściwe, likwidację korzyści związanych z danymi systemami wsparcia w przypadku, gdy te wymogi ochrony środowiska nie są przestrzegane.

Artykuł 4

Różnicowanie

1. Państwa Członkowskie mogą decydować o zmniejszeniu kwot płatności, które, z pominięciem niniejszego ustępu, są przyznawane rolnikom na dany rok kalendarzowy, gdy:

- siła robocza zatrudniona w ich gospodarstwach w trakcie danego roku kalendarzowego, wyrażona w rocznych jednostkach pracy, nie osiąga limitów określanych przez Państwa Członkowskie, i/lub
- ogólny stan ich gospodarstw w trakcie danego roku kalendarzowego, wyrażony w formie przeciętnej marży handlowej, odpowiadającej przeciętnej sytuacji danego regionu lub mniejszej jednostki geograficznej, przekracza limity, o których decydują Państwa Członkowskie, i/lub
- łączne kwoty płatności przyznanych w ramach systemów wsparcia w zależności od roku kalendarzowego przekraczają limity, o których decydują Państwa Członkowskie.

„Roczna jednostka pracy” oznacza przeciętny krajowy lub regionalny roczny czas pracy dorosłych robotników rolnych, zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin w trakcie całego roku kalendarzowego.

„Przeciętna marża handlowa” oznacza różnicę między przeciętną wartością produkcji i przeciętną kwotą niektórych szczególnych kosztów.

2. Zmniejszenie wielkości wsparcia dla rolnika na dany rok kalendarzowy, wynikające z zastosowania środków określonych w ust. 1, nie może przekroczyć 20% łącznej kwoty płatności, które, z pominięciem ust. 1, są przyznawane rolnikowi na dany rok kalendarzowy.

Artykuł 5

Wspólne przepisy

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie środki, o których mowa w art. 3 i 4, w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników i uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.

2. Różnica między kwotami, które, z pominięciem art. 3 i art. 4, są wypłacane rolnikom w Państwach Członkowskich na dany rok kalendarzowy, i kwotami wyliczonymi przy zastosowaniu przepisów tych artykułów, zostanie udostępniona zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu w terminach ustalonych zgodnie z procedurą określoną w art. 11 jako dodatkowe wsparcie wspólnotowe dla środków podejmowanych na podstawie art. 10–12 (wcześniejsze emerytury), art. 13–21 (obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania i obszary ograniczonego gospodarowania za względu na ochronę środowiska), art. 22–24 (programy agro-środowiskowe) i art. 31 (zalesianie) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

Artykuł 6

Przegląd

Systemy wsparcia są stosowane z zastrzeżeniem możliwości dokonania ich przeglądu w każdej chwili, w zależności od zmian zachodzących na rynku.

Artykuł 7

Ograniczenia płatności

Niezależnie od jakichkolwiek szczególnych przepisów w indywidualnych systemach wsparcia, nie zostaną przyznane żadne płatności beneficjentom, w wypadku których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, w celu osiągnięcia korzyści niezgodnych z celami systemów wsparcia.

Artykuł 8

Ocena

W celu określenia ich skuteczności, płatności w ramach systemów wsparcia są przedmiotem

oceny, mającej na celu oszacowanie ich wpływu w odniesieniu do celów, dla jakich zostały przyznane, oraz analizę ich wpływu na stosowne rynki.

Artykuł 9

Przekazywanie informacji Komisji

Państwa Członkowskie szczegółowo poinformują Komisję o podjętych środkach niezbędnych do wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „rolnik” oznacza indywidualnego producenta rolnego, osobę fizyczną lub prawną lub grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny przyznany tej grupie i jej członkom na mocy prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty.
- b) „gospodarstwo” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika, znajdujące się na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego.
- c) płatności przyznane na dany rok kalendarzowy powinny zawierać płatności przyznane na inne okresy rozpoczynające się w danym roku kalendarzowym.

Artykuł 11

Szczegółowe zasady

Zgodnie z procedurą określoną w art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia producentów niektórych upraw roślinnych⁷, procedurą określoną w art. 43 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁸, lub, jeśli jest to właściwe, odpowiednich artykułów innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych, Komisja przyjmuje:

- jeżeli jest to właściwe, szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności łącznie ze środkami niezbędnymi do tego, aby uniknąć obchodzenia art. 3 i 4, jak również środkami dotyczącymi art. 7;

oraz

- zmiany do Załącznika, które mogą okazać się konieczne biorąc pod uwagę kryteria ustalone w art. 1.

⁷ Dz.U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 21.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K.-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**WYKAZ SYSTEMÓW WSPARCIA SPEŁNIAJĄCYCH KRYTERIA USTALONE W
ART. 1.**

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Rośliny uprawne	art. 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999	Płatności obszarowe łącznie z płatnościami za odłogowanie, dodatkiem do pszenicy twardej durum i pomocą specjalną
Skrobia ziemniaczana	art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92	Płatności
Zboża	art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3653/90 (łącznie z rozporządzeniem (EWG) nr 738/93)	Środki przejściowe regulujące wspólną organizację rynku zbóż w Portugalii
Oliwa z oliwek	art. 5 ust.1 rozporządzenia 136/66/EWG	Pomoc produkcyjna
Ziarno roślin strączkowych	art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1577/96	Pomoc obszarowa
Len	art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1308/70	Pomoc obszarowa (część płacona rolnikom)
Konopie	art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1308/70	Pomoc obszarowa
Jedwabniki	art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 845/72	Pomoc w celu wsparcia hodowli
Banany	art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 404/93	Pomoc produkcyjna
Suszone winogrona	art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc obszarowa
Tytoń	art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Pomoc produkcyjna
Nasiona	art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71	Pomoc produkcyjna
Chmiel	art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71	Pomoc obszarowa
Ryż	rozporządzenie (WE) nr 1098/98 art. 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95	Płatności wyłącznie na czasowe zaniechanie uprawy Pomoc obszarowa

Wołowina i cielęcina	art. 4, 5, 6 i 10, 11, 13 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999	Premia specjalna, premia pozasezonowa, premia za krowy-mamki (łącznie z premią za jałówki i dodatkową premią krajową za krowy-mamki w przypadku współfinansowania), premia za ubój, premia za rozszerzenie produkcji, dodatkowe płatności
Mleko i przetwory mleczne	art. 16 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1256/1999	Premia mleczna i płatności dodatkowe
Owce i kozy	art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98	Premia za owce i kozy oraz dodatki z tytułu obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania
Fundusze rolne	art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 2799/98 art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 2800/98	Płatności dla producentów (łącznie z tymi objętymi przejściowym rozporządzeniem)
Poseidom	art. 5, 13 ust. 1, 17 rozporządzenia (EWG) nr 3763/91	Sektory: wołowina i cielęcina; rozwój upraw owoców, warzyw, roślin i kwiatów; cukier
Poseima	art. 11, 14 i 24, 16 i 27, 17 i 25 ust. 1, 22 i 29, 30 rozporządzenia (EWG) nr 1600/92	Sektory: rozwój upraw owoców, warzyw, roślin i kwiatów; ziemniaków i cykorii; cukier; wina; ananasy
Poseican	art. 10, 13, 15, 19, 20, 24 rozporządzenia (EWG) nr 1601/92	Sektory: wołowina i cielęcina; rozwój upraw owoców, warzyw, roślin i kwiatów; owce i kozy; wina; ziemniaki; miód
Egejskie Wyspy	art. 6, 7, 8, 9, 11, 12 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina; rozwój upraw owoców, warzyw, roślin i kwiatów; ziemniaki; wina; oliwki; miód

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1593/2000

z dnia 17 lipca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3508/92 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Decyzje w sprawie reformy wspólnej polityki rolnej wymagają wprowadzenia dostosowań w zintegrowanym systemie zarządzania i kontroli.
- 2) Stosowanie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w tych dziedzinach, do których jest stosowany, doprowadziło do znaczącego postępu w ograniczeniu ryzyka wydatków rolnych Sekcji Gwarancji EFOGR. Należy ustanowić przepis, zobowiązujący Państwa Członkowskie do zaprojektowania swoich własnych systemów, zgodnych z istotnymi elementami zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, w celu stosowania innych wspólnotowych systemów pomocy.
- 3) W związku z trudnościami napotkanymi podczas przeprowadzania kontroli administracyjnych dotyczących zadeklarowanych obszarów, w szczególności koszty i czas związane z usuwaniem nieprawidłowości w deklaracjach, oraz uwzględniając doświadczenie wielu Państw Członkowskich, które stworzyły specjalny system identyfikacji działek oraz postęp w tworzeniu cyfrowych map wektorowych i geograficznych systemach informacyjnych, przyjęte powinny zostać przepisy wprowadzenia technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej w celu identyfikacji działek rolnych.
- 4) Środki niezbędne dla wykonania rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/EWG z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji².
- 5) Ponieważ etap wprowadzający zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli został w dużej mierze zakończony, Komisja powinna być stale informowana o stosowaniu i efektywności tego systemu w Państwach Członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. C 89 z 29.03.2000, str. 8.

² Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3508/92³ wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde Państwo Członkowskie tworzy zintegrowany system zarządzania i kontroli, zwany dalej „systemem zintegrowanym”, stosowany:

a) w sektorze upraw roślinnych:

- (i) do systemu wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999^{*};
- (ii) do systemu pomocy dla producentów ryżu ustanowionego przez art. 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95^{**};
- (iii) do specjalnych środków dotyczących niektórych roślin strączkowych wprowadzonych przez rozporządzenie (WE) nr 1577/96^{***};

b) sektorze inwentarza żywego:

- (i) do uzgodnień dotyczących premii i płatności dla producentów wołowiny i cielęciny ustanowionych w tytule 1 rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999^{****};
- (ii) do uzgodnień dotyczących premii dla producentów baraniny i mięsa koziego wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 2467/98^{*****};
- (iii) do płatności bezpośrednich na mocy art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych^{*****},

zwanych dalej „systemami wspólnotowymi”.

^{*} Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2704/1999 (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 12).

^{**} Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2072/98 (Dz.U. L 265 z 30.09.1998, str. 4).

^{***} Dz.U. L 206 z 16.08.1996, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1826/97 (Dz.U. L 260 z 23.09.1999, str. 11).

^{****} Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21.

^{*****} Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 1.

^{*****} Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 48.”;

b) skreśla się ust. 3;

³ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1036/1999 (Dz.U. L 327 z 21.05.1999, str. 4).

- c) ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3;
- 2. w art. 2 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:
 - „b) system identyfikacyjny dla działek rolnych,
 - c) system do identyfikacji i rejestracji zwierząt.”;
- 3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

System identyfikacyjny działek rolnych ustanawia się na podstawie map lub dokumentów katastralnych lub innych świadectw kartograficznych. Należy użyć technik komputerowego systemu informacji geograficznej włączając lotnicze lub satelitarne tworzenie map wektorowych, z jednolitą normą gwarantującą dokładność równą kartografii w skali 1:10 000.”;

- 4. w art. 6:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski o pomoc obszarową składane są przed terminem ustalonym przez Państwo Członkowskie, który nie może nastąpić po terminie ustanowionym dla złożenia wniosków w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999, lub wyznaczony zgodnie z tym rozporządzeniem.

We wszystkich przypadkach termin ustalany jest z uwzględnieniem, między innymi, okresu wymaganego, dla udostępnienia wszystkich odpowiednich danych w celu właściwego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą i przeprowadzania kontroli przewidzianych w art. 8.

Bez względu na przepisy art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów^{*}, tam gdzie terminem złożenia jest święto państwowe, sobota lub niedziela uważa się, że przypada on w następnym pierwszym dniu roboczym.

^{*} Dz.U. L 124 z 8.06.1971, str. 1.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo Członkowskie może zdecydować, że wniosek o pomoc obszarową powinien zawierać jedynie zmiany w odniesieniu do wniosku o pomoc obszarową złożonego w roku poprzednim. Państwa Członkowskie upraszczają proces składania wniosków przez rozprowadzanie wstępnie wypełnionych formularzy opartych na obszarach określonych w roku poprzednim oraz dostarczając materiał graficzny określony w art. 4, wskazujący położenie tych powierzchni.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. we wnioskach o pomoc obszarową można dokonać pewnych zmian pod warunkiem, że właściwe władze otrzymają je nie później niż w terminie ustanowionym dla siewu w rozporządzeniu(WE) nr 1251/1999, lub wyznaczonym zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dla każdej z zadeklarowanych działek rolnych, rolnik wskazuje obszar i jego położenie, która to informacja musi umożliwić zidentyfikowanie działki w systemie identyfikacji działek rolnych.”;

5. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

1. Do celów stosowania wspólnotowych systemów pomocy wymienionych w Załączniku, i które nie są określone w art. 1, Państwa Członkowskie zapewniają, aby systemy zarządzania i kontroli zastosowane dla nich były zgodne z systemem zintegrowanym pod względem:

- a) skomputeryzowanej bazy danych;
- b) systemu identyfikacji działek i zwierząt;
- c) kontroli administracyjnych.

W celu zapewnienia „zgodności” w rozumieniu akapitu pierwszego, systemy zarządzania i kontroli stosowane do danych wspólnotowych systemów pomocy muszą być utworzone, tak by pozwolić, bez żadnych problemów lub konfliktów, na wspólne funkcjonowanie lub wymianę danych między systemami.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 12a ust. 2, Komisja przyjmuje zmiany do Załącznika, jeżeli będzie to konieczne, biorąc pod uwagę kryteria określone w akapicie pierwszym i drugim.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, Państwa Członkowskie mogą, w celach stosowania wspólnotowych systemów pomocy nieokreślonych w art. 1, włączyć do swoich procedur zarządzania i kontroli jeden lub więcej części składowych systemu zintegrowanego.

3. Na przepisy szczególne ustanowione zgodnie z systemami określonymi w ust. 1 i 2, nie wpływa niniejsze rozporządzenie, w szczególności na te dotyczące warunków, na których pomoc może być przyznana.

4. Państwa Członkowskie mogą rozszerzyć możliwości przewidziane w ust. 2 na systemy krajowe.

Informacje z systemu zintegrowanego mogą one wykorzystywać do celów statystycznych.

5. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, jeżeli skorzystają z możliwości określonych w ust. 2 i 4.

Komisja zapewni, że odwoływanie się do tych możliwości nie narusza zgodności z rozporządzeniami sektorowymi lub niniejszym rozporządzeniem.”;

6. Skreśla się art. 10;

7. w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja jest regularnie informowana o stosowaniu systemu zintegrowanego.

Zorganizuje wymianę poglądów z Państwami Członkowskimi dotyczącą tego tematu.”;

b) w ust. 2 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– każde sprawdzenie lub kontrola odnosząca się do głównych środków podjętych w celu ustanowienia i wdrożenia systemu zintegrowanego”;

8. w art. 12:

a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12a ust. 2.”;

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) podstawowe cechy systemu identyfikacji działek rolnych”;

9. dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

1. Komisję wspiera Komitet Funduszu ustanowiony przez art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999* (zwany dalej „Komitetem”).

2. W przypadku dokonania odniesienie do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na miesiąc.

3. Komitet może rozpatrywać jakąkolwiek sprawę przedstawioną przez swojego

przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

* Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 103.

** Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.”

10. w art. 13 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„c) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2005 r. w zakresie geograficznej części systemu identyfikacji działek, jak przewidziano w art. 4;

d) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2003 r. w zakresie zgodności systemów zarządzania i kontroli z systemem zintegrowanym, jak przewidziano w art. 9a.”;

11. dodaje się Załącznik dołączony do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Komisja, w odpowiednim przypadku przyjmuje zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12a ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, przepisy dla ułatwienia przejścia od przepisów tego rozporządzenia do tych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2000 r.

W imieniu Rady

J. GLAVANY

Przewodniczący

ZALĄCZNIK

„ZALĄCZNIK

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Len	Art. 4 Rozporządzenia (EWG) nr 1308/70	Pomoc obszarowa
Konopie	Art. 4 Rozporządzenia (EWG) nr 1308/70	Pomoc obszarowa
Suszone winogrona	Art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc obszarowa
Tytoń	Art. 3 Rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Pomoc produkcyjna
Chmiel	Art. 12 Rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 Rozporządzenie (WE) nr 1098/98	Pomoc obszarowa Dopłaty do tymczasowego odłogowania oraz karczowania
Agro - środowisko	Tytuł II, rozdział VI (art. 22-24) oraz art. 55 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc obszarowa
Leśnictwo	Art. 31 i art. 55 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc obszarowa
Obszary mniej uprzywilejowane i obszary z ograniczeniami środowiskowymi	Tytuł II, rozdział V (art. 13-21) oraz art. 55 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	Pomoc obszarowa
Oliwa z oliwek	Art. 5 ust. 1 Rozporządzenia nr 136/66/EWG	Pomoc produkcyjna
Bawełna	Art. 8 Rozporządzenia (WE) nr 1554/95	Pomoc produkcyjna
Susz paszowy	Art. 10 i 11 Rozporządzenia (WE) nr 603/95	Pomoc produkcyjna
Owoce cytrusowe przeznaczone do przetwórstwa	Art. 1 Rozporządzenia (WE) nr 2202/96	Pomoc produkcyjna
Pomidory przeznaczone do przetwórstwa	Art. 2 Rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Pomoc produkcyjna

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Wino	Art. 11-15 Rozporządzenia (WE) nr 1493/1999	Pomoc na cele restrukturyzacji”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1673/2000

z dnia 27 lipca 2000 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć wprowadzenie Wspólnej Polityki Rolnej; polityka ta musi przede wszystkim uwzględniać wspólną organizację rynków rolnych, które w zależności od produktu mogą przyjmować rozmaite formy;
- 2) zadaniem Wspólnej Polityki Rolnej jest realizacja celów przedstawionych w Traktacie; w przypadku lnu i konopi uprawianych na włókno, poza przepisami dotyczącymi płatności obszarowych zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającym system wsparcia producentów niektórych roślin uprawnych⁵ potrzebne są działania umożliwiające regulowanie rynku wewnętrznego, z uwzględnieniem pomocy finansowej dla głównych przetwórców słomy lnianej i konopnej lub dla rolników, którzy zlecają przetworzenie słomy na własny rachunek;
- 3) aby zapewnić, że przetwarzanie słomy lnu i konopi ma faktycznie miejsce, przyznawanie pomocy finansowej powinno odbywać się na pewnych warunkach, a przede wszystkim powinno być uwarunkowane posiadaniem zezwolenia przez pierwszych przetwórców i wymogiem zakupu słomy na podstawie kontraktacji; podobnie w celu przeciwdziałania wszelkim nadużyciom pomoc finansowa dla przetwórstwa słomy będzie przyznawana wyłącznie na podstawie przetwarzania słomy lub na podstawie wykorzystania włókna na rynku, jeżeli rolnik zleca przetworzenie słomy na własny rachunek;

¹Dz.U. C 56 E z 29.02.2000, str. 19.

²Opinia wydana dnia 6 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

³Dz.U. C 140 z 18.05.2000, str. 3.

⁴Opinia wydana dnia 14 czerwca 2000.r (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁵Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1672/2000 (Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 13).

- 4) aby zapobiec niewłaściwemu wykorzystaniu wspólnotowych środków finansowych nie wolno przyznawać żadnej pomocy finansowej przetwórcom lub rolnikom, którzy w sposób sztuczny stworzyli warunki dla otrzymania pomocy finansowej odnosząc przez to korzyść, która nie odpowiada celom programu wspierania przetwórstwa słomy;
- 5) ze względu na różnice między rynkiem długich włókien lnianych i rynkiem krótkich włókien lnianych i włókien konopi pomoc finansowa powinna być różnicowana w zależności od tego, który z tych dwóch rodzajów włókna się otrzymuje; w celu zagwarantowania, aby całość wparcia była wystarczająca dla utrzymania tradycyjnej produkcji długiego włókna lnianego w warunkach podobnych do warunków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 4 lipca 1970 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi⁶ pomoc finansowa powinna być stopniowo zwiększana, aby kompensowała stopniowo zmniejszane płatności do hektara uprawy wypłacane plantatorom na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 i ostatecznie całkowite zniesienie dopłat do krótkiego włókna lnianego; dopłaty do krótkiego włókna lnianego i włókna konopi powinny być ustalone na poziomie, który pozwoli na osiągnięcie równowagi w zakresie nowych produktów i potencjalnych rynków ich zbytu; aby popierać wyłącznie produkcję wysokiej jakości krótkiego włókna lnianego i włókna konopi należy wprowadzić przepis dotyczący maksymalnej procentowej zawartości zanieczyszczeń i łusek wraz z przepisami przejściowymi umożliwiającymi przemysłowi przetwórczemu dostosowanie się do tego wymogu;
- 6) aby uwzględnić specjalny status tradycyjnego lnu na niektórych obszarach Holandii, Belgii i Francji należy zagwarantować dodatkowe przejściowe dotacje głównym przetwórcom słomy na tych obszarach;
- 7) aby zapobiec nieuczciwemu zwiększaniu ilości uprawnionych do przyznania dotacji, Państwa Członkowskie powinny ustalić maksymalne ilości na podstawie wielkości obszarów, z których słoma jest objęta kontraktacją lub zobowiązaniem skupu na potrzeby przetwórstwa;
- 8) aby utrzymać na niskim poziomie wydatki związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia należy w odniesieniu do obu rodzajów włókna, tj. długiego włókna lnianego i krótkiego włókna lnianego i konopi wprowadzić mechanizm stabilizujący; w celu zapewnienia racjonalnego poziomu w każdym z Państw Członkowskich należy ustalić maksymalną gwarantowaną ilość dla obu rodzajów włókna, która zostanie rozdzielona na poszczególne Państwa Członkowskie w postaci krajowych ilości gwarantowanych; krajowe ilości gwarantowane będą jednak ustalone dla krótkiego włókna lnianego i włókna konopi jedynie na okres umożliwiający dostosowanie nowych produktów do wymagań rynku; krajowe ilości gwarantowane będą powiązane z dotacjami dla przetwórstwa i nie będą miały wpływu na funkcjonowanie systemu wprowadzonego rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999; krajowe ilości gwarantowane powinny być ustalone w szczególności z uwzględnieniem najnowszych danych o średniej wielkości obszarów upraw lnu i konopi, skorygowanych w razie potrzeby, aby odzwierciedlić faktyczne wielkości obszarów produkcyjnych, pomnożonych przez średni uzysk włókna; w odniesieniu do Państw Członkowskich, w których aktualnie produkcja jest niska, należy wprowadzić przepis dotyczący wspólnej ilości

⁶ Dz.U. L 146 z 4.07.1970, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999 (Dz.U. L 327 z 14.12.1999, str. 7.).

przydzielanej w każdym roku gospodarczym, co umożliwi im przystosowanie i rozwinięcie ich produkcji;

- 9) aby umożliwić Państwom Członkowskim dokonywanie między nimi korekt przydzielonych im w ten sposób ilości należy ustalić warunki regulujące transfery między przyznanymi każdemu z nich krajowymi ilościami gwarantowanymi; każdy tego typu transfer powinien być dokonywany na podstawie jakiegoś współczynnika zapewniającego równowagę budżetową;
- 10) Państwa Członkowskie będące producentami muszą podjąć kroki, które zagwarantują płynne funkcjonowanie systemu przyznawania dotacji; ponadto, ze względu na okres czasu potrzebny na przetworzenie całej słomy zebranej w ciągu jednego roku handlowego należy wprowadzić przepis o płatnościach zaliczkowych jako działania weryfikującego;
- 11) ogólnie system regulujący wymianę handlową z krajami trzecimi powinien umożliwić zaniechanie stosowania wszelkich ilościowych ograniczeń i opłat pobieranych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; w pewnych wyjątkowych okolicznościach funkcjonowanie tego mechanizmu może jednak okazać się niesprawne; aby więc w takich przypadkach rynek wspólnotowy nie był bezbronny wobec ewentualnych zaburzeń na rynku Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego podjęcia niezbędnych kroków; wszelkie takie kroki muszą być zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z porozumień Światowej Organizacji Handlu w zakresie rolnictwa⁷;
- 12) aby nielegalne uprawy nie powodowały zakłóceń w organizacji wspólnego rynku konopi włóknistych należy wprowadzić przepis dotyczący kontroli przywozu konopi i nasion konopi zapewniający, że takie produkty oferują pewne gwarancje pod względem zawartości tetrahydrokanabinolu; poza tym przywóz nasion konopi przeznaczonych do innych celów niż siew musi być objęty systemem kontroli, który uwzględnia system udzielania zezwoleń zainteresowanym importerom;
- 13) w miarę jak rynek lnu i konopi uprawianych w celu produkcji włókna rozwija się wraz z upływem czasu, Państwa Członkowskie i Komisja muszą wymieniać informacje potrzebne dla zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia;
- 14) działania potrzebne dla wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny być uchwalone zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. określającą procedury wykonywania uprawnień wdrożeniowych przyznaných przez Komisję⁸;
- 15) wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie w wyniku zobowiązań wynikających ze stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia powinny być pokryte przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania Wspólnej Polityki Rolnej⁹;
- 16) jakkolwiek wspólna organizacja rynku lnu i konopi według definicji zawartej w rozporządzeniu (EWG) nr 1308/70 została wielokrotnie znowelizowana, to jednak nie odzwierciedla ona już daleko idących przemian, jakim uległ ten sektor; z tego też

⁷ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

⁸ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

⁹ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 103.

względu należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 1308/70 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 619/71 z dnia 22 marca 1971 r. określające ogólne zasady przyznawania dotacji na len i konopie¹⁰; należy uchylić oparte na rozporządzeniach (EWG) nr 1308/70 i (EWG) nr 619/71 rozporządzenie Rady (EWG) nr 620/71 z dnia 22 marca 1971 r. określające ogólne przepisy dotyczące umów sprzedaży słomy lnianej i konopnej¹¹ rozporządzenie Rady (EWG) nr 1172/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające ogólne zasady dotacji dla prywatnego przechowalnictwa włókna lnu i konopi¹², rozporządzenie Rady (EWG) nr 1430/82 z dnia 18 maja 1982 r. zapewniające prowadzenie ograniczeń w przywozie konopi i nasion konopi i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1308/70 w odniesieniu do konopi¹³ i rozporządzenie Rady (EWG) nr 2059/84 z dnia 16 lipca 1984 r. określające ogólne zasady dotyczące ograniczeń w imporcie konopi i nasion konopi i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 619/71 w odniesieniu do konopi¹⁴ i zastąpić nowymi przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu;

- 17) przejście od systemu ustanowionego w rozporządzeniu (EWG) nr 1308/70 do systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu mogłoby pociągnąć za sobą trudności, dla których niniejsze rozporządzenie nie zawiera rozwiązań. Aby uporać się z taką sytuacją należy umożliwić Komisji wprowadzenie działań przejściowych. Komisja powinna być również upoważniona do rozwiązywania specyficznych problemów natury praktycznej;
- 18) uwzględniając datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia należy ustanowić przepis dotyczących specjalnych działań na rok gospodarczy 2000/2001; w tym celu system obowiązujący w roku gospodarczym 1999/2000 powinien pozostać w mocy do dnia 30 czerwca 2001 r.; kwoty dotacji powinny być jednak wyznaczone przez Komisję na podstawie bilansów budżetowych natychmiast po rzetelnym oszacowaniu wielkości stosownych obszarów, a kwota zatrzymana na potrzeby finansowania działań promujących wykorzystywanie włókna lnianego powinna być ustalona na poziomie zerowym;
- 19) w celu dokonania oceny efektów nowych działań Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w roku 2003 raport dotyczący krajowych ilości gwarantowanych oraz maksymalnego poziomu zanieczyszczeń i łusek w krótkim włóknie lnianym i włóknie konopnym, a w roku 2005 raport na temat wpływu dotacji dla przetwórstwa i dodatkowych dotacji na producentów i rynek,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹⁰ Dz.U. L 72 z 26.03.1971, str. 2. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1420/98 (Dz.U. L 19 z 4.07.1998, str. 7).

¹¹ Dz.U. L 72 z 26.03.1971, str. 4. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 713/95 (Dz.U. L 73 z 1.04.1995, str. 16).

¹² Dz.U. L 123 z 5.06.1971, str. 7.

¹³ Dz.U. L 162 z 12.06.1982, str. 27. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

¹⁴ Dz.U. L 191 z 19.07.1984, str. 6. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 3290/94.

1. Wspólna organizacja rynków lnu i konopi uprawianych na włókno obejmuje system regulujący rynek wewnętrzny i wymianę handlową z krajami trzecimi. Odnosi się on do następujących produktów:

Kod CN	Wyszczególnienie
5301	Len, surowy lub przetworzony, nie czesany~ pakuły i odpady lniane (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)
5302	Właściwe konopie (<i>Canabis sativa L.</i>), surowe lub przetworzone, nie czesane; pakuły i odpady właściwych konopi (tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)

:

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) pojęcie „rolnik” odnosi się do rolników odpowiadających definicji w art. 10 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady programów bezpośredniego wsparcia w ramach Wspólnej Polityki Rolnej¹⁵;
- b) pojęcie „uprawniony główny przetwórca” odnosi się do fizycznej lub prawnej osoby lub grupy osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny tej osoby lub grupy osób wobec prawa krajowego, które zostały upoważnione przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się zakłady produkcji włókna lnianego lub konopnego należące do tej osoby lub grupy osób.

3. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje bez uszczerbku dla działań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999.

TYTUŁ I

Rynek wewnętrzny

Artykuł 2

1. Wprowadza się wsparcie dla przetwórstwa słomy lnianej i konopnej uprawianych na włókno.

Wsparcie jest przyznawane upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskiwanego ze słomy, w odniesieniu do której zawarta została z rolnikiem umowa kupna/sprzedaży.

Jednakże:

- a) w przypadkach, w których upoważnionym główny i rolnik są jedną i tą samą osobą, umowa kupna/sprzedaży jest zastępowana zobowiązaniem zainteresowanej strony do prowadzenia działalności przetwórczej we własnym zakresie;

¹⁵ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 113.

b) w przypadkach, gdy rolnik zachowuje własność słomy, której przetwarzanie zostało zlecone uprawnionemu głównemu przetwórcy i jest w stanie udowodnić, że wprowadził uzyskane włókno na rynek, dotacja jest przyznawana rolnikowi.

2. Upoważnionym głównym przetwórcom lub rolnikom, w odniesieniu do których stwierdzono, że stworzyli w sztuczny sposób warunki dla uzyskania wsparcia, odnosząc tym samym korzyść, która jest niezgodna z celami tego programu nie zostanie wypłacona żadna dotacja.

3. Kwota wsparcia z tytułu przetwarzania w przeliczeniu na tonę włókna jest ustalona w następujący sposób:

a) w przypadku długiego włókna lnianego:

- 100 EUR w roku gospodarczym 2001/2002,
- 160 EUR w latach gospodarczych 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006
- 200 EUR począwszy od roku gospodarczego 2006/2007

b) w przypadku krótkiego włókna lnianego i konopnego zawierającego nie więcej niż 7,5% zanieczyszczeń i łusek: 90 EUR w latach gospodarczych 2001/2002 do 2005/2006.

Jednakże w odniesieniu do lat gospodarczych 2001/2002 do 2003/2004 Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu dotacji w nawiązaniu do tradycyjnych rynków zbytu:

- w odniesieniu do krótkiego włókna lnianego zawierającego między 7,5% a 15% zanieczyszczeń i łusek;
- w odniesieniu do włókna konopnego zawierającego między 7,5% a 25% zanieczyszczeń i łusek.

W takich przypadkach Państwa Członkowskie przyznają dotację na podstawie ilości, która nie przekracza ilości wyprodukowanej, przy zawartości zanieczyszczeń i łusek wynoszącej 7,5%.

4 Ilości włókna uprawnione przyznania dotacji są limitowane na podstawie wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów lub zobowiązania, o których mowa w ust. 1.

Limity, o których mowa w pierwszym akapicie są ustalane przez Państwa Członkowskie w taki sposób, aby były zgodne z krajowymi gwarantowanymi ilościami, o których mowa w art. 3.

5 Na wniosek uprawnionych głównych przetwórców wypłacana jest zaliczka z tytułu dotacji na podstawie ilości uzyskanego włókna.

Artykuł 3

1. Dla długiego włókna lnianego ustalana jest maksymalna gwarantowana ilość w wysokości 75 250 ton/na rok gospodarczy, rozdzielana między Państwa Członkowskie w postaci krajowych gwarantowanych ilości. Ilość ta jest rozdzielona jak następuje:

- 13 800 ton dla Belgii
- 300 ton dla Niemiec
- 50 ton dla Hiszpanii
- 55 800 ton dla Francji
- 4 800 ton dla Niderlandów
- 150 ton dla Austrii
- 50 ton dla Portugalii
- 200 ton dla Finlandii
- 50 ton dla Szwecji
- 50 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

2. Dla krótkiego włókna lnianego i konopnego, w stosunku do których przysługuje dotacja ustalana jest maksymalna gwarantowana ilość w wysokości 135 900 ton/ rok gospodarczy, rozdzielana między Państwa Członkowskie w postaci krajowych gwarantowanych ilości. Ilość ta jest rozdzielona w formie:

a) krajowych ilości gwarantowanych dla następujących Państw Członkowskich:

- 10 350 ton dla Belgii
- 12 800 ton dla Niemiec
- 20 000 ton dla Hiszpanii
- 61 350 ton dla Francji
- 5 550 ton dla Niderlandów
- 2 500 ton dla Austrii
- 1 750 ton dla Portugalii
- 2 250 ton dla Finlandii
- 2 250 ton dla Szwecji
- 12 100 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

- b) w przypadku Danii, Grecji, Irlandii, Włoch i Luksemburga pomiędzy poszczególne krajowe gwarantowane ilości w każdym roku gospodarczym może być rozdzielone 5 000 ton. Taki podział jest ustalany na podstawie wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów lub zobowiązanie, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Krajowe gwarantowane ilości dotyczące krótkiego włókna lnianego i konopnego, obniżone w stosownych przypadkach, zgodnie z ust. 5 niniejszego art., przestają obowiązywać od roku gospodarczego 2006/2007.

3. W przypadkach, w których włókno otrzymane w jednym Państwie Członkowskim pochodzi ze słomy wyprodukowanej w innym Państwie Członkowskim, ilości tego włókna są potrącane z krajowej ilości gwarantowanej Państwa Członkowskiego, w którym słoma została zebrana. Dotacja jest wypłacana przez to Państwo Członkowskie, z którego krajowej ilości gwarantowanej potrącenie zostało dokonane.

4. Państwa Członkowskie, które chcą dokonywać takich operacji, mogą dokonywać między sobą przed dniem 30 czerwca 2001 r. jednorazowego transferu części swoich krajowych gwarantowanych ilości, o których mowa w ust. 1 i 2, skorygowanych w razie potrzeby zgodnie z ust. 5. W takich przypadkach informują one Komisję, która powiadamia o tym inne Państwa Członkowskie.

5. Każde Państwo Członkowskie może dokonać transferu części swojej krajowej gwarantowanej ilości, o której mowa w ust. 1, do krajowej gwarantowanej ilości, o której mowa w ust. 2 i odwrotnie.

Transfery, o których mowa w pierwszym akapicie są dokonywane w oparciu o przelicznik jednej tony długiego włókna lnianego na 2,2 tony krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego.

Dotacja z tytułu przetwórstwa jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do ilości, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, skorygowanych zgodnie z pierwszymi dwoma akapitami niniejszego ustępu i ust. 4.

Artykuł 4

Do roku gospodarczego 2005/2006 upoważnionemu głównemu przetwórcy przyznawane jest dodatkowe wsparcie na podstawie obszarów upraw lnu w strefach I i II zgodnie z załącznikiem i produkcją słomy, która była objęta:

- umową sprzedaży/kupna lub zobowiązania o których mowa w art. 2 ust 1, oraz
- dotacją z tytułu przetwarzania na długie włókno.

Kwota dodatkowej dotacji wynosi 120 EUR/na ha w strefie I i 50 EUR/na ha w strefie II.

TYTUŁ II

Wymiana handlowa z krajami trzecimi

Artykuł 5

1. Niniejszy art. obowiązuje nie naruszając bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez Państwa Członkowskie zgodnie z Traktatem i zobowiązań wynikających z porozumień Światowej Organizacji Handlu w zakresie rolnictwa.

2. Cały import konopi z krajów trzecich jest uwarunkowany wydaniem zezwolenia pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

- surowe właściwe konopie oznaczone kodem CN 5302 10 00 muszą spełniać warunki określone w art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999,
- nasiona odmian konopi oznaczone kodem CN 1207 99 10 przeznaczone na siew muszą być zaopatrzone w dowód, że zawartość tetrahydrokanabinolu nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999,
- inne nasiona konopi niż siewne, oznaczone kodem CN 1207 99 91 mogą być sprowadzane wyłącznie przez importerów do tego upoważnionych przez Państwo Członkowskie, aby mieć pewność, że nasiona nie są przeznaczone na siew.

Import do Wspólnoty produktów wymienionych w pierwszym i drugim tiret podlega inspekcjom mającym na celu sprawdzenie, czy przestrzegane są warunki niniejszego artykułu.

Artykuł 6

O ile nie postanowiono inaczej w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia zabronione są poniższe działania w handlu z krajami trzecimi:

- pobieranie jakichkolwiek opłat skutkujących tak jak opłaty celne ,
- stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub działań o podobnych skutkach.

Artykuł 7

1. Jeżeli, w związku z przywozem lub wywozem jednego lub kilku produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 funkcjonowanie rynku wspólnotowego ulega poważnej destabilizacji, lub występuje takie zagrożenie, co może utrudnić realizację celów wymienionych szczegółowo w artykule 33 Traktatu, w handlu z krajami trzecimi mogą być wprowadzone stosowne działania do momentu ustąpienia takiej destabilizacji lub zagrożenia nią.

Na wniosek Komisji Rada stanowiąc kwalifikowaną większością ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i określa okoliczności i limity w jakich Państwa Członkowskie mogą wprowadzać działania ochronne.

2. W razie wystąpienia sytuacji wymienionej w ust. 1, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja podejmuje decyzję o zastosowaniu niezbędnych działań, o których powiadamia Państwa Członkowskie i które bezzwłocznie są wprowadzane w życie. Jeżeli do Komisji wpływa wniosek Państwa Członkowskiego,

Komisja rozpatruje wniosek i podejmuje decyzję w ciągu trzech dni roboczych po wpłynięciu takiego wniosku.

3 Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia o takiej decyzji. Rada bezzwłocznie zwołuje posiedzenie. Może ona zmienić lub uchylić działania kwalifikowaną większością w ciągu jednego miesiąca licząc od daty odwołania się do Rady.

4 Przepisy niniejszego artykułu są stosowane z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

Postanowienia ogólne

Artykuł 8

O ile nie zostało postanowione inaczej w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do produkcji i obrotu artykułami wyszczególnionymi w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia obowiązują artykuły 87, 88 i 89 Traktatu.

Artykuł 9

Działania niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia dotyczące kwestii, o której mowa poniżej, są przyjmowane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 10 ust. 2. Obejmują one w szczególności:

- warunki przyznawania uprawnień głównym przetwórcom,
- warunki, które muszą być spełnione przez zatwierdzonych głównych przetwórców odnośnie do umów sprzedaży/zakupu i zobowiązań, o których mowa w art. 2 ust. 1,
- wymagania, które muszą być spełnione przez rolników w przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. b),
- kryteria, które muszą być spełnione po pierwsze przez długie włókno lniane, a po drugie przez krótkie włókno lniane i włókno konopne,
- metody obliczania ilości uprawnionych do dotacji w przypadkach, o których mowa w drugim akapicie art. 2 ust. 3 lit. b),
- warunki przyznawania dotacji i wypłacania zaliczek, a zwłaszcza dowód przetworzenia słomy,
- warunki, które muszą być spełnione dla wyznaczenia limitów, o których mowa w art. 2 ust. 4,
- rozdział 5000 ton, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b),
- warunki przyznawania dodatkowej dotacji, o której mowa w art. 4.

warunki transferu między krajowymi ilościami gwarantowanymi, o których mowa w art. 3 ust. 5,

Działania te mogą również dotyczyć wszystkich niezbędnych inspekcji mających na celu ochronę interesów finansowych Wspólnoty przed oszustwami i innymi nieprawidłowościami.

Artykuł 10

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający d/s włókien naturalnych (odtąd zwanym "Komitetem").

2. W przypadku odwołania się do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres czasu ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE jest przyjmowany jako jeden miesiąc.

3. Komitet może zbadać każdą sprawę przedstawioną przez jego przewodniczącego, bądź z jego inicjatywy, bądź na wniosek przedstawiciela któregoś Państwa Członkowskiego.

4. Komitet przyjmie swój regulamin.

Artykuł 11

Rozporządzenie (WE) 1258/1999 i przepisy przyjęte w ramach jego wdrażania obowiązują w odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IV

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 12

1. Kwoty dotacji na len i konopie wyprodukowane na terenie Wspólnoty są ustalane na rok gospodarczy 2000/2001 nie później niż dnia 31 października 2000 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2.

Kwoty te są określane w odniesieniu do kwot obowiązujących w roku gospodarczym 1999/2000 przez zastosowanie współczynnika równego stosunkowi:

- średnich wydatków na hektar odpowiadających kwocie 88 milionów EUR na wszystkie obszary określone na podstawie deklaracji upraw i
- średnich wydatków w wysokości 721 EUR/na ha szacowanych na rok gospodarczy 1999/2000.

Kwoty dotacji na rok gospodarczy 2000/2001 nie mogą jednak przekroczyć kwot wyznaczonych na rok gospodarczy 1999/2000.

2. W odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001 kwota ze środków przeznaczonych na dotacje dla lnu, jaka ma być przewidziana na działania promujące wykorzystywanie włókna lnianego jest ustalana na poziomie 0 EUR/na ha.

3. Rok gospodarczy 2000/2001 kończy się z dniem 30 czerwca 2001 r.

Artykuł 13

Z dniem 1 lipca 2001 roku uchylone zostają rozporządzenia (EWG) nr 1308/70, (EWG) nr 619/71, (EWG) nr 620/71, (EWG) nr 1172/71, (EWG) nr 1430/82 i (EWG) nr 2059/84.

Artykuł 14

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2 Komisja przyjmuje:

- działania ułatwiające przejście od systemu przyjętego w rozporządzeniach (EWG) nr 1308/70 i (EWG) nr 619/71 do systemu wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem,
- działania wymagane dla rozwiązywania specyficznych praktycznych problemów. W przypadku właściwego uzasadnienia, działania takie mogą stanowić odstępstwo od niektórych części niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

1. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2003 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w razie potrzeby wraz z wnioskami, raport dotyczący trendów produkcji w różnych Państwach Członkowskich i wpływu reformy wspólnej organizacji rynku na odbiorców i ekonomiczne warunki dalszego funkcjonowania sektora. Zbada również maksymalny poziom zanieczyszczeń i łusek obowiązujący w odniesieniu do krótkiego włókna lnu i włókna konopi.

W razie potrzeby raport posłuży za podstawę do ponownego podziału i ewentualnego zwiększenia, krajowych ilości gwarantowanych. Komisja uwzględni przede wszystkim poziom produkcji, możliwości przetwórstwa i zbytu na rynku.

2. W roku 2005 Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport dotyczący dotacji dla przetwórstwa wraz z ewentualnymi propozycjami.

Raport powinien zawierać ocenę wpływu dotacji dla przetwórstwa przede wszystkim na:

- stanowisko producentów w odniesieniu do obsianych obszarów i uzyskiwanych cen;
- trendy rynkowe w odniesieniu do włókien tekstylnych i rozwoju nowych produktów,
- przemysł przetwórczy .

W świetle produkcji alternatywnej raport powinien ustalać, czy przemysł ten jest w stanie funkcjonować w oparciu o przyjęte wytyczne. Powinien on także zawierać omówienie możliwości podniesienia do stałej sumy po zakończeniu roku gospodarczego 2005/2006

dotacji dla przetwórstwa za tonę krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oraz dodatkowej dotacji na hektar lnu, zgodnie z art. 4.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 1-11 stosuje się od roku gospodarczego 2001/2002.

Rozporządzenia (EWG) nr 1308/70 i (EWG) nr 619/71 obowiązują w dalszym ciągu w latach gospodarczych 1998/1999, 1999/2000 i 2000/2001.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 2000 r.

W imieniu Rady

H. VÉDRINE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

STREFY KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO DOTACJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

STREFA I

1. Obszar Niderlandów,
2. Następujące gminy belgijskie: Assende, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredne, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (z wyłączeniem Vladslo i Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwport, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (tylko Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne i Zuienkerke.

STREFA II

1. Pozostałe obszary Belgii nie włączone do strefy I.
2. Następujące obszary Francji:
 - departament Nord,
 - okręgi Béthune, Lens, Calais, Saint - Omer i kanton Marquise w departamencie Pas – de - Calais.
 - okręgi Saint - Quentin i Vervins w departamencie Aisne, - okręg Charleville - Mézières w departamencie Ardennes.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 245/2001

z dnia 5 lutego 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno¹, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne ustalenia dotyczące euro², w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 przewiduje między innymi środki odnoszące się do rynku wewnętrznego lnu i konopi uprawianych na włókno, obejmujące pomoc dla upoważnionych głównych przetwórców słomy lnianej i konopnej oraz dla rolników, którzy zlecają przetworzenie słomy na własny rachunek, dla których muszą zostać ustanowione szczegółowe reguły wykonawcze;
- 2) należy ustalić warunki udzielania upoważnień głównym przetwórcom oraz obowiązki, które powinni spełnić rolnicy zlecający przetworzenie słomy na własny rachunek; muszą również zostać określone informacje, jakie powinny być zawarte w umowach kupna-sprzedaży, zobowiązaniach do przetwarzania i umowach o przetwórstwo obejmujących słomę, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000;
- 3) niektórzy główni przetwórcy słomy lnianej produkują przede wszystkim długie włókno lniane, oraz, jako produkt uboczny, krótkie włókno lniane zawierające duży odsetek zanieczyszczeń i części zdrewniałych; jeśli nie posiadają oni odpowiednich urządzeń do czyszczenia tych produktów wtórnych, mogą podpisać umowę na czyszczenie krótkiego włókna lnianego z innym przedsiębiorcą; w takich przypadkach czyszczenie włókna w ramach umowy powinno być uważane za czynność wykonaną przez upoważnionego głównego przetwórcę na rzecz pozyskania krótkiego włókna lnianego; wobec tego warunki, które muszą spełnić wspomniani przedsiębiorcy, zwłaszcza w odniesieniu do kontroli, powinny zostać odpowiednio ustalone;
- 4) w celu zagwarantowania, że produkty te kwalifikują się do pomocy, obszary, na których uprawiane są len i konopie z przeznaczeniem na włókno i z których pochodzi

¹ Dz.U L 193 z 29.07.2000, str. 16.

² Dz.U L 349 z 24.12.1998, str. 1.

przetworzona słoma, muszą być identyfikowalne przy zastosowaniu systemu identyfikacji działek rolnych, określonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającym zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty³, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1593/2000⁴; w tym celu musi zostać ustalony związek pomiędzy słomą kwalifikującą się do pomocy do przetwórstwa i obszarami, na które wnioski o pomoc „obszarową” zostały złożone w odniesieniu do danego roku gospodarczego zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2721/2000⁶;

- 5) w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania administracyjnego podczas dostosowywania do specjalnych warunków występujących na rynku lnu i konopi należy określić przedział czasowy, w którym len i konopie uprawiane na włókno mogą być poddawane przetwarzaniu i, jeżeli to stosowne, wprowadzane do obrotu;
- 6) w przypadku, gdy Państwa Członkowskie zdecydują o przyznaniu pomocy do krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego o zawartości zanieczyszczeń i części zdrewniałych powyżej 7,5%, powinna zostać ustalona metoda obliczania równoważnej ilości produktu o zawartości zanieczyszczeń i części zdrewniałych równej 7,5%;
- 7) w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania mechanizmu stabilizującego należy wprowadzić ograniczenie ilości włókna, na które może zostać przyznana pomoc do przetwórstwa w danym roku gospodarczym, do wielkości uzyskanej poprzez przemnożenie liczby hektarów objętych umową lub zobowiązaniem dotyczącym przetwórstwa przez współczynnik ilościowy wyliczony dla hektara; współczynnik ilościowy ma być określony przez Państwo Członkowskie na podstawie krajowych wielkości gwarantowanych i liczby uprawianych hektarów;
- 8) biorąc pod uwagę wahania krajowych wielkości gwarantowanych, które mogą wynikać z elastyczności wprowadzonej rozporządzeniem (WE) nr 1673/2000, powinny zostać ustalone szczegółowe zasady ustanawiania tych krajowych wielkości gwarantowanych dla każdego roku gospodarczego z uwzględnieniem dostosowania, które może okazać się niezbędne dla dokonania prawidłowego rozdziału krajowej wielkości gwarantowanej pomiędzy beneficjentów pomocy do przetwórstwa;
- 9) pomoc do przetwórstwa jest przyznawana pod warunkiem, że została zawarta umowa lub zaciągnięte zobowiązanie, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 1673/2000; ponadto, w odpowiednim czasie muszą być określone zasady przeliczenia krajowej gwarantowanej wielkości i współczynnika ilościowego dla hektara dokonane przez Państwo Członkowskie na podstawie obszarów objętych umowami lub zobowiązaniami; należy zabezpieczyć przekazywanie przez przedsiębiorców odpowiednich informacji w umowach lub zobowiązaniach do właściwych władz Państwa Członkowskiego na początku operacji przetwarzania; celem zapewnienia pewnej elastyczności w handlu,

³ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

⁴ Dz.U. L 182 z 21.07.2000, str. 4.

⁵ Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.

⁶ Dz.U. L 314 z 14.12.2000, str. 8.

możliwość przeniesienia umów pomiędzy upoważnionymi głównymi przetwórcami powinna być ograniczona;

- 10) w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania programem pomocy, należy określić informacje, które muszą być przekazywane przez przedsiębiorców do właściwych władz Państwa Członkowskiego oraz zgłoszenia, które muszą być przekazywane do Komisji przez Państwa Członkowskie;
- 11) w celu zarządzania programem opartym na pomocy przyznawanej na podstawie ilości włókna wyprodukowanego w okresie 22 miesięcy, należy ustalić tryb składania, na początku operacji przetwarzania dla danego roku gospodarczego, wniosków o pomoc obejmujących włókno, które ma być otrzymane, a którego ilości będą później okresowo wskazywane;
- 12) z uwagi na możliwe dostosowania do krajowych wielkości gwarantowanych i współczynników ilościowych dla hektara, całkowite wielkości włókna, na które może być przyznana pomoc, są znane dopiero po zakończonym procesie przetwórczym; wobec tego należy postanowić o wypłacie dla upoważnionych głównych przetwórców na podstawie ilości włókna wyprodukowanego okresowo; w celu zagwarantowania, że, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wpłacone będą należne sumy, wypłata zaliczki powinna być uwarunkowana wniesieniem zabezpieczenia; stosowanie zabezpieczeń musi być zgodne z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń na produkty rolne⁷, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1932/1999⁸;
- 13) zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 dodatkowa pomoc jest przyznawana tylko w odniesieniu do obszarów, z których wyprodukowana słoma zakwalifikowała się do pomocy do przetwórstwa dla długiego włókna lnianego; powinien zatem zostać ustalony minimalny plon dla długiego włókna lnianego wyprodukowanego z hektara objęty umową lub zobowiązaniem do przetwarzania tak, by mogły zostać określone okoliczności spełnienia warunku;
- 14) dla właściwego przeprowadzania operacji konieczny jest system kontroli administracyjnej i kontroli na miejscu; należy określić pozycje, które muszą być kontrolowane oraz minimalną ilość kontroli na miejscu do przeprowadzenia w każdym roku gospodarczym;
- 15) muszą zostać określone konsekwencje stwierdzonych nieprawidłowości; muszą one być wystarczająco surowe, by zniechęcić do wszelkiego niezgodnego z prawem wykorzystania pomocy wspólnotowej i jednocześnie muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności;
- 16) w celu dostatecznego zbliżenia czasu, w którym otrzymywane jest włókno, do obowiązującego terminu dla kursu wymiany stosowanego dla wypłaty zaliczek i pomocy do przetwórstwa, termin ten musi przypadać ostatniego dnia każdego przedziału czasowego ustalonego dla powiadamiania o wyprodukowanych ilościach włókna;

⁷ Dz.U. L 205 z 3.08.1985, str. 5.

⁸ Dz.U. L 240 z 10.09.1999, str. 11.

- 17) w celu zapewnienia płynnego przejścia do nowych zasad, należy ustanowić przepisy przejściowe na rok gospodarczy 2001/2002 w odniesieniu do udzielania upoważnienia głównym przetwórcom; właściwe władze muszą w szczególności poznać stan zapasów w momencie stosowania nowego programu pomocy aby uniknąć nadużyć, w związku z czym należy nałożyć na zainteresowanych przedsiębiorców obowiązek dokonywania szczególnego powiadamiania w tym celu.
- 18) rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 wprowadza nową wspólną organizację rynków lnu i konopi uprawianych na włókno począwszy od roku gospodarczego 2001/02 i uchyla z dniem 1 lipca 2001 roku rozporządzenia Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków w tym sektorze do roku gospodarczego 2000/01; wobec tego począwszy od roku gospodarczego 2001/02 należy uchylić następujące rozporządzenia Komisji: rozporządzenie (EWG) nr 1215/71 z dnia 10 czerwca 1971 r. w sprawie szczegółowych zasad dotyczących ogólnych przepisów w odniesieniu do umów na sprzedaż słomy lnianej i konopnej⁹, (EWG) nr 1523/71 z dnia 16 lipca 1971 r. w sprawie przepływu informacji pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją Europejską w sprawie lnu i konopi¹⁰, (EWG) 1524/71 z dnia 16 lipca 1971 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania dla włókien lnianych i konopnych¹¹, (EWG) nr 1164/89 z dnia 28 kwietnia 1989 ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące pomocy dla włókna lnu i konopi¹², (EWG) nr 1784/93 z dnia 30 czerwca 1993 ustalające współczynniki dostosowania dla pomocy dla włókna lnianego¹³ oraz (WE) nr 452/1999 z dnia 1 marca 1999 ustalające płony minimalne dla przyznawania pomocy dla produkcji włókna lnu i konopi¹⁴;
- 19) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. lnu i konopi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Niniejszym ustanawia się szczegółowe zasady stosowania wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno ustanowionej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1673/2000.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

⁹ Dz.U. L 1271 z 11.06.1971, str. 22.

¹⁰ Dz.U. L 160 z 17.07.1971, str. 14.

¹¹ Dz.U. L 160 z 17.07.1971, str. 16.

¹² Dz.U. L 121 z 29.04.1989, str. 4.

¹³ Dz.U. L 163 z 6.07.1993, str. 7.

¹⁴ Dz.U. L 54 z 2.03.1999, str. 11.

- „osoby traktowane jako przetwórcy” oznacza rolników, którzy, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, zawarli umowę z upoważnionym głównym przetwórcą na przetworzenie należącej do nich słomy na włókno,
- wyróżnia się następujące trzy rodzaje włókna:
 - a) „długie włókno lniane” oznacza włókno lniane otrzymane w wyniku całkowitego oddzielenia zdrewniałych części łądygi o średniej długości przynajmniej 50 cm po trzepaniu i zebrane w równoległe pasma w wiązках, arkuszach lub płytach;
 - b) „krótkie włókno lniane” oznacza włókna lniane inne niż określone w lit. a) otrzymane w wyniku przynajmniej częściowego oddzielenia włókien od zdrewniałych części łądygi;
 - c) „włókno konopne” oznacza włókna konopne otrzymane w wyniku przynajmniej częściowego oddzielenia włókien od zdrewniałych części łądygi.

Artykuł 3

Udzielanie upoważnień głównym przetwórcom

1. Główny przetwórcza musi przedłożyć właściwym organom wniosek o udzielenie upoważnienia zawierający przynajmniej:
 - a) opis przedsiębiorstwa i pełnego zakresu produktów otrzymywanych w wyniku przetwarzania słomy lnianej i konopnej;
 - b) opis zakładu przetwórczego i wyposażenia z podaniem szczegółów dotyczących lokalizacji i specyfikacji technicznej obejmującej:
 - zużycie energii i maksymalne ilości słomy lnianej i konopnej, jakie mogą być przetworzone w ciągu godziny i w ciągu roku,
 - maksymalne ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego, jakie można wytworzyć w ciągu godziny i w ciągu roku,
 - wskaźnikowe ilości słomy lnianej i konopnej wymaganej do otrzymania 100 kg każdego z produktów opisanych w lit. a);
 - c) opis pomieszczeń przechowalniczych z podaniem szczegółów ich lokalizacji i zdolności przechowalniczej, w tonach, słomy lnianej i konopnej oraz włókna.

Dla głównych przetwórców zatwierdzonych na rok gospodarczy 2000/01 zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 619/71¹⁵ Państwo Członkowskie może uchylić wymóg przedkładania informacji już posiadanych pod warunkiem, że ci główni przetwórcy zadeklarują, że nie nastąpiła żadna zmiana w sytuacji.

¹⁵ Dz.U. L 72 z 26.03.1971, str. 2.

2. Wnioski o udzielenie upoważnienia powinny zawierać ważne od daty przedłożenia wniosku zobowiązanie do:

- oddzielnego przechowywania, z rozdzieleniem na poszczególne lata gospodarcze, w których miał miejsce zbiór słomy i na Państwo Członkowskie, w którym miał miejsce zbiór, słomy lnianej, konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego:
 - a) objętych umowami kupna - sprzedaży i zobowiązaniami do przetwarzania łącznie,
 - b) objętych każdą umową o przetwórstwo zawartą z osobami traktowanymi jako przetwórcy,
 - c) od pozostałych dostawców łącznie i, jeżeli to stosowne, odpowiadające partiom włókna otrzymanego ze słomy podlegającej pod lit. a), ale nie objętej wnioskami o pomoc,
- prowadzenia codziennego rejestru magazynowego, stale powiązanego ze stanem finansowym, oraz informacji określonej w ust. 4, wraz z określonymi przez Państwo Członkowskie dodatkowymi dokumentami dla celów kontroli,
- powiadamiania właściwego organu o wszelkich zmianach w odniesieniu do informacji objętej ust. 1,
- poddawania się wszelkim kontrolom wymaganym w programie pomocy zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

3. Po dokonaniu kontroli na miejscu w celu zweryfikowania zgodności informacji objętej ust. 1 ze stanem rzeczywistym, właściwe władze przyznają głównym przetwórcom upoważnienie obejmujące te rodzaje możliwego do wyprodukowania włókna, które spełniają warunki do zakwalifikowania do otrzymania pomocy oraz przyznają numer upoważnienia każdemu z nich.

Upoważnienia udziela się w ciągu dwóch miesięcy od przedłożenia wniosku.

Jeśli wystąpi zmiana w odniesieniu do jednej lub kilku pozycji informacji objętej ust. 1, właściwe władze potwierdzają lub dostosowują upoważnienie, w razie konieczności po dokonaniu kontroli na miejscu, w ciągu miesiąca następującego po miesiącu powiadomienia o zmianie. Jednakże, wszelkie dostosowanie dotyczące rodzaju włókna objętego przyznanymi upoważnieniami mogą być wdrożone dopiero od następnego roku gospodarczego.

4. W przypadku upoważnienia głównego przetwórcy dotyczącego długiego włókna lnianego i krótkiego włókna lnianego jednocześnie, Państwa Członkowskie mogą wydać zgodę na czyszczenie krótkiego włókna lnianego na warunkach ustalonych w niniejszym ustępie jeśli uznają ustalenia kontrolne za zadowalające, aby włókno spełniało wymogi jakościowe ustalone w art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

W takich przypadkach główni przetwórcy powinni wyrazić zamiar skorzystania z przepisów niniejszego ustępu w swoich wnioskach o udzielenie upoważnienia, o których mowa w ust. 1.

Tylko jeden podmiot dokonujący czyszczenia włókna lnianego może otrzymać upoważnienie w odniesieniu do jednego upoważnionego głównego przetwórcy na dany rok gospodarczy.

Przed dniem 1 lutego każdego roku gospodarczego upoważnieni główni przetwórcy przedkładają właściwym władzom umowę na czyszczenie krótkiego włókna lnianego zawierającą przynajmniej:

- a) datę zawarcia umowy i rok gospodarczy odpowiadający zbiorowi słomy, z której otrzymano włókna;
- b) numer upoważnienia głównego przetwórcy i, w przypadku podmiotów czyszczących krótkie włókno lniane, nazwisko podmiotów czyszczących, nazwy ich firm oraz adresy i lokalizacje zakładów;
- c) oświadczenie stwierdzające, że podmiot czyszczący krótkie włókno lniane zobowiązuje się do:
 - (i) przechowania oczyszczonego i nie oczyszczonego krótkiego włókna lnianego oddzielnie dla każdej umowy,
 - (ii) prowadzenia oddzielnie dla każdej umowy codziennego rejestru ilości nie oczyszczonego krótkiego włókna lnianego przyjmowanego na teren przedsiębiorstwa, ilości otrzymanego oczyszczonego krótkiego włókna lnianego oraz ilości każdego z nich na składzie,
 - (iii) przechowywania dodatkowych dokumentów, jakie są wymagane przez Państwo Członkowskie do celów kontroli oraz poddawania się kontrolom wymaganym niniejszym rozporządzeniem.

Zobowiązania podmiotów czyszczących, o których mowa w lit. b), są uważane za zobowiązania głównych przetwórców w ramach ich upoważnień.

5. Rejestry magazynowe upoważnionych głównych przetwórców określają dla każdego dnia i dla każdej kategorii słomy lub każdego rodzaju włókna przechowywanego oddzielnie:

- a) ilości przyjęte na teren przedsiębiorstwa i objęte każdą umową lub zobowiązaniem, o którym mowa w art. 5 oraz, jeżeli ma to zastosowanie, od każdego z pozostałych dostawców;
- b) ilości przetworzonej słomy i ilości otrzymanego włókna;
- c) szacunkowe straty i ilości zniszczone wraz z wyjaśnieniami;
- d) ilości opuszczające przedsiębiorstwo z podziałem na odbiorców;
- e) ilości składowane w każdym z magazynów.

Upoważnieni główni przetwórcy muszą posiadać zaświadczenia o dostarczeniu lub przyjęciu od danego dostawcy lub odbiorcy albo inny równoważny dokument uznawany przez Państwo Członkowskie obejmujący wszystkie partie słomy i włókna przyjmowanego na teren

przedsiębiorstwa lub opuszczającego go i nie objęte umową lub zobowiązaniem, o których mowa w art. 5. Upoważnieni główni przetwórcy prowadzą rejestr nazwisk, nazw firm i adresów wszystkich dostawców i odbiorców.

Artykuł 4

Obowiązki osób traktowanych jako przetwórcy

Osoby traktowane jako przetwórcy muszą:

- a) posiadać umowę z upoważnionym głównym przetwórcą na przetwarzanie słomy na długie włókno lniane, krótkie włókno lniane lub włókno konopne;
- b) prowadzić rejestr zawierający od początku danego roku gospodarczego w odniesieniu dla każdego dnia:
 - ilości słomy lnianej i konopnej uprawianej na włókno otrzymanej i dostarczonej w ramach umowy o przetwórstwo,
 - ilości otrzymanego długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i/lub włókna konopnego,
 - ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i/lub włókna konopnego sprzedanego lub przekazanego wraz z nazwami i adresami odbiorców;
- c) przechowywać dodatkowe dokumenty wymagane przez Państwo Członkowskie dla celów kontroli; oraz
- d) wyrazić zgodę na poddanie się kontrolom przewidzianym w niniejszym programie pomocowym.

Artykuł 5

Umowy

1. Umowy kupna-sprzedaży, zobowiązania do przetworzenia oraz umowy o przetwórstwo określone w ust. 1 art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 powinny zawierać przynajmniej następujące informacje:

- a) datę zawarcia umowy oraz rok gospodarczy odpowiadający danym zbiorom;
- b) numer upoważnienia głównego przetwórcy, numer identyfikacyjny rolnika, określone na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, przewidzianego w rozporządzeniu (EWG) nr 3508/92 oraz ich nazwy i adresy;
- c) szczegóły, które pozwalają na identyfikację danej działki rolnej zgodnie z systemem identyfikacji działek rolniczych określonym na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli;

- d) powierzchnię uprawy lnu przeznaczanego na włókno oraz powierzchnię uprawy konopi przeznaczonych na włókno.

2. Przed dniem 1 stycznia danego roku gospodarczego umowy kupna - sprzedaży lub umowy o przetwórstwo słomy mogą zostać przeniesione na upoważnionego głównego przetwórcę innego niż ten, który pierwotnie zawarł umowę za pisemną zgodą rolnika i obu upoważnionych głównych przetwórców, między którymi następuje przeniesienie umowy.

Po 1 stycznia danego roku gospodarczego, przeniesienie umowy określone w pierwszym akapicie może mieć miejsce tylko w wyjątkowych okolicznościach, które muszą być wsparte dobrze udokumentowanymi dowodami oraz zgodą Państwa Członkowskiego.

Artykuł 6

Informacje dostarczane przez przedsiębiorców

1. Przed datą określoną przez Państwo Członkowskie i jednocześnie nie później niż do 20 września następującego po rozpoczęciu danego roku gospodarczego, upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy dostarczają do właściwych władz następujące informacje:

- listę wszystkich umów kupna - sprzedaży, zobowiązań do przetworzenia lub umów o przetwórstwo zgodnie z art. 5 dla danego roku gospodarczego, z podziałem na len i konopie, zawierającą również numer identyfikacyjny rolnika określony na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, wskazanie właściwych działek rolnych, oraz
- deklarację o całkowitym obszarze pod uprawę lnu i całkowitym obszarze pod uprawę konopi objętych umowami kupna-sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo.

Jednakże Państwo Członkowskie może zażądać dostarczenia kopii wszystkich niezbędnych dokumentów zamiast listy określonej w tiret pierwsze akapitu pierwszego.

W przypadku gdy dane zobowiązanie do przetworzenia lub umowa o przetwórstwo odnoszą się do obszarów zlokalizowanych w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym główny przetwórcza otrzymał upoważnienie, informacja określona w akapicie pierwszym odnosząca się do danych obszarów jest przekazywana przez zainteresowaną stronę również do Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zbiór.

2. W ciągu pierwszych sześciu miesięcy roku gospodarczego a potem w okresach czteromiesięcznych, upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy przedstawiają właściwym władzom do końca kolejnego miesiąca, deklarację odnośnie każdego rodzaju produktów przechowywanych oddzielnie obejmującą:

- a) ilość wyprodukowanego włókna, objętego wnioskami o pomoc,
- b) ilość wyprodukowanego innego włókna,
- c) całkowitą łączną ilość słomy, która trafiła do przedsiębiorstwa,

- d) ilości zmagazynowane;
- e) tam gdzie jest to stosowne, stworzoną zgodnie z ust. 1 tiret pierwsze listę umów kupna - sprzedaży obejmującą słomę, która została przekazana zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit pierwszy, podając nazwy podmiotów przekazujących oraz odbierających.

Dla każdego okresu, wraz z deklaracjami przewidzianymi w akapicie pierwszym osoby traktowane jako przetwórcy powinni złożyć dodatkowe dokumenty potwierdzające ilości włókna wprowadzonego do obrotu i objętego wnioskami o pomoc. Rodzaj dodatkowych dokumentów jest określany przez Państwo Członkowskie i zawiera co najmniej kopie faktur na sprzedaż włókna lnu lub konopi oraz zaświadczenie od upoważnionego głównego przetwórcy, który przetworzył słomę potwierdzające ilości i rodzaje uzyskanego włókna.

Po zawiadomieniu Państwa Członkowskiego, upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy mogą wstrzymać przesyłanie deklaracji określonych w tym ustępie dotyczących ilości, wchodzących do zakładu przetwórczego i opuszczających go oraz ilości przetworzonych w przypadku, gdy operacje te zostały ukończone całkowicie dla danego roku gospodarczego.

3. Przed dniem 1 maja następującego po danym roku gospodarczym upoważnieni główni przetwórcy informują właściwe władze o podstawowych sposobach wykorzystania włókna oraz innych uzyskanych produktów.

Artykuł 7

Prawo do otrzymania pomocy

1. Pomoc dla przetwórstwa słomy lnianej i konopnej jak przewidziano w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 jest wypłacana do włókna z lnu i konopi, jedynie wtedy, gdy włókno to:

- pochodzi ze słomy objętej umowami kupna-sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo, o których mowa w art. 5, dotyczącymi działek na których uprawiany jest len i konopie na włókno oraz wnioskami o pomoc „do obszaru”, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3887/92, złożonymi w odniesieniu do danego roku gospodarczego, oraz
- zostało uzyskane przez upoważnionego głównego przetwórcę przed dniem 1 maja następującym po zakończeniu danego roku gospodarczego, a w przypadku osób traktowanych jako przetwórcy, zostało wprowadzone do obrotu przed tą datą.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie decyduje się przyznać pomoc do krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego zawierającego więcej niż 7,5% zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych, zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 ilość „Q”, w odniesieniu do której przyznawana jest pomoc oblicza się przy wykorzystaniu następującego wzoru:

$$Q = P * [(100 - x) / (100 - 7,5)]$$

gdzie „P” to ilość włókna kwalifikująca się do otrzymania pomocy, zawierająca nie więcej niż zatwierdzony procent „X” zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych.

Artykuł 8

Gwarantowane wielkości krajowe

1. 5 000 ton krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego do podziału jako gwarantowane wielkości krajowe zgodnie z ust. 2 art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 rozdziela się przed dniem 16 listopada dla trwającego roku gospodarczego na podstawie informacji przekazanych Komisji przez zainteresowane Państwa Członkowskie przed dniem 16 października zawierających:

- wielkość obszarów objętych umowami kupna-sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo przedłożoną zgodnie z art. 6, oraz
- przewidywane plony słomy i włókna lnu oraz konopi.

2. W celu ustanowienia wielkości krajowych w odniesieniu do których może zostać przyznana pomoc do przetwórstwa na dany rok gospodarczy, przed dniem 1 stycznia danego roku gospodarczego Państwa Członkowskie powinny określić przeniesienie gwarantowanych wielkości krajowych dokonane zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia 1673/2000.

Jednakże dla celów stosowania ust. 4 niniejszego artykułu, przed dniem 1 sierpnia następującego po terminie określonym w art. 7 ust. 1 tiret drugie Państwo Członkowskie może dostosować przenoszone ilości.

3. Dla celów stosowania art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, ilość długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego w odniesieniu do której pomoc do przetwórstwa może zostać przyznana na dany rok gospodarczy upoważnionemu głównemu przetwórcy lub osobie traktowanej jako przetwórcą jest ograniczona do liczby hektarów działek objętych umowami kupna-sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo, pomnożonej przez określony współczynnik ilościowy.

Przed dniem 1 stycznia bieżącego roku gospodarczego Państwo Członkowskie określa współczynnik ilościowy, o którym mowa w akapicie pierwszym w odniesieniu do całego swego terytorium dla każdego z trzech rodzajów włókna.

4. W przypadku gdy ilości włókna, w odniesieniu do którego wypłacana jest pomoc dla określonych upoważnionych głównych przetwórców lub określonych osób traktowanych jako przetwórcy jest poniżej limitów stosowanych dla nich zgodnie z ust. 3, Państwo Członkowskie może, po otrzymaniu wszystkich deklaracji przewidzianych w art. 6 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do danego roku gospodarczego, zwiększyć współczynnik ilościowy o którym mowa w ust. 3 w celu ponownego przydziału dostępnych ilości dla innych upoważnionych głównych przetwórców lub osób traktowanych jako przetwórcy, których kwalifikujące się ilości przekraczają stosowane w stosunku do nich limity.

5. Komisja publikuje informacje przekazane przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 15, dotyczące ilości określonych w ust. 2 oraz współczynnika ilościowego, o którym mowa, w ust. 3 i 4 w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 9

Wnioski o pomoc

1. Upoważnieni główni przetwórcy przedkładają właściwym władzom wnioski o pomoc do przetwórstwa słomy, w odniesieniu do długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopnego, które zostaną uzyskane ze słomy od początku danego roku gospodarczego przed upływem terminu określonego w art. 7 ust. 1 tiret drugi. Wnioski te składa się najpóźniej przed datą określoną w art. 6 ust. 1.

W przypadku gdy włókno uzyskiwane jest częściowo ze słomy wyprodukowanej w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym główny przetwórca otrzymał upoważnienie, wnioski o pomoc składa się do właściwych władz w Państwie Członkowskim, w którym słoma została zebrana, a kopia powinna być przekazana do Państwa Członkowskiego, w którym główny przetwórca otrzymał upoważnienie.

2. Osoby traktowane jako przetwórcy składają do właściwych władz wnioski o pomoc do przetwórstwa słomy w odniesieniu do długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopnego, które zostanie uzyskane ze słomy od początku danego roku gospodarczego i wprowadzone do obrotu przed upływem terminu określonego w art. 7 ust.1 tiret drugie. Wnioski te składa się najpóźniej przed datą określoną w art. 6 ust. 1.

3. Wnioski o pomoc powinny zawierać przynajmniej następujące informacje:

- nazwy wnioskodawców, adresy i podpisy oraz, jeżeli to stosowne, numery upoważnienia głównych przetwórców lub numery identyfikacji osób traktowanych jako przetwórcy, określone na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli,
- oświadczenie, że dane ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopnego, zawarte we wnioskach zostaną objęte deklaracjami przewidzianymi w art. 6 ust. 2 lit. a).

Na użytek przyznania pomocy, deklaracje określone w art. 6 ust. 2 lit. a) stanowią integralną część wniosku o pomoc.

Artykuł 10

Zaliczki na wypłatę pomocy

1. W przypadku gdy wnioski o wypłatę zaliczki zostały złożone wraz z deklaracjami otrzymanego włókna określonymi w art. 6 ust. 2 lit. a), zaliczki są wypłacane upoważnionym głównym przetwórcom do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożona została deklaracja, pod warunkiem że wniosek o pomoc został złożony zgodnie z art. 9. Nie naruszając limitów określonych w art. 8 ust. 3, zaliczki powinny być równe 80% pomocy odpowiadającej zadeklarowanym ilościom włókna.

2. Zaliczki są wypłacane tylko wtedy, gdy zostanie stwierdzone, że wnioskodawca w danym roku gospodarczym nie dokonał żadnych nieprawidłowości w świetle kontroli, o

których mowa w art. 13 oraz gdy zostanie złożone zabezpieczenie równe 110% wysokości zaliczki.

Zabezpieczenie zwraca się według następujących zasad:

- 75% zabezpieczenia zwraca się sześć miesięcy po wypłacie zaliczki, oraz
- zabezpieczenie zwraca się w całości pomiędzy pierwszym a 10 dniem następującym po dniu przyznania pomocy.

Jednakże:

- gdy krótkie włókno lniane zostało oczyszczone w ramach umowy, odpowiednie zabezpieczenie jest zwracane pomiędzy pierwszym a 10 dniem następującym po dniu przyznania pomocy proporcjonalnie do ilości, na które Państwo Członkowskie przyznało pomoc do przetwórstwa,
- w razie wykrycia nieprawidłowości, całkowita dostępna ilość zabezpieczenia w odniesieniu do danego głównego przetwórcy i danego roku gospodarczego jest zwracana pomiędzy pierwszym a 10 dniem następującym po dniu przyznania pomocy proporcjonalnie do ilości, na które Państwo Członkowskie przyznało pomoc do przetwórstwa.

3. Art. 3 oraz rozdziały II, III i VI rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 mają zastosowanie w odniesieniu do zabezpieczeń określonych w niniejszym artykule.

Artykuł 11

Pomoc dodatkowa

Dodatkowa pomoc, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 jest przyznawana głównym przetwórcom długiego włókna lnianego, którzy posiadają upoważnienie w odniesieniu do obszarów zlokalizowanych w strefach określonych w Załączniku do tego rozporządzenia i objętych umowami kupna-sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia złożonymi zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jednakże obszar w stosunku do którego dodatkowa pomoc jest przyznawana nie może przekroczyć obszaru odpowiadającego ilości długiego włókna lnianego spełniającej warunki kwalifikowania się do otrzymania pomocy do przetwórstwa i uzyskanej w danym roku gospodarczym podzielonej przez plon długiego włókna lnianego w wysokości 680 kg na hektar.

Artykuł 12

Wypłata pomocy

1. Pomoc do przetwórstwa oraz, jeżeli to stosowne, pomoc dodatkowa są przyznawane wtedy gdy zostaną dokonane wszystkie kontrole oraz ustalone ostateczne ilości włókna kwalifikującego się do otrzymania pomocy w danym roku gospodarczym.

2. Przed dniem 1 sierpnia następującym po terminie określonym w art. 7 ust. 1 tiret drugie, pomoc do przetwórstwa oraz, jeżeli to stosowne, dodatkowa pomoc wypłacane są przez Państwo Członkowskie, na terenie którego len i konopie zostały zebrane.

Artykuł 13

Kontrole

1. Przeprowadza się kontrole, które zapewnią zgodność z warunkami przyznawania pomocy uwzględniające w szczególności:

- sprawdzanie zgodności z warunkami dla udzielenia upoważnień głównym przetwórcom oraz wypełniania obowiązków przez osoby traktowane jako przetwórcy,
- porównywanie informacji o działkach rolnych określonych w umowach kupna-sprzedaży, zobowiązaniach do przetworzenia i umowach o przetwórstwo w celu sprawdzenia zgodności z danymi ustalonymi w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 1251/1999,
- sprawdzanie informacji odnośnie ilości objętych wnioskami o pomoc złożonymi przez upoważnionych głównych przetwórców i osoby traktowane jako przetwórców.

Kontrole upoważnionych głównych przetwórców prowadzone przez właściwe władze Państw Członkowskich obejmują przetwórstwo całej produkcji słomy lnianej i konopnej przeznaczonej na włókno wyprodukowanej we Wspólnocie.

2. Kontrole na miejscu przeprowadzane dla celów określonych w ust. 1 podejmowane są na podstawie decyzji właściwych władz, opartej w szczególności o analizę ryzyka, tak, aby sprawdzić przynajmniej 75% upoważnionych głównych przetwórców oraz 10% osób traktowanych jako przetwórcy w każdym roku gospodarczym. Jednakże w żadnym wypadku ilość kontroli na miejscu w jakimkolwiek Państwie Członkowskim nie może być mniejsza niż całkowita ilość hektarów, która została zadeklarowana pod uprawę lnu i konopi w danym Państwie Członkowskim, podzielona przez 750.

Kontrole na miejscu dotyczą również podmiotów, które oczyszczają krótkie włókno lniane na podstawie umów na oczyszczanie włókna zawartych z upoważnionymi głównymi przetwórcami.

3. Kontrole dokonywane na miejscu powinny uwzględniać w szczególności sprawdzanie:

- zakładów przetwórczych, zapasów i uzyskanego włókna,
- rejestrów magazynowych i ksiąg finansowych,
- zużycia energii przez różne środki produkcji i dokumentów dotyczących zatrudnienia pracowników, oraz
- wszystkich dokumentów handlowych właściwych dla celów kontroli.

W przypadku wystąpienia niejasności w zakresie kwalifikowania się włókna, a w szczególności w odniesieniu do zawartości zanieczyszczeń w krótkim włóknie lnianym lub włóknie konopnym, pobiera się reprezentatywną próbkę z kwestionowanych partii i przeprowadza się szczegółowe badanie odpowiednich cech. Jeżeli to stosowne i w zależności od okoliczności, Państwo Członkowskie określa ilości, które nie kwalifikują się do otrzymania pomocy spośród tych, na które złożono wnioski o pomoc.

W przypadkach, które zostały określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, Państwo Członkowskie przeprowadzające inspekcję przesyła natychmiastowo wyniki badania do Państwa Członkowskiego, właściwego do wypłacenia pomocy.

Artykuł 14

Kary

1. W przypadku, gdy kontrole udowodnią, że zobowiązania wynikające ze złożonego wniosku o upoważnienie nie są dotrzymywane, upoważnienie jest natychmiast wycofane, a ponadto, bez względu na art. 3 ust. 3, głównemu przetwórcy, w odniesieniu do którego wycofano upoważnienie nie można udzielić kolejnego przed rozpoczęciem drugiego roku gospodarczego następującego po dacie przeprowadzenia kontroli lub po dacie, w której stwierdzono uchybienie w wypełnieniu takiego zobowiązania.

2. W przypadku gdy fałszywa deklaracja została złożona umyślnie lub jako rezultat poważnego braku staranności lub wtedy gdy główny przetwórca podpisał umowy kupna-sprzedaży na słomę lub podjął zobowiązania do przetworzenia obejmujące ilość hektarów, która normalnie przyniosłaby znacznie większy plon, który mógłby zostać przetworzony zgodnie ze specyfikacją techniczną wskazaną w upoważnieniu, upoważniony główny przetwórca lub osoba traktowana jako przetwórca nie kwalifikuje się do otrzymania pomocy do przetwórstwa lub, jeżeli to stosowne, do otrzymania pomocy dodatkowej określonej w art. 4 rozporządzenia 1673/2000 w odniesieniu do danego roku gospodarczego oraz następnego roku gospodarczego.

3. W przypadku gdy ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego objęte wnioskami o pomoc, przekraczają te spełniające warunki kwalifikowania się do otrzymania pomocy i rzeczywiście uzyskane w odniesieniu do okresu określonego w art. 6 ust. 2, pomoc, która może zostać przyznana w odniesieniu do każdego rodzaju włókna może, bez uszczerbku dla art. 8 ust. 3, być wyliczona na podstawie ilości aktualnie zakwalifikowanych w odniesieniu do danego roku gospodarczego, pomniejszonych o podwojoną różnicę w stosunku do ilości, na które złożone zostały wnioski o pomoc.

4. Poza przypadkami zaistnienia *sily wyższej*, w razie późnego złożenia wniosku o pomoc określonego w art. 9 lub późnego złożenia lub zadeklarowania informacji określonych w art. 6, wnioskowana pomoc, do której otrzymania zainteresowana strona kwalifikowałaby się w przypadku złożenia lub zadeklarowania w terminie, zmniejsza się o 1% za każdy dzień roboczy. Wnioski i informacje przewidziane w art. 6 ust. 1 złożone później niż 25 dnia po terminie nie są przyjmowane.

5. Tam gdzie ma to zastosowanie, dodatkowa pomoc, określona zgodnie z art. 11 zmniejsza się o ten sam współczynnik procentowy, który ma zastosowanie do całkowitej pomocy dla przetwórstwa przyznanej w odniesieniu do danego roku gospodarczego.

Artykuł 15

Powiadamianie

1. W drugim miesiącu następującym po końcu każdego okresu przewidzianego w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) całkowitej ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, dostosowanej, w razie potrzeby, w oparciu o art. 7 ust. 2, w odniesieniu do której w danym okresie złożone zostały wnioski o pomoc;
- b) ilości sprzedanej w każdym miesiącu i odpowiednich cenach, które mogą być zarejestrowane na najważniejszych rynkach na etapie produkcyjnym dla tych jakości włókna pochodzącego ze Wspólnoty, które są najbardziej reprezentatywne dla danego rynku;
- c) ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego uzyskanego ze słomy pochodzącej ze Wspólnoty składowanego pod koniec tego okresu, z podziałem na lata gospodarcze – w formie skróconego oświadczenia.

2. Najpóźniej do dnia 31 stycznia w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego, Państwo Członkowskie informuje Komisję o:

- a) przeniesieniach wielkości krajowych dokonanych w oparciu o art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 oraz gwarantowanych wielkościach krajowych uzyskanych w wyniku tych przeniesień;
- b) obszarach pod uprawę lnu i konopi przeznaczonych na włókno i objętych umowami lub zobowiązaniami, jak określono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 – w formie skróconego oświadczenia;
- c) współczynnikach ilościowych określonych zgodnie z art. 8 ust. 3;
- d) szacowanej produkcji słomy lnianej i konopnej oraz włókna;
- e) liczbie uznanych zakładów przetwórczych oraz ich ogólnej zdolności przetwórczej z podziałem na poszczególne rodzaje włókna w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego;
- f) liczbie umów na czyszczenie krótkiego włókna lnu, jeżeli to stosowne.

3. Najpóźniej do dnia 30 września każdego roku, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informacje odnoszące się do przedostatniego roku gospodarczego zawierające:

- a) skrócone oświadczenie o całkowitej ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego objętego wnioskami o pomoc:

1. i rozpoznanego jako zakwalifikowane do otrzymania pomocy do przetwórstwa w świetle art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000;

2. ale nie rozpoznanego jako zakwalifikowane do otrzymania pomocy dla przetwórstwa, określając ilości nie kwalifikujące się do otrzymania pomocy z powodu przekroczenia gwarantowanych wielkości krajowych określonych zgodnie z art. 8;

3. w odniesieniu do których zabezpieczenie określone zgodnie z art. 10 przypadło;

- b) całkowite ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, które nie kwalifikują się do pomocy, ponieważ zawierają procent zanieczyszczeń przekraczający limit określony w art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 a zostały uzyskane przez upoważnionych głównych przetwórców oraz osoby traktowane jako przetwórców;
- c) skrócone oświadczenie o ilości hektarów zlokalizowanych odpowiednio w strefach I i II określonych w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 oraz w stosunku do których przyznano dodatkową pomoc określoną w art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- d) jeżeli to stosowne, gwarantowane wielkości krajowe i współczynniki ilościowe wynikające z dostosowania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 akapit 2 i ust. 4.
- e) ilość kar przewidzianych w art. 14 ust. 1, 2 i 3, które zostały zastosowane oraz tych, które są w trakcie rozpatrywania;
- f) sprawozdanie w sprawie stosowania art. 3 ust. 4 oraz w sprawie danych kontroli i ilości, jeżeli to stosowne.

4. Jeśli Państwo Członkowskie zdecyduje się, zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, przyznać pomoc do krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego zawierającego więcej niż 7,5% zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych, powinno nie później niż do 31 stycznia bieżącego roku gospodarczego poinformować o tym Komisję, określając tradycyjne rynki zbytu.

W tym przypadku, wraz z informacjami określonymi w ust. 1 lit. a) Państwo Członkowskie przekazuje informację o podziale aktualnej, nie dostosowanej ilości krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego zawierającego więcej niż 7,5% zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych, objętej wnioskami o pomoc.

Artykuł 16

Obowiązujące terminy

Dla każdego okresu przewidzianego w art. 6 ust. 2, obowiązującym terminem dla kursu wymiany euro w celu konwersji zaliczki i pomocy do przetwórstwa na dane ilości powinien być ostatni dzień tego okresu.

Artykuł 17

Środki przejściowe

1. Środki przejściowe określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do roku gospodarczego 2001/02.

2. Państwa Członkowskie mogą udzielić upoważnienia w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 głównym przetwórcom, którzy są w stanie produkować włókno lniane i konopne spełniające warunki kwalifikowania się do otrzymania pomocy, jeżeli:

- zostali oni uznani zgodnie z postanowieniami art. 3 rozporządzenia (EG) nr 619/71 na rok gospodarczy 2000/01,
- nie zostały stwierdzone żadne nieprawidłowości ich dotyczące w trakcie lat gospodarczych 1999/2000 oraz 2000/01, oraz
- złożyli wniosek o upoważnienie zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia przed dniem 30 czerwca 2001 r.

3. W celu kwalifikowania się do otrzymania pomocy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1673/2000 najpóźniej do dnia 31 czerwca 2001 r., upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy powinni zadeklarować zapasy słomy lnianej, słomy konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego pochodzące ze zbiorów sprzed roku gospodarczego 2001/02 i będące w ich posiadaniu w dniu 30 czerwca 2001 r.

Artykuł 18

Rozporządzenia uchylone

Rozporządzenia (EWG) nr 1215/71, (EWG) nr 1523/71, (EWG) nr 1524/71, (EWG) nr 1164/89 oraz (EWG) nr 1784/93 oraz (WE) nr 452/1999 tracą moc z dniem 1 lipca 2001 r.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje począwszy od roku gospodarczego 2001/02.

Rozporządzenie (EWG) nr 1164/89 obowiązuje w latach gospodarczych 1998/99, 1999/2000 oraz 2000/01.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 495/2001

z dnia 13 marca 2001 r.

zmieniające Załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1593/2000², w szczególności jego art. 9a ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zgodnie z art. 9a rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 Państwa Członkowskie zapewniają, że środki, które nie są określone w art. 1, ale wymienione w Załączniku do tego rozporządzenia, jak w przypadku lnu i konopi, są zgodne ze zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli.
- 2) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1672/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 ustanawiające system wsparcia producentów niektórych roślin uprawnych, włączając do niego len i konopie uprawiane na włókno³, wypłata pomocy bezpośredniej do lnu i konopi została włączona do systemu wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, który jest bezpośrednio podlegające pod zintegrowany system zarządzania i kontroli.
- 3) Dlatego odniesienie do lnu i konopi w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 jest nieaktualne. Załącznik musi zostać odpowiednio zmieniony.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

¹ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

² Dz.U. L 182 z 21.07.2000, str. 4.

³ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 13.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Suszone winogrona	art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	pomoc obszarowa
Tytoń	art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	pomoc produkcyjna
Chmiel	art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 rozporządzenie (WE) nr 1098/98	pomoc obszarowa dopłaty do tymczasowego odłogowania oraz karczowania
Agro - środowisko	tytuł II, rozdział VI (art. 22-24) oraz art. 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	pomoc obszarowa
Leśnictwo	art. 31 i art. 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	pomoc obszarowa
Obszary mniej uprzywilejowane i obszary z ograniczeniami środowiskowymi	tytuł II, rozdział V (art. 13-21) oraz art. 55 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999	pomoc obszarowa
Oliwa z oliwek	art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG	pomoc produkcyjna
Bawełna	art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1554/95	pomoc produkcyjna
Susz paszowy	art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 603/95	pomoc produkcyjna
Owoce cytrusowe przeznaczone do przetwórstwa	art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2202/96	pomoc produkcyjna
Pomidory przeznaczone do przetwórstwa	art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	pomoc produkcyjna
Wino	art. 11-15 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999	pomoc na cele restrukturyzacji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1093/2001

z dnia 1 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno¹, w szczególności jego art. 9 i 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W celu wyjaśnienia niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001² w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000, konieczne jest wprowadzenie zmian w treści tego rozporządzenia.
- 2) art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 zawiera przepisy mające na celu zapobieganie rynkowej dystrybucji konopi uprawianych na włókno, pochodzących z nielegalnych upraw. Artykuł ten przewiduje wydawanie pozwoleń na przywóz konopi oraz ustanowienie systemu kontroli przywozu konopi i nasion konopi a także ograniczenia przywozu nasion konopi innych niż przeznaczonych do siewu przez uprawnionych importerów. Należy przygotować standardowe pozwolenie stwierdzające zgodność przywożonych konopi z ustanowionymi warunkami. Zainteresowane Państwa Członkowskie powinny dokonać ustaleń systemu kontroli przywożonej konopi oraz uzgodnień w sprawie nadawania uprawnień importerom nasion konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu. Należy także ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące handlu nasionami konopi między Państwami Członkowskimi;
- 3) W celu umożliwienia Państwom Członkowskim oraz podmiotom gospodarczym dostosowania się do nowych przepisów związanych z przywozem konopi, należy stworzyć przepisy stosowane od dnia 1 listopada 2001 r. Środki kontroli, obowiązujące przed tą datą, stosuje się do dnia 31 października 2001 r.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. lnu i konopi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. L193 z 29.07.2000, str. 16.

² Dz.U. L 35 z 6.02.2001, str. 18.

W rozporządzeniu (WE) nr 245/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 6 ust. 2 lit. e), po wyrazie „słomę” dodaje się wyrazy „oraz umów o przetwarzanie”.
2. W art. 15 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) na każdy rok obrotowy, zestawienie ilościowe dotyczące długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego uzyskiwanych ze słomy pochodzącej z Wspólnoty, magazynowanych na koniec omawianego okresu.”
3. Dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Przywożone konopie

1. Pozwolenie wskazane w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 powinno być wystawione w formie zgodnej z wzorcem przedstawionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Pozwolenie będzie wydawane jedynie tym przywożącym Państwom Członkowskim, które spełniają wszystkie ustanowione warunki.

Bez uszczerbku dla ust. 2, zainteresowane Państwa Członkowskie są określają warunki, które powinien spełniać wniosek o wydanie pozwolenia, zakres i przedmiot pozwolenia. Jednakże, pola 1, 2, 4, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 24 oraz 25 formularza pozwolenia muszą zostać wypełnione.

System kontroli, określony w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 ustala się w każdym zainteresowanym Państwie Członkowskim.

2. Do celów art. 5 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, zainteresowane Państwa Członkowskie są obowiązane ustalić odpowiednie procedury nadawania uprawnień importerom nasion konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu. Procedury te powinny zawierać dokładne sprecyzowanie warunków przyznawania takich uprawnień i określenie kar, które będą obowiązywać w przypadku, gdy warunki te zostaną naruszone.

W przypadku przywozu nasion konopi, określonych w akapicie pierwszym, pozwolenie na przywóz, określone w ust. 1, wydaje się jedynie w przypadku, gdy uprawniony importer zobowiąże się, że przedstawi właściwym władzom, w terminie i zgodnie z warunkami określonymi przez Państwo Członkowskie, odpowiednie dokumenty świadczące, iż nasiona konopi objęte pozwoleniem zostało wykorzystane w okresie krótszym niż 12 miesięcy od daty wystawienia pozwolenia, na podjęcie jednego z niżej wymienionych działań:

- uczynienie nasion niezdatnymi do siewu,

- wymieszanie z nasionami innymi niż konopie, do celów żywienia zwierząt, przy czym zawartość nasion konopi wynosiła najwyżej 15% całej mieszanki, zaś w wyjątkowych wypadkach najwyżej 25%, na wniosek uprawnionego importera, opatrzony uzasadnieniem,
- ponowny wywóz do państwa trzeciego.

Jednakże, jeżeli część nasion konopi objęta pozwoleniem nie została wykorzystana do celów, określonych w akapicie poprzedzającym w terminie 12 miesięcy, Państwo Członkowskie ma prawo, na wniosek uprawnionego importera przedstawiającego odpowiednie uzasadnienie, przedłużyć termin ważności na jeden lub dwa okresy sześciomiesięczne.

Dokumenty zaświadczone, określone w akapicie drugim, są sporządzane przez podmioty, które wykonują opisane działania i zawierają co najmniej następujące informacje:

- nazwę / nazwisko podmiotu, pełny adres, Państwo Członkowskie oraz podpis podmiotu,
- opis przeprowadzonego działania spełniającego warunki ustanowione w akapicie drugim oraz datę wykonywania,
- ilość nasion konopi w kilogramach, poddawanych działaniu.

3. W oparciu o analizę ryzyka, dane Państwo Członkowskie jest obowiązane przeprowadzać kontrole prawidłowości świadectw, odnoszące się do działań określonych w ust. 2 akapit drugi, wykonywanych na jego terytorium.

W uzasadnionych wypadkach, przywożące Państwo Członkowskie przesyła zainteresowanym Państwom Członkowskim kopie zaświadczeń dotyczących działań przeprowadzanych na swoim terytorium, dostarczane im przez uprawnionych importerów. W przypadku wykrycia nieprawidłowości podczas kontroli, określonej w akapicie pierwszym, Państwo Członkowskie jest obowiązane powiadomić o tym właściwą władzę importera danego Państwa Członkowskiego.

4. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o przyjętych przepisach w zakresie stosowania ust. 1 i 2.

Nie później niż do dnia 31 stycznia każdego roku, Państwa Członkowskie powiadomiją Komisję o nałożonych karach lub podejmowanych środkach przewidywanych w przypadku wykrycia nieprawidłowości w poprzedzającym roku obrotowym.

Państwa Członkowskie przesyłają Komisji, która przesyła je pozostałym Państwom Członkowskim, nazwy i adresy władz odpowiedzialnych za wydawanie pozwoleń oraz kontrole określone w niniejszym artykule.”

4. W art. 19 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenia (EWG) nr 1523/71, (EWG) nr 1164/89, (EWG) nr 1784/93 oraz (WE) nr 452/1999 pozostają w mocy w odniesieniu do lat obrotowych 1998/99, 1999/2000 oraz 2000/01.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrotowego 2001/02. Jednakże, art. 1 ust. 3 stosuje się z mocą od dnia 1 listopada 2001 r., a krajowe środki kontroli obowiązujące w dniu 30 czerwca 2001 r. stosuje się do przywozu konopi dokonanego do dnia 31 października 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ KONOPI (zgodność konopi z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000)

1 Kopia dla posiadacza	1. Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)		2. Symbol i oznaczenia organu wydającego ¹		nr
	4. Pozwolenie wydane dla (nazwa, pełny adres i Państwo Członkowskie)		3.		5.
	6.		7. Kraj wywozu		8. Kraj pochodzenia
			10.		11.
			12. OSTATNI DZIEŃ WAŻNOŚCI		
1	13. PRZYWOŻONY PRODUKT				
	14. Oznakowanie handlowe				
	15. Opis według systemu Nomenklatury Scalonej (CN) (należy zaznaczyć właściwe pole)			16. Kod CN (zaznaczyć właściwe)	
	☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu ☐ Czyste konopie, surowe lub zroszone			☐ ex 1207 99 10 ☐ 120799 91 ☐ 5302 10 00	
	17. Ilość ² liczbowo	18. Ilość ² słownie		19. Tolerancja % więcej	
	20. Odmiana konopi (w przypadku nasion z przeznaczeniem do siewu)				
	24. Specjalne warunki (zaznaczyć właściwe)				
	☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu objęte kodem CN 1207 99 10 wraz z dowodem, że zawartość tetrahydrokannabinolu w odmianie nie przekracza ustalonych granic, zgodnie z art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu objęte kodem CN 1207 99 91 są przywożone przez importera uznanego przez władze Państwa Członkowskiego ☐ Surowe konopie objęte kodem CN 5302 10 00 spełniające warunki ustanowione w art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999				
	25. Wydano:			26. Okres ważności przedłużono do	
	w dniu <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> pod numerem			<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> włącznie	
Pieczęć i podpis organu wydającego:			W <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> , dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Pieczęć i podpis organu wydającego:		

¹ Należy wypełnić, jeżeli w polu 25 nie ma podpisu i pieczęci

² Podać wagę netto lub wielkość w innej jednostce miary

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ KONOPI (zgodność konopi z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000)

2	1. Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2. Symbol i oznaczenia organu wydającego ¹	nr
	Kopia dla organu wydającego	4. Pozwolenie wydane dla (nazwa, pełny adres i Państwo Członkowskie)	5.
6.		7. Kraj wywozu	
		8. Kraj pochodzenia	
		10.	
11.			
2		12. OSTATNI DZIEŃ WAŻNOŚCI	
13. PRZYWOŻONY PRODUKT			
14. Oznakowanie handlowe			
15. Opis według systemu Nomenklatury Scalonej (CN) (zaznaczyć właściwe)		16. Kod CN (zaznaczyć właściwe)	
☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu ☐ Czyste konopie, surowe lub roszone		☐ ex 1207 99 10 ☐ 120799 91 ☐ 5302 10 00	
17. Ilość ² liczbowo	18. Ilość ² słownie	19. Tolerancja % więcej	
20. Odmiana konopi (w przypadku nasion z przeznaczeniem do siewu)			
24. Specjalne warunki (zaznaczyć właściwe)			
☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu objęte kodem CN 1207 99 10 wraz z dowodem, że zawartość tetrahydrokannabinolu w odmianie nie przekracza ustalonych granic, zgodnie z art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu objęte kodem CN 1207 99 91, są przywożone przez importera uznanego przez władze Państwa Członkowskiego ☐ Surowe konopie objęte kodem CN 5302 10 00 spełniające warunki ustanowione w art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999			
25. Wydano:		26. Okres ważności przedłużono do	
w [] [] [] pod numerem		[] [] [] włącznie	
Pieczeńć i podpis organu wydającego:		dla ² : W [] [] [] , dnia [] [] [] Pieczeńć i podpis organu wydającego:	

¹ Należy wypełnić, jeżeli w polu 25 nie ma podpisu i pieczęci
² Podać wagę netto lub wielkość w innej jednostce miary

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1244/2001

z dnia 19 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1259/1999 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Statystyki wskazują, że wielu rolników otrzymuje bardzo niewielkie kwoty pomocy w ramach różnych systemów wsparcia zwiększających dochód, które stanowią element wspólnej polityki rolnej. Systemy pomocy nie różnią się w zależności od wysokości kwot otrzymywanych przez rolników, a warunki ich uzyskania oraz przepisy administracyjne i przepisy z zakresu kontroli są dla wszystkich takie same.
- 2) Ustanowienie uproszczonego systemu pomocy dla rolników otrzymujących niewielkie kwoty może przyczynić się do ograniczenia obciążeń administracyjnych, z którymi rolnicy się stykają oraz ograniczenia tego rodzaju obciążeń w funkcjonowaniu administracji państwowej oraz Komisji. Za zasadne należy uznać sprawdzenie efektywności tego rodzaju systemu w okresie próbnym. Rolnicy uprawnieni do otrzymywania niewielkich kwot pomocy, bądź ci spośród nich, którzy wyrażą zgodę na otrzymanie niewielkiej kwoty w ramach pomocy, powinni otrzymywać na uproszczonych warunkach, w ustalonym okresie minimalnym, jedną ogólną kwotę raz w roku. Z uwagi na swój tymczasowy charakter, udział w systemie powinien być dobrowolny zarówno dla Państw Członkowskich, jak i tych rolników z Państw Członkowskich, którzy decydują się na stosowanie systemu.
- 3) W celu uproszczenia procedur administracyjnych, Państwom Członkowskim powinno przysługiwać prawo przyznawania rolnikom uczestniczącym w systemie pojedynczych, łącznych płatności obejmujących pomoc przyznaną w ramach takiego uproszczonego systemu oraz pomoc przyznaną w ramach innych systemów wsparcia.
- 4) Bez uszczerbku dla obowiązujących wspólnych zasad dla systemów wsparcia bezpośredniego ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1259/1999³, biorąc pod uwagę, że system ma charakter próbny, zasadnym jest przyznanie Komisji instrumentów w zakresie niezbędnym dla wprowadzenia systemu. Ponadto, w celu zachowania uproszczonego charakteru programu, w określonych, dobrze rozpoznanych

¹ Dz.U. C 120E z 24.04.2001, str. 146.

² Opinia wydana dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 113.

i uzasadnionych przypadkach, może okazać się konieczne odstępstwo od przyjętych zasad, opisanych w odpowiednich rozporządzeniach dotyczących środków pomocowych, jak również od rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty¹.

- 5) rozporządzenie (WE) nr 1259/1999 ustanawia wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej. Dlatego właściwe jest jego uzupełnienie tak, aby obejmowało ono ten uproszczony system,.
- 6) Należy przyjąć środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1998 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1259/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Wprowadza się uproszczony system na lata kalendarzowe 2002–2005, w ramach którego Państwa Członkowskie mogą decydować o dokonywaniu płatności objętych następującymi systemami wsparcia, na warunkach określonych w niniejszym artykule i na zasadach przyjętych w celu jego stosowania:

- płatności obszarowe dla roślin uprawnych, obejmujące płatności do kiszonek z trawy, kwoty uzupełniające, płatności za odłogowanie, dodatkowa pomoc dla pszenicy durum oraz pomoc specjalna, przewidziana w art. 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999^{*},
- płatności obszarowe dla roślin strączkowych, przewidziane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1577/96^{**},
- płatności obszarowe dla ryżu, przewidziane w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95^{***},
- premia specjalna, premia za krowy mamki, łącznie z premiami wypłaconymi na jałówki i łącznie z dodatkowymi krajowymi premiami za krowy mamki, jeżeli premie te są współfinansowane, płatności z tytułu ekstensyfikacji produkcji, jak również dodatkowe płatności, w przypadku, gdy ich przydzielenie towarzyszy przyznaniu pomocy przewidzianej w niniejszym tiret, jak przewidują art. 4, 6, 10, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999^{****},

¹ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 495/2001 (Dz.U. L 72 z 14.03.2001, str. 6).

² Decyzja Rady 999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. Ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji.

- premia na owce i kozy oraz dodatki wyrównawcze dla obszarów rolniczych o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98*****,

Rozporządzenia wymienione w pierwszym akapicie w dalszej części rozporządzenia zwane są „określonymi rozporządzeniami”.

2. Udział w systemie uproszczonym jest dobrowolny. Wnioskodawcy mają prawo dostępu do systemu, o ile otrzymali pomoc w ramach co najmniej jednego systemu wsparcia nim objętego, w ciągu każdego z trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku. Rolnicy otrzymujący świadczenie z tytułu wcześniejszego przejścia na emeryturę, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, nie mogą być uczestnikami systemu.

3. Kwota pomocy, która może zostać przyznana rolnikowi w ramach systemu jest kwotą najwyższą spośród:

- a) średnich kwot przyznanych na podstawie określonych rozporządzeń w ciągu trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku,
- b) łącznej kwoty przyznanej na podstawie rozporządzeń w roku kalendarzowym poprzedzających rok, w którym wniosek został złożony,

Przy naliczaniu uwzględnia się płatności na powierzchnię pól uprawnych lnu zwyczajnego oraz konopi, określone w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1308/70*****.

W przypadku stosowania art. 4 niniejszego rozporządzenia, w trakcie okresów referencyjnych określonych w lit. a) i b), kwoty wymienione w wyżej wymienionych lit. a) i b) zostają naliczone jako kwoty, które byłyby przyznane przed stosowaniem art. 4.

4. Kwota określona w ust. 3 nie może przekraczać 1 250 EUR.

Jednakże, bez uszczerbku dla ust. 5, wnioskodawcy, którzy byliby uprawnieni do otrzymania wyższych kwot na podstawie określonych rozporządzeń mogą decydować o przystąpieniu do uproszczonego systemu, o ile wyrażą zgodę na przydzielenie im kwoty nie przekraczającej kwoty maksymalnej.

Pomoc w ramach uproszczonego systemu jest przyznawana raz w roku, począwszy od roku, w którym wystąpiono z wnioskiem o wyrażenie zgody na udział w systemie, do roku 2005.

5. Państwa Członkowskie mogą decydować o stosowaniu art. 4 do uproszczonego systemu,

6. Wnioskodawcy zobowiązują się do utrzymania gruntów rolnych w stanie pozwalającym na ich zagospodarowanie. Mogą oni użytkować grunty w dowolnym celu związanym z uprawą roli, z wyjątkiem uprawy konopi objętych kodem CN 5302 10 00.

Państwa Członkowskie określają pojęcie dobrych warunków uprawy roli, biorąc pod uwagę w szczególności działania podjęte w celu wykonania niniejszego rozporządzenia oraz stosowania art. 19 ust. 4. rozporządzenia (WE) nr 2316/1999^{*****}.

7. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o wprowadzeniu uproszczonego systemu na poziomie krajowym lub regionalnym oraz o połączeniu terminów przekazywania płatności w ramach uproszczonego systemu z terminem przekazywania płatności w ramach każdego innego systemu wsparcia.

* Rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia producentów niektórych roślin uprawnych (Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1038/2001 (Dz.U. L 145 z 31.05.2001, str. 16).

** Rozporządzenie Rady (WE) nr 1577/96 z dnia 30 lipca 1996 r. wprowadzające szczególny środek w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych (Dz.U. L 206 z 16.08.1996, str. 4). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 811/2000 (Dz.U. L 100 z 20.04.2000, str. 1).

*** Rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu (Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1667/2000 (Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 3).

**** Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21).

***** Rozporządzenie Rady (WE) nr 2467/98 z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego (Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1669/2000 (Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 8).

***** Rozporządzenie (EWG) nr 1308/70 Rady z dnia 29 czerwca 1970 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi (Dz.U. L 146 z 4.07.1970, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

***** Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999 r. ustanawiając szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system premii dla producentów niektórych roślin uprawnych (Dz.U. L 280 z 30.10.1999, str. 43). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 946/2001 (Dz.U. L 133 z 16.05.2001, str. 8).”;

2. W art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Szczegółowe zasady

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. zbóż ustanowiony na mocy art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1766/92^{*} lub, gdzie stosowne, przez inne odpowiednie komitety zarządzające.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

3. Okres przewidziany w art. 4 ust. 3. decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

4. Zgodnie z ust. 2, Komisja przyjmuje:

- szczegółowe zasady stosowania art. 2a wraz z wszelkimi odstępstwami od odpowiednich rozporządzeń oraz rozporządzenia (EWG) nr 3508/92^{**}, które są niezbędne dla zachowania uproszczonego charakteru systemu, w szczególności przepisy związane z warunkami przystąpienia, datą złożenia wniosku i wypłatą

oraz przepisami z zakresu kontroli, jak również szczegółowe zasady pozwalające na uniknięcie podwójnych roszczeń w odniesieniu do powierzchni gruntu oraz produkcji, objętych uproszczonym systemem.

- zmiany do Załącznika, które mogą okazać się konieczne biorąc pod uwagę kryteria ustalone w art. 1, oraz
- gdzie właściwe, szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, obejmujące, w szczególności środki niezbędne do tego, aby uniknąć obchodzenia art. 3 i 4, jak również środki dotyczące art. 7.

* Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1666/2000 (Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 1).

** Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 495/2001 (Dz.U. L 72 z 14.03.2001, str. 6).”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego o publikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 19 czerwca 2001 r.

W imieniu Rady

M. WINBERG

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2419/2001

z dnia 11 grudnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/2001², w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowiony rozporządzeniem (EWG) nr 3508/92 (dalej nazywany „systemem zintegrowanym”) okazał się efektywnym i skutecznym środkiem realizacji systemów płatności bezpośrednich, po raz pierwszy wprowadzonych w rezultacie reformy wspólnej polityki rolnej w 1992 r., a następnie rozwiniętych w ramach środków Agendy 2000; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r., ustalające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2721/2000⁴, było od czasu wejścia w życie przy różnych okazjach zmieniane; co więcej, doświadczenie, w szczególności wprowadzenie narzędzi elektronicznych do administracji programami wykazało, że należy dokonać przeglądu wielu przepisów tego rozporządzenia; istnieje potrzeba wprowadzenia kolejnych zmian, rozporządzenie (EWG) nr 3887/92 powinno zostać zastąpione niniejszym rozporządzeniem, w interesie przejrzystości i racjonalizacji.
- 2) Do celów skutecznej kontroli oraz zapobiegania przypadkom składania wielu wniosków o pomoc w różnych agencjach płatniczych na obszarze jednego Państwa Członkowskiego, Państwa Członkowskie powinny przewidzieć jednolity system identyfikacji rolników składających wnioski o pomoc z zastrzeżeniem systemu zintegrowanego; Jednakże, Państwa Członkowskie powinny mieć przyznane okresy przejściowe dla wprowadzenia tego systemu.
- 3) W świetle istnienia różnych systemów identyfikacyjnych w całej Wspólnocie, Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do ustanowienia systemu identyfikacji obszarów z zastosowaniem innych jednostek niż działki rolne; możliwości takiej

¹ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

² Dz.U. L 72 z 14.03.2001, str. 6.

³ Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.

⁴ Dz.U. L 314 z 14.12.2000, str. 8.

powinny towarzyszyć pewne obowiązki w celu zapewnienia rzetelności takiej identyfikacji; ponadto każde Państwo Członkowskie, w celu zapewnienia skutecznego monitorowania, powinno ustalać minimalny rozmiar działki rolnej, jaka może zostać zgłoszona we wniosku o pomoc obszarową.

- 4) Należy wyjaśnić pojęć „działka rolna” oraz „obszar uprawy paszowej”, aby zapewnić właściwe zgłaszanie i identyfikację działek.
- 5) Należy ustanowić przepis dotyczący treści wniosku o pomoc obszarową; w celu zapewnienia skutecznej kontroli, każdy rodzaj użytkowania ziemi powinien być zgłoszony we wniosku o pomoc obszarową; w przypadku, gdy Państwa Członkowskie wprowadziły systemy administrowania i kontroli dla pozostałych, odnoszących się do obszaru wspólnotowych systemów pomocy, które są zgodne z systemem zintegrowanym zgodnie z art. 9a rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, Państwa Członkowskie powinny uzyskać możliwość odstępstw od tego wymogu.
- 6) Istnieje potrzeba ustanowienia szczególnych przepisów dotyczących szczególnej sytuacji grup producentów w sektorze produkcji mięsa baraniego i koziego, zgodnie z definicją art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3493/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania premii dla producentów mięsa baraniego i koziego⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2825/2000⁶.
- 7) Wniosek o pomoc obszarową, składany jedynie w celu trwałych użytków zielonych, nie musi być koniecznie przedłożony właściwym władzom w tym samym terminie, co zwykłe wnioski o pomoc obszarową, w szczególności ponieważ administrowanie programem kontroli trwałych użytków zielonych nie musi odbywać się według tego samego harmonogramu, co kontrola obszarów roślin uprawnych; Dlatego Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przewidzenia, dla wniosków o pomoc obszarową, składanie ich później niż w terminie ustalonym zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92; jednakże data ustalana przez Państwo Członkowskie nie powinna być późniejsza niż dzień 1 lipca.
- 8) Rolnicy powinni być uprawnieni do zmiany ich wniosków o pomoc obszarową do ostatecznego terminu zasiewu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia producentów niektórych roślin uprawnych⁷, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1038/2001⁸, o ile przestrzegane są wszystkie szczegółowe wymogi odpowiednich przepisów sektorowych, a właściwe władze nie poinformowały jeszcze rolnika o błędach zawartych we wniosku o pomoc ani nie powiadomiły o wynikach przeprowadzonej kontroli na miejscu ujawniającej błędy, w odniesieniu do części objętej zmianą.
- 9) Rolnicy ubiegający się jedynie o pomoc, która nie jest powiązana z obszarem, powinni być zwolnieni z wymogu składania wniosku o pomoc obszarową.
- 10) W celu ułatwienia administrowania różnymi systemami pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego należy ustanowić wspólne przepisy dotyczące szczegółów, które

⁵ Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 7.

⁶ Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 1.

⁷ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 1.

⁸ Dz.U. L 145 z 31.05.2001, str. 16.

powinien zawierać wniosek o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego.

- 11) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny, oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁹ wymaga od hodowców bydła przekazywania danych na temat tych zwierząt do skomputeryzowanej bazy danych. Art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹⁰, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1512/2001¹¹, stanowi, iż pomoc może być wypłacana jedynie dla zwierząt, które zostały odpowiednio zidentyfikowane i zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000. Skomputeryzowana baza danych zyskała również daleko idące znaczenie w zakresie administracji danymi systemami pomocy. Rolnicy składający wnioski w ramach właściwych systemów pomocy powinni mieć we właściwym czasie zapewniony dostęp do odpowiednich informacji.
- 12) Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do korzystania z informacji zawartych w skomputeryzowanej bazie danych w celu wprowadzania uproszczonych procedur w zakresie składania wniosków pod warunkiem, że skomputeryzowana baza danych jest wiarygodna; dlatego należy zapewnić, by informacje zawarte w skomputeryzowanej bazie danych mogły stanowić część wniosku o pomoc.
- 13) Zgodnie z nowymi formami komunikowania się, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przyjmowania krajowych przepisów zezwalających na przekazywanie przez rolników informacji w ramach systemu zintegrowanego drogą elektroniczną.
- 14) W przypadku, gdy wnioski o pomoc zawierają oczywiste omyłki, powinna istnieć możliwość ich prostowania w każdym czasie.
- 15) Niezbędne jest przestrzeganie terminów składania wniosków o pomoc oraz wprowadzania zmian we wnioskach o pomoc obszarową, aby umożliwić krajowym administracjom zaplanowanie a następnie przeprowadzenie skutecznych kontroli poprawności wniosków o pomoc; dlatego należy ustanowić przepis dotyczący terminów, w których akceptowane są wnioski złożone po upływie terminu. Dodatkowo w celu zachęcenia rolników do przestrzegania terminów powinny być stosowane obniżki. W przypadku, gdy rolnik musi jedynie zgłosić trwałe użytki zielone, i dlatego musi złożyć wniosek o pomoc obszarową, kontrole mogą być zaplanowane w inny sposób. W odniesieniu do takich sytuacji mogą być przewidziane mniejsze obniżki oraz powinny być przewidziane dłuższe terminy. W przypadku, gdy Państwa Członkowskie korzystają z możliwości wyznaczenia późniejszego terminu składania wniosków o pomoc obszarową odnoszących się jedynie do trwałych użytków zielonych, złożenie wniosku po terminie wyznaczonym przez Państwo Członkowskie nie powinno już jednak być dopuszczalne.
- 16) Rolnicy powinni mieć prawo do wycofania swoich wniosków o pomoc obszarową lub ich części w każdym czasie, o ile właściwe władze nie poinformowały jeszcze rolnika o błędach zawartych we wniosku o pomoc ani nie powiadomiły o przeprowadzonej na

⁹ Dz.U. L 204 z 11.08.2000, str. 1.

¹⁰ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21.

¹¹ Dz.U. L 201 z 26.07.2001, str. 1.

miejscu kontroli ujawniającej błędy w odniesieniu do części wniosku, której dotyczy wycofanie.

- 17) Przestrzeganie przepisów dotyczących systemów pomocy administrowanych w ramach systemu zintegrowanego powinno być skutecznie monitorowane W tym celu, a także po to aby zapewnić zharmonizowany poziom monitorowania we wszystkich Państwach Członkowskich, konieczne jest ustalenie szczegółowych kryteriów oraz procedur technicznych dotyczących przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu zarówno w odniesieniu do pomocy obszarowej jak i pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego. W odpowiednim przypadku, Państwa Członkowskie powinny zobowiązać się do połączenia poszczególnych kontroli na mocy niniejszego rozporządzenia, jak również tych przewidzianych jednocześnie w pozostałych przepisach wspólnotowych.
- 18) Powinna zostać określona minimalna liczba rolników obejmowanych kontrolą na miejscu w ramach różnych systemów pomocy. W odniesieniu do rolników ubiegających się o udzielenie pomocy w ramach różnych systemów w odniesieniu do bydła, należy przewidzieć zastosowanie jednolitego zintegrowanego systemu opartego na gospodarstwie.
- 19) Minimalny rozmiar próbki podlegającej kontroli na miejscu powinien zostać opracowany częściowo w oparciu o analizy ryzyka, częściowo zaś opierać się na kontroli wyrywkowej. Należy wyznaczyć główne czynniki, jakie należy brać pod uwagę przy analizie ryzyka.
- 20) Określenie znaczących nieprawidłowości powinno wymagać zwiększeniem poziomu kontroli na miejscu, w bieżącym i kolejnym roku, w celu osiągnięcia akceptowalnego poziomu pewności poprawności danych wniosków o pomoc.
- 21) Kontrole na miejscu rolników składających wnioski o pomoc niekoniecznie muszą być przeprowadzane na indywidualnym zwierzęciu lub działce rolnej. W niektórych wypadkach mogą być przeprowadzane kontrole oparte na określonej próbce. Jednakże w przypadku, gdy jest to dozwolone, próbka powinna być rozszerzona w takim stopniu,, by gwarantować rzetelny i reprezentatywny poziom pewności. W niektórych przypadkach może zaistnieć konieczność rozszerzenia próbki w celu pełnej kontroli. Państwa Członkowskie powinny określić kryteria doboru próbki przeznaczonej do kontroli.
- 22) W celu zapewnienia skuteczności kontroli na miejscu, istotne jest poinformowanie personelu przeprowadzającego kontrole o powodzie wyboru kontroli na miejscu; Państwa Członkowskie powinny prowadzić rejestr takich informacji.
- 23) W celu umożliwienia władzom krajowym, jak i właściwym organom wspólnotowym, podjęcia działań wynikających z przeprowadzonych kontroli na miejscu, szczegóły kontroli powinny być rejestrowane w sprawozdaniach z kontroli. Rolnik lub przedstawiciel powinien mieć możliwość podpisania sprawozdania. Jednakże w przypadku kontroli za pomocą teledetekcji, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia takiego prawa jedynie w przypadkach, gdy kontrola wykazuje istnienie nieprawidłowości. Ponadto, niezależnie od rodzaju kontroli na miejscu, rolnik powinien, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, otrzymać kopię sprawozdania.

- 24) Kontrole na miejscu dotyczące obszaru składają się z dwóch części; z których pierwsza odnosi się do weryfikacji i dokonania pomiaru zgłoszonych działek rolnych na podstawie posiadanego materiału graficznego, zdjęcia lotniczego, itd.. Druga część obejmuje fizyczną inspekcję działek w celu weryfikacji zgłoszonej uprawy i jej jakości, jak również rzeczywistych rozmiarów działek rolnych. W razie konieczności, powinno się przeprowadzić pomiary. Fizyczna inspekcja w polu może być przeprowadzona w oparciu o próbkę.
- 25) Powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady dotyczące określania obszarów oraz stosowanych metod pomiarowych. W odniesieniu do określania obszaru działek rolnych kwalifikujących się do płatności obszarowych, doświadczenie wykazało, iż konieczne jest określenie dopuszczalnej szerokości niektórych obiektów, w szczególności żywopłotów, rowów i murów. W związku z specyficznymi potrzebami środowiska, właściwym jest dopuszczenie elastyczności w granicach wziętych pod uwagę przy ustalaniu regionalnych planów, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999.
- 26) Powinny zostać ustanowione warunki wykorzystywania teledetekcji do kontroli na miejscu oraz należy ustanowić przepis dotyczący kontroli bezpośrednich w przypadkach, gdy fotointerpretacja zdjęć nie prowadzi do pewnych wyników.
- 27) Rozkład i minimalny zakres kontroli na miejscu rolników ubiegających się o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego powinna być określone w celu zapewnienia zharmonizowanej kontroli na poziomie wszystkich Państw Członkowskich; w celu skutecznej kontroli prawidłowości deklaracji zawartych we wnioskach o pomocy, oraz informacji do skomputeryzowanej bazy danych, niezbędne jest przeprowadzenie głównej części takiej kontroli na miejscu o ile zwierzęta nadal muszą być utrzymywane w gospodarstwie, zgodnie ze zobowiązaniem do przetrzymania.
- 28) Właściwa identyfikacja i rejestracja bydła stanowi warunek kwalifikacji na podstawie art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999. Dlatego też należy zapewnić, by pomoc wspólnotowa była przyznawana jedynie w dla bydła zidentyfikowanego i zarejestrowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000. Kontrole takie powinny być przeprowadzane również w odniesieniu do bydła jeszcze niewykazanego ale które może być przedmiotem wniosku o pomoc w przyszłości. Z powodu stworzenia kilku systemów pomocy w odniesieniu do bydła, bydło takie jest w wielu przypadkach ujmowane jedynie we wnioskach o pomoc po opuszczeniu przez nie gospodarstwa.
- 29) Powinien zostać ustanowiony szczególny przepis dotyczący kontroli w ubojniach, w celu sprawdzenia czy zwierzęta wykazane we wnioskach o pomocy kwalifikują się oraz czy informacje zawarte w skomputeryzowanej bazie danych są prawidłowe. Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do stosowania dwóch różnych podstaw wyboru ubojni do takich kontroli.
- 30) Zależnie od premii ubojowej przyznawanej po wywozie danego bydła, konieczne są szczególne przepisy wraz ze wspólnotowymi przepisami kontrolnymi odnoszącymi się do wywozu w ogóle, z uwagi na różnice w zakresie celów kontroli.
- 31) Przepisy kontrolne przewidziane dla pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego powinny również, w odpowiednim przypadku, być stosowane w odniesieniu do

płatności dodatkowych zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

- 32) W celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty, powinny zostać podjęte odpowiednie środki zwalczające nieprawidłowości i nadużycia finansowe. Z uwagi na odmienny charakter poszczególnych systemów pomocy odrębne przepisy powinny zostać wprowadzone dla systemów pomocy obszarowej z jednej strony, z drugiej strony systemów pomocy w odniesieniu do żywego inwentarza.
- 33) Obniżki i wyłączenia powinny zostać ustanowione z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów związanych z przypadkami siły wyższej jak również wyjątkowymi i zwykłymi okolicznościami. Takie obniżki i wyłączenia powinny zostać uszeregowane zgodnie z powagą nieprawidłowości oraz powinny przewidywać całkowite wyłączenie na określony czas z jednego lub kilku systemów pomocy.
- 34) Przepisy dotyczące obniżek i wyłączeń powinny uwzględniać szczegóły różnych systemów pomocy z zastrzeżeniem zintegrowanego systemu. W odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową nieprawidłowości zazwyczaj dotyczą części obszarów, a zawyżone zgłoszenia odnoszące się do jednej działki mogą zostać skompensowane zaniżonymi zgłoszeniami pozostałych działek z tej samej grupy upraw. Zależnie od danych wniosków o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego, stwierdzenie nieprawidłowości prowadzi do niekwalifikowania się danego zwierzęcia. W odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową, w przypadku których stwierdzone zostały nieprawidłowości, należy przewidzieć możliwość, by w ramach pewnego marginesu tolerancji wnioski o pomoc powinny jedynie być poprawiane, a obniżki zaczynać się dopiero po przekroczeniu tego marginesu. W odniesieniu do wniosków o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego, powinny być przewidziane obniżki począwszy od pierwszego zwierzęcia, w przypadku którego stwierdzono nieprawidłowości, lecz niezależnie od poziomu obniżki należy zastosować łagodniejsze sankcje, w przypadku gdy wykryte nieprawidłowości dotyczą trzech lub mniejszej liczby zwierząt. We wszystkich pozostałych przypadkach dotkliwość sankcji powinna być uzależniona od procentu zwierząt ze stwierdzonymi nieprawidłowościami.
- 35) Przepisy szczególne muszą uwzględnić szczegóły dotyczące rolników ubiegających się o pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego i zgłaszających w tym celu obszar uprawy. Jeżeli zawyżone zgłoszenie takich obszarów nie prowadzi do zwiększenia wysokości płatności dla inwentarza żywego, nie powinno się przewidywać żadnych sankcji.
- 36) Rolnicy powinni mieć możliwość dokonywania zamiany krów mamek, jałówek i krów mlecznych w dozwolonych granicach na podstawie odpowiednich przepisów sektorowych.
- 37) W związku z systemami pomocy w odniesieniu do bydła oraz zgodnością z systemem identyfikacji i rejestracji bydła ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, należy wprowadzić przepisy z jednej strony w odniesieniu do bydła, które zostało już wykazane we wnioskach o pomocy a z drugiej strony do bydła, które nie zostało jeszcze wykazane, ale może stać się przedmiotem wniosków o pomoc w przyszłości. Bydło nie wykazane dotychczas we wnioskach o pomoc stanowi potencjalne ryzyko dla Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR). Z uwagi na strukturę

systemów pomocy jeśli zwierzęta takie są przedmiotem wniosku o pomoc, niezgodność z systemem może często nie zostać wykryta. Ponadto zgodność z systemem identyfikacji i rejestracji bydła ma kluczowe znaczenie w celu wprowadzenia uproszczonych procedur składania wniosków opartych na skomputeryzowanej bazie danych. Zgodność z systemem przed rzeczywistym złożeniem wniosku o pomoc jest dlatego ważne aby zapewnić skuteczną ochronę finansowych interesów Wspólnoty. Zasada umożliwiająca prostowanie oczywistych omyłek w każdym czasie powinna jednakże być stosowana również do błędnych powiadomień lub błędnych wprowadzeń do elementów tego systemu.

- 38) W przypadku, , gdy rolnik, z uwagi na zwykłe okoliczności, nie jest w stanie wypełnić zobowiązań przetrzymania wynikających z przepisów sektorowych, obniżki i wyłączenia nie powinny być stosowane.
- 39) Z uwagi na znaczenie ubojni dla sprawnego funkcjonowania niektórych systemów pomocy w odniesieniu do bydła, powinien również zostać wprowadzony przepis odnoszący się do przypadków wydawania przez ubojnię na skutek rażącego niedbalstwa lub świadomie, fałszywych zaświadczeń lub deklaracji.
- 40) Zależnie od nieprawidłowości dotyczące płatności dodatkowych, przewidzianych w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, Państwa Członkowskie powinny przewidzieć sankcje będące równoważne tym przewidzianym w odniesieniu do systemów pomocy obszarowej lub w odniesieniu do zwierząt, chyba że jest to niewłaściwe. W takim przypadku Państwa Członkowskie powinny przewidzieć odpowiednie równoważne sankcje.
- 41) Co do zasady obniżek i wyłączeń nie powinno się stosować w przypadku, gdy rolnik przedstawił informacje rzeczywiście prawidłowe lub w przypadku, gdy może wykazać, iż nie ponosi winy.
- 42) Rolnicy powiadamiający, w każdym czasie, właściwe władze krajowe , o nieprawidłowych wnioskach o pomoc, niezależnie od przyczyny nieprawidłowości nie powinni być objęci obniżkami lub wyłączeniami, pod warunkiem, że rolnik nie został wcześniej powiadomiony o zamiarze właściwych władz przeprowadzenia kontroli na miejscu oraz właściwe władze nie poinformowały go jeszcze o wykryciu żadnej nieprawidłowości we wniosku. To samo powinno dotyczyć nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych.
- 43) W przypadku, gdy w stosunku do tego samego rolnika muszą być zastosowane różne obniżki, powinny być one stosowane w sposób od siebie niezależny i indywidualny. Ponadto obniżki i wyłączenia przewidziane niniejszym rozporządzeniem powinny być stosowane bez uszczerbku dla dodatkowych sankcji zgodnych z wszystkimi pozostałymi przepisami prawa wspólnotowego lub krajowego.
- 44) Zarządzanie niewielkimi kwotami stanowi jest uciążliwym zadaniem dla właściwych władz Państw Członkowskich. Dlatego też właściwe jest upoważnienie Państw Członkowskich do niewypłacania kwot pomocy poniżej niektórych minimalnych limitów oraz nieządania zwrotu nienależnie wypłaconych kwot, gdy dotyczy to kwot minimalnych.

- 45) W przypadku, gdy rolnik, na skutek działania siły wyższej lub innych wyjątkowych okoliczności, nie jest w stanie wypełnić obowiązków wynikających z przepisów sektorowych, nie powinien tracić prawa do wypłaty pomocy. Należy w szczególności określić, jakie przypadki mogą być uznane przez właściwe władze za wyjątkowe okoliczności.
- 46) W celu zapewnienia jednolitego stosowania na obszarze Wspólnoty zasady dobrej wiary, w przypadku, gdy nienależnie wypłacone kwoty są odzyskiwane, warunki, w których można powoływać się na tę zasadę, powinny zostać ustanowione bez uszczerbku dla traktowania danego wydatku w kontekście rozliczania rachunków zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹².
- 47) Należy ustanowić zasady określające, kto jest uprawniony do pomocy w niektórych przypadkach przekazania gospodarstwa.
- 48) Co do zasady Państwa Członkowskie powinny podejmować wszelkie dalsze działania niezbędne dla sprawnego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie powinny udzielać sobie w miarę potrzeby wzajemnej pomocy.
- 49) Komisja powinna, w odpowiednim przypadku, być informowana o wszelkich środkach podejmowanych przez Państwa Członkowskie w celu wprowadzeniu zmian w stosowaniu systemu zintegrowanego. W celu umożliwienia Komisji skutecznego monitorowania zintegrowanego systemu, Państwa Członkowskie powinny przysyłać jej niektóre roczne kontrolne statystyczne.
- 50) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Funduszu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (zwanego dalej systemem zintegrowanym) utworzonego na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3508/92. Pozostaje on bez uszczerbku dla przepisów szczególnych ustanowionych w rozporządzeniach dotyczących systemów pomocy indywidualnej.

Artykuł 2

Definicje

¹² Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 103.

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „System identyfikacji i rejestracji bydła”: system identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000;
- b) „Paski informacyjne na uszach zwierzęcia”: paski informacyjne na uszach zwierzęcia do indywidualnej identyfikacji, w rozumieniu art. 3 lit. a) i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- c) „Skomputeryzowana baza danych”: skomputeryzowana baza danych, w rozumieniu art. 3 lit. b) i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- d) „Paszport zwierzęcia”: paszport zwierzęcia wydawany w rozumieniu art. 3 lit. c) i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- e) „Rejestr”: rejestr prowadzony przez opiekunów zwierząt zgodnie z art. 4 dyrektywy Rady 92/102/EWG¹³ lub art. 3 lit. d) i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- f) „Elementy systemu identyfikacji i rejestracji bydła”: elementy, określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- g) „Kod identyfikacyjny”: kod identyfikacyjny, w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- h) „Nieprawidłowości”: każda niezgodność z odpowiednimi regułami przyznawania danej pomocy;
- i) „Wniosek o pomoc obszarową”: wniosek o wypłatę pomocy w ramach systemów pomocy, w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) oraz art. 1 ust. 1 lit. b) (iii) rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, łącznie z deklaracją innego rodzaju użytkowania obszaru, w szczególności deklaracja obszaru uprawy paszowej do celów wniosków o pomoc w odniesieniu do żywego inwentarza;
- j) „Wniosek o pomoc w odniesieniu do żywego inwentarza”: wniosek o wypłatę pomocy w ramach systemów pomocy, określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) (i) i (ii) rozporządzenia (EWG) nr 3508/92;
- k) „Użytkowanie”: użytkowanie obszarów według typu uprawy lub okrywy roślinnej lub też braku uprawy;
- l) „Systemy pomocy w odniesieniu do bydła”: systemy pomocy, określone w art. 1 lit. b) (i) rozporządzenia (EWG) nr 1508/92;
- m) „Systemy pomocy w odniesieniu do owiec/kóz”: system pomocy, określony w art. 1 ust. 1 lit. b) (ii) rozporządzenia (EWG) nr 3508/92;
- n) „Wykazane bydło”: bydło objęte wnioskiem o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła;

¹³ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32.

- o) „Niewykazane bydło”: bydło dotychczas nieobjęte wnioskiem o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego lecz potencjalnie kwalifikujące się do pomocy w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła;
- p) „Okres przetrzymania”: okres, podczas którego zwierzę wykazane do udzielenia pomocy musi być trzymane w gospodarstwie zgodnie z następującymi przepisami:
- art. 5 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999¹⁴ w odniesieniu do premii specjalnej za byki,
 - art. 16 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999 w odniesieniu do premii za krowy mamki,
 - art. 37 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999 w odniesieniu do premii ubojowej,
 - art. 1 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2700/93¹⁵; w odniesieniu do pomocy wypłacanej za owce i kozy;
- q) „Opiekun zwierząt”: każda osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za zwierzęta stale lub czasowo, w tym w czasie transportu lub na rynku;
- r) „Wyznaczony obszar”: obszar, dla którego zostały spełnione wszystkie warunki ustanowione w regulach przyznawania pomocy;
- s) „Wyznaczone zwierzę”: zwierzę, dla którego zostały spełnione wszystkie warunki ustanowione w regulach przyznawania pomocy;
- t) „Okres premiowy”: okres, którego dotyczą wnioski o pomoc niezależnie od momentu ich złożenia.

Artykuł 3

Identyfikacja rolników ubiegających się o pomoc w ramach systemu zintegrowanego

Państwa Członkowskie wprowadzają jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika składającego wniosek o pomoc w ramach systemu zintegrowanego.

Artykuł 4

Identyfikacja i minimalny rozmiar działek rolnych

1. System identyfikacyjny określony w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, działa na poziomie działki rolnej. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć wykorzystanie w tym celu zamiast działki rolnej, innej jednostki, takiej jak działka katastralna lub blok produkcyjny. Państwa Członkowskie zapewniają, w takich przypadkach, rzetelną identyfikację działek w szczególności wymagając składania wniosków o pomoc zawierających szczegółowe dane i lub aby towarzyszyły im dokumenty określone przez właściwe władze umożliwiające

¹⁴ Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 30.

¹⁵ Dz.U. L 245 z 1.10.1993, str. 99.

zlokalizowanie i dokonanie pomiaru każdej działki rolnej.

2. Każde Państwo Członkowskie określa minimalny rozmiar działek rolnych, w odniesieniu do których może zostać złożony wniosek o pomoc. Jednakże minimalny rozmiar nie może przekraczać 0,3 ha.

Artykuł 5

Zasady ogólne odnoszące się do działek rolnych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:
 - a) działka, na której znajdują się drzewa i jest jednocześnie wykorzystywana do produkcji roślinnej objętej art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 jest uważana za działkę rolną, pod warunkiem, że przewidywana może być prowadzona w podobny sposób jak na działkach bez drzew w tym samym obszarze;
 - b) w przypadku, gdy obszar uprawy paszowej jest użytkowany wspólnie, właściwe władze krajowe przyporządkowują go indywidualnym rolnikom proporcjonalnie do ich użytkowania lub prawa do użytkowania danego obszaru;
 - c) każdy obszar uprawy paszowej musi być dostępny dla hodowanych zwierząt przez okres minimum siedmiu miesięcy, począwszy od daty, określanej przez Państwo Członkowskie, między 1 stycznia a 31 marca.
2. W przypadku, gdy obszar uprawy paszowej znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż główne miejsce prowadzenia działalności rolnika, obszar ten na wniosek rolnika uznaje się za część jego gospodarstwa, pod warunkiem, że:
 - a) jest usytuowany w bezpośrednim sąsiedztwie gospodarstwa, oraz
 - b) zasadnicza część gruntów rolnych użytkowanych przez danego rolnika znajduje się w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoje główne miejsce prowadzenia działalności.

TYTUŁ II

WNIOSKI O POMOC

ROZDZIAŁ I

Wnioski o pomoc obszarową

Artykuł 6

Wymogi odnoszące się do wniosków o pomoc obszarową

1. Wniosek o pomoc obszarową zawiera wszystkie informacje konieczne w celu ustalenia uprawnień do otrzymania pomocy, w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) szczegółowe dane umożliwiające identyfikację wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, ich powierzchnię wyrażoną w hektarach, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, lokalizację, użytkowanie, czy działka rolna jest nawadniana oraz dany system pomocy;
- c) deklaracja rolnika, iż jest świadomy wymogów odnoszących się do danej pomocy.

2. Wniosek o pomoc obszarową złożony przez rolnika, który jest członkiem grupy producentów, określonej w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3493/90, i który w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego ubiega się o udzielenie pomocy zarówno w ramach systemu pomocy w odniesieniu owiec / kóz, oraz o pomoc w ramach innego systemu wspólnotowego, określa wszystkie działki rolne użytkowane przez grupę producentów. W takich przypadkach obszar uprawy paszowej jest rozdzielany między rolników proporcjonalnie do ich indywidualnych limitów określonych zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2467/98¹⁶, według stanu na dzień 1 stycznia danego roku.

3. Jeśli wniosek o pomoc obszarową dotyczy jedynie trwałych użytków zielonych, dane Państwo Członkowskie może przewidzieć, że może on zostać złożony w późniejszym terminie niż ten, ustalony zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, lecz nie później niż w dniu 1 lipca.

Art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 7

Deklaracje odnoszące się do poszczególnych użytkowań

- 1. Użytkowania obszaru, wymienione w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 składane są oddzielnie.
- 2. Deklaracje użytkowania obszaru niewymienione w art. 1 ust. 1 lub w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 składane są na podstawie jednej lub kilku pozycji „pozostałe użytkowania”.
- 3. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy informacje takie zostały udostępnione właściwym władzom w ramach innych systemów administracji i kontroli gwarantujących zgodność z systemem zintegrowanym, zgodnie z art. 9a rozporządzenia (EWG) nr 3508/92.

Artykuł 8

Zmiany wniosków o pomoc obszarową

- 1. Z zastrzeżeniem ust. 3, po upływie terminu składania wniosków o pomoc obszarową istnieje możliwość dodania do wniosku indywidualnych działek rolnych dotychczas niewykazanych, jak również wprowadzenia zmian dotyczących użytkowania lub systemu

¹⁶ Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 1.

pomocy, pod warunkiem spełnienia wymogów wynikających z reguł mających zastosowanie do danego systemu pomocy.

2. O dodanie działek rolnych oraz zmiany zgodne z ust. 1 powiadamia się pisemnie właściwe władze najpóźniej w ostatecznym dniu siewu lub ustalonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999.

Art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 3508/92 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. W przypadku, gdy właściwe władze poinformowały już rolnika o nieprawidłowościach we wniosku o pomoc lub w przypadku, gdy powiadomiły go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, oraz gdy kontrola na miejscu ujawniła nieprawidłowości, uzupełnienia i zmiany, zgodne z ust. 1 i 2, nie są dozwolone w odniesieniu do działek rolnych, których dotyczą nieprawidłowości.

Artykuł 9

Wyjątki wniosków o pomoc obszarową

Wniosek o pomoc obszarową nie musi być składany przez rolnika ubiegającego się o jakąkolwiek z następujących pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego:

- a) premia pozasezonowa, przewidziana w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- b) premia ubojowa, przewidziana w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- c) specjalna premia za byki i/lub premia za krowy mamki, w przypadku, gdy rolnik jest zwolniony wymogów dotyczącego stawki obsady zwierząt sprzedaży na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, pod warunkiem, że rolnik nie ubiega się o płatność za ekstensyfikację, przewidzianą w art. 13 tego rozporządzenia;
- d) pomocy przewidzianej na podstawie systemu pomocy w odniesieniu do owiec/kóz.

ROZDZIAŁ II

Wnioski o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego

Artykuł 10

Wymogi odnoszące się do wniosków o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego

1. Wniosek o pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego zawiera wszystkie konieczne informacje w celu ustalenia uprawnień do pomocy, w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) odniesienie do wniosku o pomoc obszarową, jeśli już został złożony;
- c) liczbę zwierząt każdego rodzaju, w odniesieniu do których zostały złożone wnioski o jakąkolwiek pomoc oraz dla bydła kod identyfikacyjny zwierząt;

- d) tam, gdzie ma to zastosowanie, zobowiązanie zaciągnięte przez rolnika do utrzymywania zwierząt, określone lit. c), w jego gospodarstwie w okresie utrzymywania oraz informacje na temat miejsca lub miejsc gdzie zwierzęta będą trzymane w danym okresie lub okresach;
- e) tam, gdzie ma to zastosowanie – indywidualny limit lub indywidualny pułap dla danych zwierząt;
- f) tam, gdzie ma to zastosowanie, indywidualną ilość referencyjną mleka dostępną dla rolnika 31 marca lub jeśli dane Państwo Członkowskie postanowi skorzystać z możliwości odstępstwa, przewidzianego w art. 44a rozporządzenia (WE) nr 2342/1999, 1 kwietnia danego roku kalendarzowego; w przypadku, gdy ilość ta jest nieznana w dniu składania wniosku, powiadamia się o niej właściwy organ przy najbliższej okazji;
- g) deklaracja rolnika, że jest świadomy wymogów danej pomocy.

Jeżeli zwierzę jest przenoszone do innego miejsca w podczas okresu przetrzymania, rolnik informuje pisemnie, z wyprzedzeniem właściwe władze

2. Państwa Członkowskie zapewniają każdemu opiekunowi zwierząt prawo do uzyskania od właściwych władz w rozsądnych odstępach czasowych i bez zbędnej zwłoki, informacji o danych odnoszących się do niego oraz jego zwierząt, przechowywanych w skomputeryzowanej bazie danych. W chwili składania wniosku o pomoc rolnik poświadcza, że informacje te są poprawne i kompletne, lub poprawia wszystkie błędy i uzupełnienia ewentualne braki.

3. Państwa Członkowskie mogą postanowić, że niektóre z informacji określonych w ust. 1 nie muszą być włączane do wniosku o pomoc, w przypadku, gdy zostały wcześniej przekazane właściwym władzom.

Państwa Członkowskie mogą w szczególności wprowadzić procedury, dzięki którym dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych mogą być wykorzystywane do celów związanych z wnioskiem, pod warunkiem, że skomputeryzowana baza danych zapewnia odpowiedni poziom zabezpieczeń i możliwości operacyjnych niezbędny dla właściwego administrowania odnośnymi systemami pomocy.

4. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że niektóre z informacji określonych w ust. 1 mogą lub są przekazywane za pośrednictwem organu lub organów przez nie zatwierdzonych. Jednakże rolnik pozostaje odpowiedzialny za przekazane dane.

ROZDZIAŁ III

Przepisy wspólne

Artykuł 11

Przekazywanie droga elektroniczną

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wymagane powiadamianie na podstawie

niniejszego rozporządzenia przez rolnika właściwych władz drogą elektroniczną. W takim przypadku należy podjąć właściwe środki dla zapewnienia, by:

- a) rolnik został jednoznacznie zidentyfikowany oraz spełnia wszystkie wymogi;
- b) wszystkie niezbędne dokumenty towarzyszące właściwe władze otrzymały w tych samych terminach, jak w przypadku przekazywania drogą nieelektroniczną;
- c) nie miała miejsca jakakolwiek dyskryminacja między rolnikami wykorzystującymi nieelektroniczne środki składania dokumentów wybierającymi przekaz elektroniczny.

2. Przekazywanie do skomputeryzowanej bazy ma skutek elektronicznego powiadamiania w rozumieniu ust. 1 pod warunkiem, że skomputeryzowana baza danych zapewnia odpowiedni poziom zabezpieczeń i możliwości operacyjnych niezbędny dla właściwej administracji odnośnymi systemami pomocy.

Artykuł 12

Prostowanie oczywistych omyłek

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6-11, w przypadku wykrycia oczywistych omyłek przez właściwe władze, wniosek o pomocy może być prostowany każdym czasie po jego złożeniu.

Artykuł 13

Złożenie wniosku o pomoc po terminie

1. Za wyjątkiem przypadku siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 48, złożenie wniosku o pomoc obszarową lub w odniesieniu do inwentarza żywego po terminie ustanowionym w odpowiednich przepisach sektorowych prowadzi do obniżenia o 1%, za każdy dzień roboczy, kwot, do otrzymania których rolnik byłby uprawniony, jeśli wniosek o pomoc zostałby wniesiony w terminie.

Jeśli opóźnienie wynosi więcej niż 25 dni kalendarzowych, wniosek uznawany jest za niedopuszczalny.

Opóźnione złożenie wniosku o pomoc obszarową, który dotyczy jedynie trwałych użytków zielonych, prowadzi do obniżenia, za każdy kolejny dzień roboczy o 0,5%, kwot, do otrzymania których rolnik byłby uprawniony w ramach określonych systemów pomocy. W przypadku, gdy wnioski takie zostaną złożone później niż w dniu 1 lipca, uznawane są za niedopuszczalne.

Jednakże w przypadku, gdy Państwa Członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 6 ust. 3, nie stosuje się obniżek w odniesieniu do wniosków o pomoc złożonych przed datą ustaloną przez Państwo Członkowskie. Wnioski o pomoc złożone po takiej dacie uznaje się za niedopuszczalne.

2. Dokonanie zmiany we wniosku o pomoc obszarową po ostatecznym terminie zasiewu, określonym w art. 8 ust. 2, prowadzi do 1% obniżki za każdy dzień roboczy kwot

odnoszących się do rzeczywistego użytkowania danych działek rolnych.

Zmiany do wniosku o pomoc obszarową są przyjmowane jedynie do ostatniego dnia składania wniosków o pomoc obszarową określonego w ust. 1. Jednakże w przypadku, gdy termin ten jest wcześniejszy lub taki sam jak ostateczny termin zasiewu określony w art. 8 ust. 2 zmiany do wniosku o pomoc obszarową uznaje się za niedopuszczalne po ostatecznym możliwym terminie zasiewu.

3. Spóźnione złożenie wniosku o pomoc obszarową nie pociąga za sobą obniżek lub wyłączeń z pomocy w odniesieniu do inwentarza żywego, określonej w art. 9.

4. W odniesieniu do obszaru uprawy paszowej, w przypadku gdy wniosek o pomoc obszarową został złożony z opóźnieniem, wynikające z tego obniżka jest uzupełnieniem do wszystkich pozostałych obniżek stosowanych w sytuacji spóźnionego złożenia wniosku o pomoc, określoną w art. 12 i 13 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999

Artykuł 14

Wycofanie wniosku o pomoc

1. Wniosek o pomoc może być w całości lub w części wycofany w każdym czasie.

Jednakże w przypadku, gdy właściwa władza powiadomiła już rolnika o nieprawidłowościach w złożonym wniosku o pomoc lub gdy rolnik został przez właściwy organ powiadomiony o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, a kontrola na miejscu wykazała istnienie nieprawidłowości, wycofanie takie nie jest dozwolone w odniesieniu do tych części wniosku o pomoc, dotkniętym nieprawidłowościami.

2. Wycofanie wniosku, zgodnie z ust. 1, stawia wnioskodawcę w sytuacji, w jakiej znajdował się przed złożeniem wniosku o pomoc lub daną część wniosku.

TYTUŁ III

KONTROLE

Artykuł 15

Zasada ogólna

Kontrole administracyjne oraz kontrole na miejscu są przeprowadzane w sposób zapewniający skuteczną weryfikację zgodności z warunkami, zgodnie z którymi przyznawana jest pomoc.

ROZDZIAŁ I

Kontrole administracyjne

Artykuł 16

Kontrole przekrojowe

Kontrole administracyjne, określone w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, obejmują, w szczególności:

- a) kontrolę przekrojową zadeklarowanych działek rolnych i zwierząt w celu uniknięcia zbiegu przyznawania tej samej pomocy w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego lub gospodarczego oraz zapobieżenie przypadkom jakiegokolwiek kumulacji pomocy przyznawanej w ramach wspólnotowych systemów pomocy opartych na deklaracjach dotyczących obszaru;
- b) kontrolę przekrojową przy pomocy skomputeryzowanej bazy danych w celu weryfikacji uprawnień do pomocy.

ROZDZIAŁ II

Kontrole na miejscu

Sekcja I

Przepisy wspólne

Artykuł 17

Zasady ogólne

1. Kontrola na miejscu jest niezapowiedziana. Jednakże, pod warunkiem, że cel kontroli nie jest zagrożony dopuszcza się wcześniejsze powiadomienie ograniczone do absolutnie niezbędnego minimum. Powiadomienie takie, poza odpowiednio uzasadnionymi przypadkami, nie przekracza 48 godzin.
2. Tam gdzie jest to uzasadnione, kontrola na miejscu, przewidziana w niniejszym rozporządzeniu, jak również wszelkie inne kontrole przewidziane w regułach wspólnotowych, przeprowadzane są w tym samym czasie.
3. Jeżeli rolnik lub jego przedstawiciel uniemożliwi przeprowadzenie kontroli na miejscu, stosowny wniosek lub wnioski o pomoc są odrzucane.

Artykuł 18

Wskaźniki kontroli

1. Ogólna liczba kontroli na miejscu przeprowadzanych w każdym roku powinna objąć co najmniej:
 - a) 5% rolników składających wnioski o pomoc obszarową;
 - b) 5% rolników składających wnioski o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła, z wyjątkiem przypadków, w których skomputeryzowana baza danych nie zapewnia odpowiedniego poziomu zabezpieczeń i możliwości operacyjnych niezbędnych dla właściwego administrowania odnośnymi

systemami pomocy, kiedy procent ten jest zwiększany do 10%. Kontrole na miejscu obejmują również co najmniej 5% wszystkich zwierząt na system pomocy, dla których złożono wnioski;

c) 10% wszystkich rolników składających wnioski o udzielenie pomocy w ramach systemu pomocy w odniesieniu do owiec/kóz.

2. Jeśli kontrole na miejscu ujawnią istnienie znaczących nieprawidłowości w kontekście danego systemu pomocy lub regionu lub części regionu, właściwe władze odpowiedniego zwiększają ilości kontroli na miejscu w bieżącym roku, oraz odpowiedniego zwiększenia procentu rolników objętych kontrolami na miejscu w roku następnym.

3. W przypadku, gdy przewidziane jest że poszczególne elementy kontroli na miejscu mogą być przeprowadzane na podstawie próbki, próbka taka musi gwarantować rzetelny i reprezentatywny poziom kontroli. Państwa Członkowskie ustanawiają kryteria doboru próbki. Jeżeli kontrole na próbie ujawniają nieprawidłowości, wielkość i zakres próbki są odpowiednio rozszerzane.

Artykuł 19

Dobór wniosków podlegających kontroli na miejscu

1. Rolnicy objęci kontrolami na miejscu wybierani są przez właściwe władze w oparciu o analizę ryzyka oraz elementu reprezentatywności złożonych wniosków o pomoc. Analiza ryzyka powinna uwzględniać:

- a) kwotę pomocy;
- b) liczbę działek rolnych oraz obszar lub liczbę zwierząt, dla których złożono wnioski o pomoc;
- c) zmiany w porównaniu z rokiem poprzednim;
- d) wyniki badań przeprowadzonych w ubiegłych latach;
- e) przypadki niezgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000;
- f) rolników, którzy są nieznacznie powyżej lub poniżej pułapów lub limitów odpowiednich do przyznawania pomocy;
- g) przypadki zamiany zwierząt na podstawie art. 37;
- h) inne czynniki, które zostaną określone przez Państwa Członkowskie.

W celu zapewnienia elementu, Państwa Członkowskie dokonują losowego doboru między 20–25% minimalnej liczby rolników objętych kontrolami na miejscu.

2. Właściwa władza prowadzi rejestr powodów, jakie zadecydowały o wyborze każdego rolnika do kontroli na miejscu. Inspektor przeprowadzający kontrolę na miejscu jest informowany odpowiednio przed powiadomieniem o kontroli na miejscu.

Artykuł 20

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu stanowi przedmiot sprawozdania, umożliwiającego zapoznanie się ze szczegółami przeprowadzonych kontroli. Sprawozdanie wskazuje, w szczególności:

- a) skontrolowane systemy pomocy i wnioski;
- b) obecne osoby;
- c) skontrolowane działki rolne, zmierzone działki rolne, wyniki pomiarów zmierzonej działki rolnej oraz wykorzystane metody pomiarowe;
- d) liczbę i rodzaj stwierdzonych zwierząt oraz, w odpowiednim przypadku, numery pasków identyfikacyjnych na uszach zwierząt, wpisów do rejestru i skomputeryzowanej bazy danych, oraz wszystkie inne skontrolowane dokumenty towarzyszące, wyniki kontroli, a także, w odpowiednim przypadku, uwagi szczegółowi odnoszące się do poszczególnych zwierząt i/lub ich kodu identyfikacyjnego;
- e) czy powiadomiono rolnika o wizycie i jeśli tak okres wcześniejszego powiadomienia;
- f) wskazanie wszystkich dalszych zastosowanych środków kontroli.

2. Rolnik lub jego przedstawiciel ma możliwość podpisania sprawozdania w celu poświadczenia swojej obecności podczas kontroli oraz dodania uwag. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, rolnik otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.

W przypadku kontroli na miejscu przeprowadzanej przy pomocy teledetekcji zgodnie z art. 23, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nieudostępnianiu rolnikowi ani jego przedstawicielowi sprawozdania z kontroli do podpisu, jeżeli nie ujawniono żadnych nieprawidłowości podczas kontroli za pomocą teledetekcji.

Sekcja II

Kontrole na miejscu wniosków o pomoc obszarową

Artykuł 21

Elementy kontroli na miejscu

Kontrola na miejscu obejmuje wszystkie działki rolne, w odniesieniu do których złożone zostały wnioski o pomoc w ramach systemów pomocy w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92. Jednakże rzeczywista kontrola w tym zakresie, jako część kontroli na miejscu może zostać ograniczony do próbek co najmniej połowy działek rolnych, w odniesieniu do których złożone zostały wnioski.

Artykuł 22

Wyznaczanie obszaru

1. Obszar działek rolnych jest ustalany przy pomocy wszelkich odpowiednich środków określanych przez właściwe władze, które zapewniają pomiar z dokładnością co najmniej równoważną do tej wymaganej w przypadku oficjalnych pomiarów dokonywanych na podstawie przepisów krajowych. Właściwe władze ustalają margines tolerancji uwzględniając rodzaj stosowanej metody pomiarowej, rzetelność dostępnych dokumentów oficjalnych, czynników lokalnych, takich jak nachylenie i kształt danej działki oraz przepisy ust. 2.

2. Całkowity obszar działki rolnej może być brany pod uwagę pod warunkiem, że jest ona w pełni użytkowana zgodnie ze zwyczajowymi normami w danym Państwie Członkowskim lub regionie. W innych przypadkach uwzględniany jest rzeczywiście użytkowany obszar.

W odniesieniu do tych regionów, w przypadku, gdy niektóre cechy w szczególności żywopłoty, rowy i mury stanowią tradycyjną część dobrych praktyk uprawy rolnej lub użytkowania, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że odpowiedni obszar uznawany jest za część w pełni użytkowanego obszaru, pod warunkiem, że nie przekracza całkowitej szerokości ustalonej przez Państwa Członkowskie. Szerokość ta musi odpowiadać tradycyjnej szerokości w danym regionie i nie przekracza 2 metrów.

Państwa Członkowskie mogą, po wcześniejszym powiadomieniu Komisji, dopuścić szerokość większą niż 2 metry, jeżeli te obszary zostały wzięte pod uwagę przy ustalaniu pól w danych regionach.

3. Kwalifikacja działek rolnych jest weryfikowana przy pomocy wszelkich właściwych środków. W tym celu, w miarę potrzeby, może być wymagany dodatkowy dowód.

Artykuł 23

Teledetekcja

1. Jeżeli Państwo Członkowskie korzysta z teledetekcji w odniesieniu do całej lub części badanej próbki, określonej w art. 18 ust. 1 lit. a), stosuje się następujące reguły:

- a) strefy do skontrolowania za pomocą metody teledetekcji, zależnie od możliwości, są dobierane z uwzględnieniem odpowiednich czynników ryzyka określanych przez Państwo Członkowskie;
- b) przepisy art. 19 stosuje się jedynie, w przypadku, gdy nie wszyscy rolnicy składający wnioski o pomoc oraz objęci daną strefą są przedmiotem kontroli na miejscu.

2. Zależnie od kontroli dokonywanych za pomocą teledetekcji, dane Państwo Członkowskie:

- a) dokonuje fotointerpretacji zdjęć satelitarnych lub lotniczych wszystkich działek rolnych kontrolowanych w celu rozpoznania pokrycia gruntu oraz pomiaru obszaru;
- b) przeprowadza kontrolę na miejscu wszystkich wniosków, w odniesieniu do których fotointerpretacja nie umożliwia weryfikacji rzetelności deklaracji, zgodnie z wymogami

właściwych władz.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie korzysta z teledetekcji, dodatkowe kontrole określone w art. 18 ust. 2 przeprowadzane są za pomocą tradycyjnych kontroli na miejscu, jeżeli nie jest już dłużej możliwe przeprowadzanie ich za pomocą teledetekcji.

Sekcja III

Kontrole na miejscu wniosków o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego

Artykuł 24

Termin kontroli na miejscu

1. Minimalna liczba kontroli na miejscu, przewidzianych w art. 18 ust. 1 lit. b), dla systemów pomocy innych niż te przewidziane w art. 4 ust. 6 oraz art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, jest przeprowadzana w okresie przetrzymania, dla co najmniej jednego z danych systemów pomocy.

2. Co najmniej 50% minimalnej liczby kontroli na miejscu, przewidzianych w art. 18 ust. 1 lit. c), jest przeprowadzana w okresie przetrzymania. Jednakże minimalna liczba kontroli na miejscu jest przeprowadzana w całości w okresie przetrzymania w Państwach Członkowskich, gdzie system ustanowiony dyrektywą 92/102/EWG dotyczący owiec i kóz, w szczególności w odniesieniu do identyfikacji zwierząt i właściwego prowadzenia rejestrów, nie jest w pełni wprowadzony w życie oraz stosowany.

Artykuł 25

Elementy kontroli na miejscu

1. Kontrola na miejscu obejmuje cały inwentarz żywy, dla którego zostały złożone wnioski o pomocy w ramach systemów pomocy oraz, w przypadku kontroli systemów pomocy w odniesieniu do bydła, również bydła niewykazanego.

2. Kontrola na miejscu obejmuje w szczególności:

a) sprawdzenie, czy liczba zwierząt obecnych w gospodarstwie, w odniesieniu do której złożone zostały wnioski o pomoc oraz liczba niewykazanego bydła, odpowiada liczbie zwierząt wprowadzonych do rejestrów, a w przypadku bydła – liczbie zwierząt zgłoszonej do skomputeryzowanej bazy danych;

b) w odniesieniu do systemów pomocy w odniesieniu do bydła, kontrole:

- poprawność wpisów w rejestrze oraz zgłoszeń do skomputeryzowanej bazy danych na podstawie próbek dokumentów towarzyszących, takich jak faktury kupna i sprzedaży, zaświadczenia o uboju, świadectwa weterynaryjne oraz, tam, gdzie ma to zastosowanie, paszporty zwierząt, w odniesieniu do zwierząt dla których wnioski o pomoc zostały złożone w okresie 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu,

- czy informacje przechowywane w skomputeryzowanej bazie danych odpowiadają informacjom zapisanym w rejestrze na podstawie próbki w odniesieniu do zwierząt, dla których wnioski o pomoc zostały złożone w okresie 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu,
 - czy wszystkie zwierzęta obecne w gospodarstwie i przetrzymywane w ramach obowiązku przetrzymywania kwalifikują się do udzielenia wnioskowanej pomocy,
 - czy całość bydła obecne w gospodarstwie jest oznakowana paskami identyfikacyjnymi na uszach, i czy towarzyszą im, tam, gdzie jest to konieczne, paszporty zwierząt oraz czy zostały wpisane do rejestru i należycie zgłoszone do skomputeryzowanej bazy danych. Kontrole te przeprowadzane są indywidualnie dla każdego byka nadal trzymanego na podstawie zobowiązania do przetrzymywania, w odniesieniu do którego złożony został wniosek o premię specjalną za wołowinę, z wyjątkiem wniosków złożonych zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999. We wszystkich innych przypadkach kontrola poprawności wpisu w paszporcie zwierzęcym, rejestrze i zgłoszeniu do skomputeryzowanej bazy danych może zostać dokonane na podstawie próbki;
- c) w odniesieniu do systemu pomocy w odniesieniu do owiec/kóz kontrola na podstawie rejestru, czy wszystkie zwierzęta, w odniesieniu do których wnioski o pomoc zostały złożone w okresie 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu, były trzymane w gospodarstwie w okresie przetrzymywania, a także sprawdzenie poprawności wpisów w rejestrze na podstawie próbki dokumentów towarzyszących, takich jak faktury kupna i sprzedaży oraz świadectwa weterynaryjne.

Artykuł 26

Środki kontrolne w odniesieniu do kontroli na miejscu w ubojniach

1. W odniesieniu do premii specjalnej za wołowinę, przewidzianej w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, oraz premii ubojowej, przewidzianej w art. 11 tego rozporządzenia, kontrole na miejscu przeprowadza się w ubojniach. W takim wypadku Państwa Członkowskie również przeprowadzają kontrole na miejscu:
 - a) W co najmniej 30% wszystkich ubojni, wyselekcjonowanych na podstawie analizy ryzyka, w takim przypadku kontrola obejmuje próbkę 5% łącznej liczby bydła, ubitego w danej ubojni w okresie 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu, lub
 - b) W co najmniej 20% tych ubojni, które zostały uprzednio zatwierdzone zgodnie ze szczególnymi kryteriami wiarygodności określanymi przez Państwa Członkowskie, i zostały wybrane na podstawie analizy ryzyka, w takim przypadku kontrola obejmuje próbkę 2% łącznej liczby bydła, ubitego w danej ubojni w okresie 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu.

Wymienione kontrole na miejscu obejmują *a posteriori* szczegółową kontrolę dokumentów, porównanie z pozycjami do świadectw uboju lub zastępujących je informacji, które zostały przesłane do pozostałych Państw Członkowskich zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999.

2. Kontrole na miejscu w ubojniach obejmują kontrole bezpośrednie procedur ubojowych przeprowadzane w dniu kontroli na miejscu na podstawie próbki. W miarę potrzeby kontroluje się czy tusze przedstawione do ważenia kwalifikują się do pomocy.

Artykuł 27

Środki kontrolne w odniesieniu premii przyznawanych po dokonaniu wywozu

1. W zakresie premii ubojowej przyznawanej za bydło wywiezione do państw trzecich zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, wszystkie czynności załadunkowe, podlegają kontrolom na miejscu, które są przeprowadzane w następujący sposób:

- a) w trakcie załadunku, weryfikowana jest czy całość bydła jest oznaczona paskami identyfikacyjnymi na uszach. Ponadto, co najmniej 10% w ten sposób weryfikowanego bydła kontroluje się indywidualnie w celu weryfikacji ich identyfikacji;
- b) podczas opuszczania terytorium Wspólnoty:
 - w przypadku, urzędowa plomba celna została zastosowana do środków transportu, sprawdza się czy plomba jest nieuszkodzona. Jeśli plomba jest nieuszkodzona, kontrola wrywkowa jest przeprowadzana tylko w razie powstania wątpliwości co do prawidłowości ładunku,
 - w przypadku, gdy urzędowa plomba celna została zastosowana do środków transportu, lub w przypadku, gdy plomba celna jest uszkodzona, co najmniej 50% bydła, które było indywidualnie skontrolowane w trakcie załadunku, zostaje ponownie skontrolowane.

2. Paszporty zwierząt są przekazywane właściwym władzom zgodnie z art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

3. Agencja płatnicza w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999, która jest odpowiedzialna za wypłatę premii szczegółowo bada wnioski o pomoc na podstawie dokumentacji płatności oraz innych dostępnych informacji, zwracając szczególną uwagę na dokumenty odnoszące się do wywozu i uwagi właściwe władze kontrolne, oraz sprawdza czy paszporty zwierząt zostały przekazane zgodnie z ust. 2.

Artykuł 28

Szczególne przepisy dotyczące płatności dodatkowych

W odniesieniu do płatności dodatkowych, przewidzianych w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, Państwo Członkowskie w odpowiednim przypadku, stosuje przepisy niniejszego tytułu. Jeśli stosowanie tych przepisów nie jest właściwe z uwagi na strukturę systemu płatności dodatkowych, Państwa Członkowskie stosują metody kontroli zapewniające poziom kontroli równoważny do tego, jaki został ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 29

Szczególne przepisy dotyczące sprawozdania z kontroli

1. W przypadku, gdy Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu na mocy niniejszego rozporządzenia wraz z inspekcjami, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2630/97¹⁷, sprawozdanie z kontroli, przewidzianej w art. 20, jest uzupełniane przez sprawozdania zgodne z art. 2 ust. 5 tego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do kontroli w ubojniach, przewidzianych w art. 26 ust. 1, sprawozdanie z kontroli, przewidzianej w art. 20, może zawierać wskazanie w rachunkach ubojni, które zwierzęta zostały poddane kontroli.

W odniesieniu do kontroli przewidzianej w art. 26 ust. 2, sprawozdanie między innymi zawiera numery identyfikacyjne zwierząt, wagę tusz oraz daty uboju, w odniesieniu do wszystkich ubitych zwierząt i skontrolowanych w dniu kontroli na miejscu.

3. W odniesieniu do kontroli przewidzianej w art. 27, sprawozdanie z kontroli może zawierać jedynie wskazanie bydła w ten sposób skontrolowane.

4. W przypadku, gdy kontrole na miejscu, przeprowadzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, ujawnią przypadki niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1630/2000, kopie sprawozdania z kontroli, przewidzianego w art. 20, są niezwłocznie przesyłane władzom odpowiedzialnym za wprowadzenie w życie rozporządzenia (WE) nr 2630/97.

TYTUŁ IV

PODSTAWA DO OBLICZANIA POMOCY, OBNIŻEK I WYŁĄCZEŃ

ROZDZIAŁ I

Ustalenia w odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową

Artykuł 30

Zasady ogólne

Do celów tego rozdziału wyróżnia się następujące grupy upraw:

- a) obszary uprawy paszowej zadeklarowane w celach art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- b) obszary uprawy paszowej inne niż teren pastwiskowy oraz inne niż obszary użytkowane do produkcji roślin uprawnych w rozumieniu art. 13 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 zadeklarowane do celów art. 13 tego rozporządzenia;
- c) pastwisko w rozumieniu art. 13 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 zadeklarowane do celów art. 13 tego rozporządzenia;

¹⁷ Dz.U. L 354 z 30.12.1997, str. 23.

- d) trwale użytki zielone zadeklarowane do celów art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999¹⁸;
- e) obszary uprawne, do których stosowane są różne stawki pomocy;
- f) grunty odłogowane oraz, gdzie stosowe, grunty odłogowane, do których stosowane są różne stawki pomocy.

Artykuł 31

Podstawa obliczania

1. Jeżeli stwierdzi się, że obszar należący do danej grupy upraw jest większy niż zadeklarowany we wniosku o pomoc, zadeklarowany obszar stosowany jest do obliczania pomocy.
2. Bez uszczerbku dla obniżek i wyłączeń zgodnych z art. 32-35, jeżeli obszar zadeklarowany we wniosku o pomoc przekracza ustalony obszar dla grupy upraw w wyniku kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu, pomoc obliczana jest w oparciu o obszar ustalony dla tej grupy upraw.
3. Obliczenie maksymalnego kwalifikującego się obszaru do płatności dla producentów roślin uprawnych dokonuje się na podstawie gruntów odłogowanych oraz na podstawie proporcjonalnej dla każdej danej uprawy. Jednakże płatności dla producentów roślin uprawnych, w odniesieniu do ustalonego gruntu odłogowanego, obniżane są tylko do poziomu odpowiadającego obszarowi, jaki byłby niezbędny do produkcji 92 ton zboża zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.
4. Jeżeli rolnik nie byłby w stanie wykonać swoich zobowiązań w wyniku siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 48, zachowuje on prawo do pomocy w odniesieniu do obszaru kwalifikującego się do niej w momencie wystąpienia siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności.

Artykuł 32

Obniżki i wyłączenia w przypadku zawyżonych zgłoszeń

1. Jeżeli w odniesieniu do danej grupy upraw obszar zadeklarowany przekracza obszar ustalony zgodnie z art. 31 ust. 2, pomoc obliczana jest na podstawie obszaru ustalonego, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy, jeśli różnica jest większa niż 3% lub dwa hektary, lecz nie więcej niż 20% ustalonego obszaru.

Jeśli różnica jest większa niż 20% obszaru ustalonego, pomoc obszarowa nie jest przyznawana dla danej grupy upraw.

2. Jeżeli w odniesieniu do całości ustalonego obszaru objętego wnioskiem o pomoc w ramach systemów pomocy, określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, zadeklarowany obszar przekracza obszar ustalony zgodnie z art. 31 ust. 2 o więcej

¹⁸ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 48.

niż 30%, rolnikowi odmawia się udzielenia pomocy, do jakiej byłby uprawniony na podstawie art. 31 ust. 2 w danym roku kalendarzowym w ramach tych systemów pomocy.

Jeżeli różnica jest większa niż 50%, rolnik jest ponownie wykluczony od otrzymywania pomocy do kwoty, równej tej która była przedmiotem odmowy zgodnie z akapitem pierwszym. Kwota ta podlega odliczeniu od wszelkich wypłat pomocy w ramach jakichkolwiek systemów pomocy, określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, do których rolnik jest uprawniony w kontekście składanych przez niego wniosków w okresie trzech lat następujących po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym dokonane zostały ustalenia.

Artykuł 33

Umyślne nieprzestrzeżenie

W przypadku, gdy różnice między zadeklarowanym obszarem a obszarem ustalonym zgodnie z art. 31 ust. 2 wynikają z nieprawidłowości dokonanych umyślnie, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na podstawie art. 31 ust. 2 w ramach danego systemu pomocy nie jest mu przyznawana w danym roku kalendarzowym.

Ponadto w przypadku, gdy różnica jest większa niż 20% ustalonego obszaru, rolnik jest wykluczony ponownie od otrzymywania pomocy do kwoty, która była przedmiotem odmowy zgodnie z akapitem pierwszym. Kwota ta podlega odliczeniu od wszelkich płatności pomocowych w ramach jakichkolwiek systemów pomocy, określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3509/92, do których rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, składanych przez niego w okresie trzech lat następujących po roku kalendarzowego, w którym dokonane zostały ustalenia.

Artykuł 34

Obliczanie powierzchni paszowej określonego w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999

1. Art. 31, art. 32 ust. 1 oraz art. 33 stosuje się do obliczania powierzchni paszowej dla przyznawania pomocy, określonej w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

2. W przypadku, gdy stwierdzona różnica między powierzchnią zadeklarowaną a powierzchnią ustaloną zgodnie z art. 31 ust. 2 jest większa niż 50%, rolnik zostaje ponownie wyłączony, w ramach wniosków o pomoc składanych przez niego w okresie trzech lat następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustaleń, w odniesieniu do powierzchni paszowej, równej powierzchni, dla której odmówiono pomocy na podstawie art. 32 ust. 1 akapit drugi

3. Obniżki i wyłączenia zgodne z ust. 1 i 2 stosuje się jedynie jeśli zadeklarowana powierzchnia skutkuje lub skutkowałaby wyższymi płatnościami.

Artykuł 35

Obliczanie powierzchni paszowej dla premii rekompensacyjnych zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999

1. Premia rekompensacyjna, przewidziana w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie może być przyznawana dla większej liczby zwierząt, niż ta dla której mogą zostać wypłacone płatności określone w art. 12 tego rozporządzenia, po zastosowaniu art. 34 niniejszego rozporządzenia.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, dana powierzchnia paszowa jest ustalana zgodnie z art. 31.

Jeżeli pułap wskaźnika obsady zwierząt nie został przekroczony w odniesieniu do tak ustalonej powierzchni, powierzchnia ustalona jest podstawą do obliczania premii rekompensacyjnej.

Jeżeli pułap ten jest przekroczony, ogólna kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony na podstawie wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy, określonych w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, złożonych w danym roku kalendarzowym, obniżana jest o 50% kwoty, którą rolnik otrzymał lub otrzymałby jako premię rekompensacyjną.

3. W przypadku, gdy różnica między zadeklarowaną powierzchnią a powierzchnią ustaloną wynika z nieprawidłowości popełnionych umyślnie oraz gdy pułap wskaźnika obsady zwierząt jest przekroczony w odniesieniu do ustalonej powierzchni, odmawia się wypłacenia całej kwoty pomocy, określonej w ust. 2. Ponadto w takim przypadku stosuje się odpowiednio art. 33 akapit drugi.

ROZDZIAŁ II

Ustalenia dla wniosków o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego

Artykuł 36

Podstawa obliczania

1. W przypadku, gdy ma zastosowanie indywidualny limit lub indywidualny pułap, liczba zwierząt wykazana we wnioskach o pomoc jest obniżana do wysokości limitu lub pułapu określonego dla danego rolnika.

2. W żadnym wypadku pomoc nie może zostać przyznana dla większej liczby zwierząt niż wykazana we wniosku o pomoc.

3. Bez uszczerbku dla art. 38 i 39, jeżeli liczba zwierząt zadeklarowana we wniosku o pomoc przewyższa liczbę ustaloną jako wynik kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu, pomoc obliczana jest na podstawie wykazanych zwierząt.

Jednakże, jeśli rolnik nie jest w stanie wykonać swojego zobowiązania do przetrzymania w wyniku siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 48, zachowuje on prawo do pomocy w odniesieniu do liczby zwierząt kwalifikujących się w momencie działania siły wyższej lub zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności.

4. W przypadku, stwierdzenia niezgodności z systemem identyfikacji i rejestracji bydła , stosuje się co następuje:

- a) bydło, które utraciło jeden z dwóch pasków identyfikacyjnych na uszach uważa się za wykazane, pod warunkiem że jest jasno i indywidualnie zidentyfikowane przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła;
- b) w przypadku, gdy stwierdzone nieprawidłowości dotyczą niepoprawnych wpisów w rejestrze lub paszportach zwierząt, dane zwierzę uznawane jest za niewykazane, w przypadku, gdy błędy takie zostały wykryte przynajmniej podczas dwóch kontroli w okresie 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach dane zwierzęta są uważane za niewykazane po pierwszym ustaleniu.

Przepisy art. 12 stosuje się w odniesieniu do wpisów i zgłoszeń do systemu identyfikacji oraz rejestracji bydła.

Artykuł 37

Zastąpienie

1. Bydło obecne w gospodarstwie uznawane jest za wykazane, jeżeli jest odpowiednio zidentyfikowane we wniosku o pomoc. Jednakże krowy mamki lub jałówki, w odniesieniu do których zostały złożone wnioski o pomoc na podstawie art. 6 ust. 2 lub art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, a także krowy mleczne, w odniesieniu do których wnioski takie zostały złożone zgodnie z art. 13 ust. 4 tego rozporządzenia, mogą być zastąpione w okresie przetrzymania w granicach przewidzianych w tych artykułach bez utraty prawa do płatności z tytułu wnioskowanej pomocy.

2. Zmian zgodnie z ust. 1 dokonuje się w terminie 20 dni następujących po zaistnieniu wydarzenia zmuszającego do zastąpienia i są wprowadzane do rejestru nie później niż trzy dni po dniu zastąpienia. Właściwa władza, do której został złożony dany wniosek o pomocy, informowana jest w terminie dziesięciu dni roboczych po dokonaniu zmiany.

Artykuł 38

Obniżki i wyłączenia bydła wykazanego do celów pomocy

1. W przypadku, gdy dla wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła stwierdzona jest różnica między liczbą zwierząt zadeklarowanych a wykazaną zgodnie z art. 36 ust. 3, ogólna kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony w ramach tych systemów w danym okresie premiowym, obniżana jest o procent ustalany zgodnie z ust. 3, o ile stwierdzone nieprawidłowości dotyczą nie więcej niż 3 zwierząt.

2. Jeżeli stwierdzone nieprawidłowości dotyczą więcej niż 3 zwierząt ogólna kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony w ramach tych systemów w danym okresie premiowym obniża się o:

- a) procent ustalany zgodnie z ust. 3, jeżeli nie jest on większy niż 10% lub
- b) dwukrotny procent ustalany zgodnie z ust. 3, jeżeli jest on większy niż 10%, ale nie większy niż 20%.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z ust. 3 jest większy niż 20%, pomoc do której rolnik byłby

uprawniony na podstawie art. 36 ust. 3 jest przedmiotem odmowy, w ramach danych systemów dla danego okresu premiowego

Jeżeli procent ustalony zgodnie z ust. 3 jest większy niż 50%, rolnik zostaje ponownie wyłączony z otrzymywania pomocy do kwoty równej kwocie, która byłaby przedmiotem odmowy zgodnie z akapitem pierwszym. Kwota ta podlega odliczeniu od płatności pomocowych w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła, do których rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, składanych przez niego w okresie trzech lat następującym po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia.

3. W celu ustalenia procentów, określonych w ust. 1 i 2, bydło wykazane w ramach wszystkich systemów pomocy w odniesieniu do bydła go w danym okresie premiowym, w którym stwierdzono nieprawidłowości, jest dzielona przez całe wykazane bydło dla danego okresu premiowego.

4. W przypadku, gdy różnice między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą ustaloną zgodnie z art. 36 ust. 3 wynika z nieprawidłowości popełnionych umyślnie, pomoc do której rolnik byłby uprawniony na podstawie art. 36. ust. 3 jest przedmiotem odmowy w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła lub odnośnych systemów dla danego okresu premiowego.

W przypadku, gdy różnica ustalona zgodnie z treścią ust. 3 jest większa niż 20%, rolnik zostaje ponownie wyłączony od otrzymywania pomocy do kwoty równej kwocie, która byłaby przedmiotem odmowy zgodnie z akapitem pierwszym. Kwota ta podlega odliczeniu od wszelkich płatności pomocowych w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła, do których rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, składanych przez niego w okresie trzech lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia.

Artykuł 39

Nieprzestrzeganie przepisów dotyczących identyfikacji i rejestracji bydła niewykazanego

1. Jeżeli przypadki nieprzestrzegania przepisów systemu identyfikacji i rejestracji bydła stwierdzone zostały w wyniku kontroli na miejscu dotyczącej bydła niewykazanego, ogólna kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony na podstawie art. 36 ust. 3 w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła go dla danego okresu premiowego, tam gdzie właściwe po zastosowaniu obniżek zgodnie z art. 38, jest, z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 48, obniżana o kwotę, obliczaną na podstawie wzoru wskazanego w ust. 2.

Ten sam przepis ma stosuje się w przypadku, gdy większa liczba bydła została wprowadzona lub zgłoszona do elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła niż ta, która w rzeczywistości znajduje się w gospodarstwie.

Art. 36 ust. 4 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Obliczenia, określone w ust. 1, przeprowadza się zgodnie z następującym wzorem:

$$\frac{a}{b} \times \frac{b+c}{2c} \times d$$

Symbole użyte w tym wzorze oznaczają:

- a = liczba przypadków niezgodności z systemem identyfikacji i rejestracji bydła;
- b = liczba bydła obecnego w gospodarstwie podczas kontroli na miejscu;
- c = przeciętna liczba bydła w gospodarstwie w roku, w którym przeprowadzana jest kontrola na miejscu poprzez stosowanie *mutatis mutandis* metod użytych do celów art. 32 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999;
- d = ogólna kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony na podstawie art. 36 ust. 3 w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła dla danego okresu premiowego, gdzie stosowne po zastosowaniu obniżek zgodnie z art. 38.

3. W przypadku przeprowadzania kilku kontroli na miejscu w odniesieniu do tego samego rolnika w ciągu jednego roku, wszelkie obniżki powinny być zastosowane zgodnie z ust. 1 są obliczane na podstawie średniej arytmetycznej wyników ustalonych dla każdej kontroli na miejscu.

4. Jeżeli nieprzestrzeganie określone w ust. 1 jest umyślne, rolnikowi przyznaje się żadnej pomocy w ramach danego systemu lub systemów w odnośnym okresie premiowym.

Artykuł 40

Obniżki i wyłączenia w odniesieniu do owiec/kóz wykazanych do celów pomocy

W przypadku, gdy dla wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy w odniesieniu do kóz/owiec stwierdzona jest różnica między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą ustaloną zgodnie z art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 2, 3 i 4 stosuje się *mutatis mutandis* począwszy od pierwszego zwierzęcia, w odniesieniu do którego zostały stwierdzone nieprawidłowości.

Artykuł 41

Zwykłe okoliczności

Obniżki i wyłączenia, przewidziane w art. 38 i 40 nie mają zastosowania w przypadkach, w których, w związku z zaistnieniem zwykłych okoliczności mających wpływ na trzodę lub stado, rolnik nie jest w stanie wykonać obowiązku przetrzymania zwierząt, w odniesieniu do których złożył wniosek o pomoc, o ile uprzednio powiadomił o tym pisemnie właściwy organ w terminie dziesięciu dni roboczych od spostrzeżenia zmniejszenia liczby zwierząt.

Bez uszczerbku dla rzeczywistych okoliczności branych pod uwagę w indywidualnych przypadkach, właściwe władze mogą w szczególności uznać następujące zwykłe okoliczności na stan trzody lub stada:

- a) śmierć zwierzęcia na skutek choroby;
- b) śmierć zwierzęcia na skutek wypadku, za który nie można obciążyć odpowiedzialnością

rolnika.

Artykuł 42

Falszywe zaświadczenia i deklaracje wydawane przez ubojnie

W zakresie deklaracji lub zaświadczeń wydawanych przez ubojnie w związku z premiami ubojowymi zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999, jeżeli stwierdzono, że ubojnia wydała zaświadczenia lub deklarację na skutek rażącego niedbalstwa lub umyślnie, dane Państwo Członkowskie stosuje właściwe krajowe sankcje. W przypadku, gdy takie nieprawidłowości zostaną stwierdzone po raz drugi, dana ubojnia jest pozbawiana na okres przynajmniej jednego roku prawa do wydawania ważnych deklaracji i zaświadczeń do celów premii.

Artykuł 43

Ustalenia w odniesieniu do płatności dodatkowych

W zakresie płatności dodatkowych, przewidzianych w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, Państwa Członkowskie przewidują do celów obniżek i wyłączeń, że co do istoty, są równoważne do tych przewidzianych niniejszym tytule.

ROZDZIAŁ III

Przepisy wspólne

Artykuł 44

Wyjątki od stosowania obniżek i wyłączeń

1. Obniżki i wyłączenia, przewidziane w niniejszym tytule, nie mają zastosowania w przypadku, gdy rolnik złożył wniosek poprawny pod względem faktycznym lub gdy może wykazać, że jest niewinny.
2. Obniżki i wyłączenia przewidziane w niniejszym tytule, nie mają zastosowania w odniesieniu do tych części wniosku o pomoc, odnośnie których rolnik informował właściwy organ na piśmie, że wniosek o pomoc jest nieprawidłowy lub zdezaktualizował się od czasu złożenia, pod warunkiem że rolnik nie został powiadomiony o zamiarze właściwego organu przeprowadzenia kontroli na miejscu oraz że ten organ nie poinformował rolnika o jakichkolwiek nieprawidłowościach we wniosku.

Informacje podane przez rolnika określone w akapicie pierwszym powodują, że wniosek jest dostosowywany do rzeczywistej sytuacji.

Artykuł 45

Zmiany i dostosowania wprowadzeń do skomputeryzowanej bazy danych

1. W odniesieniu do wykazanego bydła art. 44 stosuje się od dnia złożenia wniosku o pomoc ma zastosowanie do błędów i opuszczeń w stosunku do wprowadzeń do

skomputeryzowanej bazy danych.

2. W odniesieniu do bydła go niewykazanego obniżki i wyłączenia, przewidziane w art. 39, nie mają zastosowania, jeśli rolnik powiadomi właściwy organ o zmianach i dostosowaniach pozycji skomputeryzowanej bazy danych, pod warunkiem, że rolnik nie został wcześniej powiadomiony o zamiarze właściwego organu przeprowadzenia kontroli na miejscu.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 46

Płatności minimalne

Państwa Członkowskie mogą postanowić o nieprzyznawaniu żadnej pomocy, jeśli jej kwota na jeden wniosek o pomoc nie przekracza 50 EUR.

Artykuł 47

Kumulacja sankcji

1. Obniżki i wyłączenia, na podstawie niniejszego rozporządzenia, stosuje się niezależnie od siebie i indywidualnie.

2. Z zastrzeżeniem art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2988/95¹⁹, obniżki i wyłączenia, na podstawie niniejszego rozporządzenia, pozostają bez uszczerbku dla dodatkowych sankcji wynikających ze wszystkich pozostałych przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.

Artykuł 48

Siła wyższa i wyjątkowe okoliczności

1. Przypadki siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, wraz ze stosownymi dowodami zgodnymi z wymogami właściwej władzy podlegają zgłoszeniu tej władzy na piśmie w terminie dziesięciu dni roboczych od daty ustania tych okoliczności.

2. Za wyjątkowe okoliczności właściwa władza może w szczególności uznać takie wydarzenia jak:

- a) śmierć rolnika;
- b) długotrwała niezdolność rolnika do pracy;
- c) groźna klęska żywiołowa powodująca poważne skutki dla gruntów rolnych gospodarstwa;

¹⁹ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

- d) zniszczenie na skutek wypadku budynków inwentarskich w gospodarstwie;
- e) epizotia atakująca część lub całość inwentarza żywego rolnika.

Artykuł 49

Zwrot nienależnych płatności

1. W przypadku dokonania nienależnej płatności, rolnik zwraca daną kwotę powiększoną o odsetki obliczone zgodnie z ust. 3.

2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że zwrot nienależnej płatności powinien odbywać się przez potrącenie tej kwoty z jakiejkolwiek zaliczki lub płatności w ramach systemu pomocy, określonego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, dokonywanej na rzecz rolnika po dacie podjęcia decyzji o zwrocie. Jednakże rolnik może zwrócić tę kwotę nie czekając na dokonanie potrącenia.

3. Odsetki obliczane są za okres między powiadomieniem a obowiązkiem rolnika do zwrotu oraz zwrotem lub potrąceniem.

Stosowana stopa odsetek jest obliczana zgodnie z przepisami prawa krajowego, lecz nie jest ona niższa niż stopa procentowa stosowana w przepisach krajowych w odniesieniu do przypadków zwrotu kwot pieniężnych.

4. Obowiązek zwrotu określony w ust. 1 nie ma zastosowania jeżeli dana płatność została dokonana na skutek pomyłki właściwej władzy lub innej władzy oraz jeśli błąd nie mógł w zwykłych okolicznościach zostać wykryty przez rolnika.

Jednakże w przypadku, gdy błąd dotyczy elementów stanu faktycznego związanych z obliczaniem danej płatności, akapit pierwszy stosuje się jedynie, jeśli o decyzji o zwrocie nie powiadomiono zainteresowanego w terminie 12 miesięcy od płatności.

5. Obowiązek zwrotu, określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli okres między datą płatności pomocy a datą pierwszego powiadomienia beneficjenta przez właściwe władze o nieuzasadnionym charakterze danej płatności jest dłuższy niż dziesięć lat.

Jednakże, jeśli beneficjent działał w dobrej wierze, okres, wskazany akapicie pierwszym jest ograniczony do czterech lat.

6. Kwoty podlegające zwrotowi na skutek zastosowania obniżek i wyłączeń na podstawie art. 13 i tytułu IV są objęte okresem przedawnienia wynoszącym cztery lata.

7. Przepisy ust. 4 i 5 nie mają zastosowania w przypadku zaliczek.

8. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nieodzyskiwaniu kwot równych 100 EUR lub mniejszych, bez odsetek, na rolnika i na okres premiowy, pod warunkiem, że nieodzyskiwanie tych kwot jest możliwe na podstawie przepisów prawa krajowego.

Artykuł 50

Przekazywanie gospodarstw

1. Do celów niniejszego artykułu:
 - a) „przekazanie gospodarstwa” oznacza sprzedaż, dzierżawę lub jakikolwiek inny podobny rodzaj transakcji w odniesieniu do danych jednostek produkcyjnych;
 - b) „przekazujący” oznacza rolnika, którego gospodarstwo jest przekazywane innemu rolnikowi;
 - c) „przejmujący” oznacza rolnika, na rzecz którego gospodarstwo jest przekazywane.
2. W przypadku, gdy przekazywane jest całe gospodarstwo przez jednego rolnika na rzecz drugiego po złożeniu wniosku o pomoc i przed spełnieniem wszystkich warunków przyznawania pomocy, przekazującemu nie przyznaje się żadnej pomocy w odniesieniu do przekazywanego gospodarstwa.
3. Pomoc, o którą ubiega się przekazujący przyznawana jest przejmującemu w przypadku, gdy:
 - a) w czasie przekazywania ustalonym przez Państwa Członkowskie przejmujący poinformuje właściwe władze o przekazaniu i zwróci się o wypłacenie pomocy;
 - b) przejmujący przedstawia wszystkie dowody przekazania wymagane przez właściwe władze;
 - c) zostały spełnione wszystkie warunki do przyznania pomocy w odniesieniu do przekazywanego gospodarstwa.
4. Po tym, jak przejmujący informuje właściwe władze o dokonaniu przekazaniu gospodarstwa i zwraca się o wypłacenie pomocy zgodnie z ust. 3 lit. a):
 - a) wszystkie prawa i obowiązki przekazującego wynikające ze stosunku prawnego między przekazującym a właściwym organem powstałe na skutek złożenia wniosku o pomoc przechodzą na przejmującego;
 - b) wszelkie działania niezbędne do przyznania pomocy i wszystkie deklaracje złożone przez przekazującego przed przekazaniem są przypisane przejmującemu do celów stosowania odpowiednich reguł wspólnotowych;
 - c) gospodarstwo przekazane uważa się, w odpowiednim przypadku, za odrębne gospodarstwo w odniesieniu do roku gospodarczego lub danego okresu premiowego.
5. W przypadku, gdy wniosek o pomoc zostanie złożony po wykonaniu czynności niezbędnych dla przyznania pomocy a gospodarstwo przekazywane jest w całości przez jednego rolnika na rzecz drugiego po rozpoczęciu tych czynności lecz przed spełnieniem wszystkich warunków przyznawania pomocy, pomoc może zostać przyznana przejmującemu, pod warunkiem, że warunki ust. 3 lit. a) i b) zostały spełnione. W takim przypadku ust. 4 lit b) stosuje się.

6. Państwa Członkowskie mogą zdecydować gdzie stosowne o przyznaniu pomocy przekazującemu. W takim przypadku:

- a) żadna pomoc nie jest przyznawana przejmującemu, oraz
- b) Państwa Członkowskie zapewniają analogiczne stosowanie wymogów określonych w ust. 2 do 5.

Artykuł 51

Środki dodatkowe i pomoc wzajemna między Państwami Członkowskimi

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie dalsze środki wymagane dla zapewnienia właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia i będą udzielać sobie wzajemnej pomocy niezbędnej do celów kontroli wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W tym celu Państwa Członkowskie mogą, w przypadku gdy niniejsze rozporządzenie nie przewiduje właściwych obniżek i wyłączeń, ustanowić również właściwe sankcje krajowe w odniesieniu do producentów i innych uczestników obrotu rynku, takich jak ubojnie czy stowarzyszenia, zaangażowanych w procedury związane z przyznawaniem pomocy, w celu zapewnienia przestrzegania wymogów kontrolnych takich jak aktualny rejestru stada w gospodarstwie, lub przestrzeganie obowiązku zgłoszenia.

2. W razie potrzeby lub w oparciu o stosowne przepisy, Państwa Członkowskie udzielą sobie nawzajem pomocy w celu zapewnienia skutecznych kontroli oraz zagwarantowania autentyczności przedkładanych dokumentów i/lub dokładności wymienianych danych.

Artykuł 52

Powiadomienia

1. W przypadku, gdy Państwa Członkowskie wprowadzają zmiany w realizacji systemu zintegrowanego, powiadamiają one o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji, najpóźniej do 31 marca każdego roku, dla roślin uprawnych, oraz najpóźniej do 31 sierpnia każdego roku dla premii za zwierzęta, sprawozdania obejmujące poprzedni rok kalendarzowy, oraz w szczególności odnoszące się do następujących dziedzin:

- a) stanu wprowadzania w życie systemu zintegrowanego;
- b) liczby wniosków jak również ogólnego obszaru i całkowitej liczby zwierząt w rozbiciu na poszczególne systemy pomocy, w rozumieniu art. 1 rozporządzenia 3508/92;
- c) liczby wniosków jak również ogólnego obszaru oraz całkowitej liczby zwierząt objętych kontrolami;
- d) wyników przeprowadzonych kontroli, wskazujących zastosowane obniżki i wyłączenia w zastosowaniu tytułu IV.

W tym samym czasie, gdy powiadomienia, określone w pierwszym akapicie, odnoszące się

do premii dla zwierząt, przesyłane są do Komisji, Państwa Członkowskie powiadamiają również wszystkich beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach systemów pomocy objętych zakresem systemu zintegrowanego.

W sytuacjach wyjątkowych, Państwa Członkowskie mogą, w porozumieniu z Komisją Europejską, odstąpić od terminów określonych w akapicie pierwszym.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o podjętych krajowych środkach na podstawie niniejszego rozporządzenia.

4. Skomputeryzowana baza danych ustanowiona jako część systemu zintegrowanego jest wykorzystywana do wspierania informacji wyszczególnionych w ramach przepisów sektorowych, jakie Państwa Członkowskie mają obowiązek przesyłać Komisji.

TYTUŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 53

Uchylenie

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3887/92 traci moc. Jednakże nadal jest stosowane w odniesieniu do wniosków o pomoc, odnoszących się do lat obrotowych lub okresów premiowych, które rozpoczynają się przed 1 stycznia 2002 r.

2. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 3887/92 rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w Załączniku.

Artykuł 54

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o pomoc odnoszących się do lat obrotowych lub okresów premiowych rozpoczynających się od 1 stycznia 2002 r.

3. Art. 3 oraz art. 52 ust. 2 stosuje się z mocą od 1 stycznia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 3887/92	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 2 ust. 2	—
art. 2 ust. 3	art. 5 ust. 2
art. 2 ust. 4	art. 46
art. 3	art. 4 ust. 1
art. 4 ust. 1 akapit pierwszy	art. 6 ust. 1
art. 4 ust. 1 akapit drugi	art. 2 lit. k)
art. 4 ust. 1 akapit trzeci	art. 7
art. 4 ust. 2 lit. a)	art. 8
art. 4 ust. 2 lit. b)	—
art. 4 ust. 3	art. 6 ust. 3
art. 4 ust. 4	—
art. 4 ust. 5	art. 9
art. 4 ust. 6	art. 6 ust. 2
art. 4 ust. 7	art. 4 ust. 2
art. 5	art. 10
art. 5a	art. 11
art. 5b	art. 12
art. 6 ust. 1	art. 15
art. 6 ust. 2	art. 16

art. 6 ust. 3	art. 18 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 3a	—
art. 6 ust. 4	art. 19
art. 6 ust. 5 akapit pierwszy	art. 17 ust. 1
art. 6 ust. 5 akapit drugi	art. 21
art. 6 ust. 5 akapit trzeci	art. 25 ust. 1
art. 6 ust. 5 akapit czwarty	art. 17 ust. 2
art. 6 ust. 6	art. 25 ust. 2
art. 6 ust. 6a akapit pierwszy, drugi i trzeci	art. 26
art. 6 ust. 6a akapit czwarty	art. 27
art. 6 ust. 6a akapit piąty	—
art. 6 ust. 6b	—
art. 6 ust. 6c	art. 18 ust. 3
art. 6 ust. 7 i 8	art. 22
art. 6 ust. 9	art. 28
art. 7 ust. 1	art. 23
art. 7 ust. 2	—
art. 7a ust. 1 i 2 akapit pierwszy i drugi	art. 20
art. 7a ust. 2 akapit trzeci oraz ust. 3 i 4	art. 29
art. 7b	art. 17 ust. 3
art. 8	art. 13
art. 9 ust. 1	art. 31 ust. 1
art. 9 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 31 ust. 2
art. 9 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie i akapit drugi	art. 31 ust. 4 i art. 32 ust. 1
art. 9 ust. 2 akapit trzeci	—

art. 9 ust. 2 akapit czwarty	art. 30
art. 9 ust. 2 akapit piąty	—
art. 9 ust. 2 akapit szósty	art. 2 lit. r)
art. 9 ust. 2 akapit siódmy	—
art. 9 ust. 3	art. 33
art. 9 ust. 4 akapit pierwszy	art. 34
art. 9 ust. 4 akapit drugi	art. 31 ust. 3
art. 10 ust. 1 — 4	art. 36
art. 10 ust. 5	art. 41
art. 10a	art. 37
art. 10b	art. 38 i 40
art. 10c	art. 39
art. 10d	art. 36 ust. 4
art. 10e ust. 1	art. 38 ust. 4 i art. 40
art. 10e ust. 2	art. 42
art. 10f	—
art. 10g	art. 43
art. 11 ust. 1	art. 47 ust. 2
art. 11 ust. 1a	art. 44 ust. 2
art. 11 ust. 2 i 3	art. 48
art. 12	—
art. 13	—
art. 14	art. 49
art. 14a	art. 50

art. 15	art. 51
art. 16	—
art. 17 ust. 1 i 2	—
art. 17 ust. 3	art. 52 ust. 2
art. 18	art. 52 ust. 3 i 4
art. 19	art. 54

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2550/2001

z dnia 21 grudnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2529/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego w odniesieniu do systemu dopłat oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2419/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego¹, w szczególności jego art. 4 ust. 6, art. 5 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 4 oraz art. 11 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy², ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/2001³, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001 ustanawia nowy system premii zastępujący system określony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2467/98 z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego⁴, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1669/2000⁵. W celu uwzględnienia nowych zasad organizacji, a także w celu zachowania jasności, konieczne jest ustanowienie nowych przepisów zastępujących te określone w rozporządzeniach Komisji: (EWG) nr 2814/90 z dnia 28 września 1990 r. ustanawiającym szczegółowe zasady oznaczania utuczonych jagniąt jako tusz ciężkich⁶, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2234/98⁷, (EWG) nr 2385/91 z dnia 6 sierpnia 1991 r. ustanawiającym szczegółowe zasady w odniesieniu do niektórych szczególnych przypadków dotyczących definicji producentów mięsa baraniego i koziego oraz grup producentów, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2254/1999⁸, (EWG) nr 2230/92⁹ z dnia 31 lipca 1992 r. ustanawiającym niektóre szczegółowe zasady stosowania systemu premii za owce maciorki i kozy-reproduktorki na Wyspach Kanaryjskich¹⁰, (EWG) nr 3567/92 z dnia 10 grudnia 1992 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania limitów indywidualnych, rezerw krajowych oraz przenoszenia praw przewidzianych w art. 5a-5c rozporządzenia Rady (EWG) nr 3013/89 w sprawie wspólnej organizacji rynku

¹ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.

² Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

³ Dz.U. L 72 z 14.3.2001, str. 6.

⁴ Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 1.

⁵ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 8.

⁶ Dz.U. L 268 z 29.9.1990, str. 35.

⁷ Dz.U. L 281 z 17.10.1998, str. 6.

⁸ Dz.U. L 219 z 7.8.1991, str. 15.

⁹ Dz.U. L 275 z 26.10.1999, str. 9.

¹⁰ Dz.U. L 218 z 1.8.1992, str. 97.

mięsa baraniego i koziego¹¹, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1311/2000¹², (EWG) nr 2700/93 z dnia 30 września 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania premii w odniesieniu do producentów mięsa baraniego i koziego¹³, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1410/1999¹⁴ oraz (WE) nr 2738/1999 z dnia 21 grudnia 1999 r. określającym obszary górskie, na których przyznawane są premie dla producentów mięsa koziego¹⁵, i konieczne jest uchylene tych rozporządzeń.

- 2) System premii za owce maciorki, określony w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 wchodzi w zakres rozporządzenia (EWG) nr 3508/92. Wobec powyższego niniejsze rozporządzenie powinno ograniczyć się do uregulowania pozostałych kwestii nieobjętych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92¹⁶ (dalej zwanego „systemem zintegrowanym”), w szczególności zasad dotyczących okresów i warunków związanych z wnioskami o przyznanie premii oraz dodatków do premii, jak również długości trwania okresu przetrzymania.
- 3) Art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 reguluje zasady przyznawania premii producentom mięsa koziego na niektórych obszarach Wspólnoty. Dane obszary powinny dlatego zostać określone zgodnie z kryteriami ustanowionymi w tym przepisie.
- 4) Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 producenci, w gospodarstwach których co najmniej 50% obszaru użytkowanego na cele rolne usytuowane jest na obszarach gorzej położonych lub peryferyjnych, mogą kwalifikować się do dodatkowych premii. Art. 4 ust. 2 odnosi się do szczególnych stref geograficznych, w których producenci mięsa koziego spełniają konieczne warunki do kwalifikowania się do premii za kozy. Należy ustanowić przepis przewidujący składanie deklaracji przez producentów spełniających takie kryteria, aby umożliwić Państwom Członkowskim ustalenie czy spełnione zostały właściwe warunki do przyznawania pomocy, w celu uniknięcia jakichkolwiek nieuzasadnionych wypłat gospodarstwom, które nie są do tego uprawnione. W przypadku gdy w ramach zintegrowanego systemu nie wymaga się od producentów składania wniosków o przyznanie pomocy „obszarowej” należy ustanowić przepis określający szczególną deklarację jako dowód z dokumentu, że co najmniej połowa gruntu użytkowanego do celów rolnych jest położona na obszarach mniej uprzywilejowanych lub na obszarach kwalifikujących do premii za kozy.
- 5) Rozporządzenie Rady (WE) 1454/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1601/92 (Poseican)¹⁷ przewiduje stosowanie szczególnych środków w odniesieniu do hodowli owiec i kóz na Wyspach Kanaryjskich. Środki te pociągają za sobą przyznanie dodatków do premii w wysokości, która musi zostać określona.

¹¹ Dz.U. L 362 z 11.12.1992, str. 41.

¹² Dz.U. L 148 z 22.6.2000, str. 31.

¹³ Dz.U. L 245 z 1.10.1993, str. 99.

¹⁴ Dz.U. L 164 z 30.6.1999, str. 53.

¹⁵ Dz.U. L 328 z 22.12.1999, str. 59.

¹⁶ Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11.

¹⁷ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 45.

- 6) Należy wyjaśnić kryteria kwalifikowania podmiotów do płatności bezpośrednich, w szczególności wymagane warunki.
- 7) Do celów monitorowania systemu przyznawania premii oraz rynku mięsa baraniego i koziego, Państwa Członkowskie powinny regularnie informować Komisję o tej sprawie.
- 8) W celu wdrożenia systemu limitów indywidualnych, wprowadzonych art. 8-10 rozporządzenia (WE) 2529/2001, należy określić zasady regulujące wyznaczanie takich limitów oraz powiadamianie o nich producentów.
- 9) Należy przyjąć właściwe środki w celu zapewnienia, iż prawa przyznane nieodpłatnie z rezerw krajowych są wykorzystywane przez beneficjentów wyłącznie do zamierzonych celów.
- 10) Uwzględniając skutek regulacyjny, jaki system limitów indywidualnych będzie miał na rynek, należy ustanowić przepis regulujący zwrot do rezerwy krajowej praw do premii niewykorzystanych przez ich posiadacza podczas określonego okresu. Jednakże zasada ta nie powinna mieć zastosowania do pewnych wyjątkowych i należycie uzasadnionych okoliczności, takich przypadki małych producentów lub producentów uczestniczących w programach ekstensyfikacji oraz systemów wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia¹⁸.
- 11) Właściwe jest zachęcanie do przenoszenia praw do premii i jednocześnie do planowania środków prowadzących do przywracania praw na rzecz producentów, którzy z nich skorzystają. W tym celu należy ustalić minimalny procent wykorzystania prawa do premii. Ustalony procent powinien być wystarczający, aby uniknąć niepełnego wykorzystywania praw w niektórych Państwach Członkowskich, co mogłoby prowadzić do powstawania problemów dla priorytetowych producentów ubiegających się o prawo z rezerw krajowych. Dlatego Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do podniesienia minimalnego procentu wykorzystania praw, jednakże nie powinien on przekraczać 90%.
- 12) Jednolite wprowadzanie w życie przepisów dotyczących przekazywania praw i czasowego przenoszenia praw pociąga za sobą konieczność ustanowienia niektórych przepisów administracyjnych. W celu uniknięcia nadmiernej pracy administracyjnej, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość ustalenia minimalnej liczby praw, którą można przekazać lub przenieść. Przepisy te powinny także zapobiegać naruszeniom zobowiązań przewidzianych w art. 9 rozporządzenia (WE) 2529/2001, aby zapewnić, że za każdym razem kiedy prawa zostają przekazane bez zbycia gospodarstwa dochodzi do zrzeczenia się pewnego procentu przekazywanych praw na rzecz rezerw krajowych. Ponadto należy ustanowić przepis w celu uniknięcia nadużywania przepisów dotyczących przekazywania i ograniczyć w czasie przeniesienie czasowe.

¹⁸ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

- 13) Należy ustanowić przepis w celu dopuszczenia elastyczności w zakresie dotrzymywania terminów administracyjnych do przenoszenia praw, jeśli producent może udowodnić, że zgodnie z prawem odziedziczył prawa po zmarłym producencie. Producenci powinni być powiadamiani w przypadku zmiany indywidualnego pułapu.
- 14) Szczególny przypadek, gdy przy wypasaniu producent korzysta jedynie z gruntów stanowiących własność publiczną lub wspólną i przenosi wszystkie swoje prawa na rzecz innego rolnika, zaprzestając tym samym produkcji, należy uznać za działanie równoznaczne z przekazaniem gospodarstwa.
- 15) W przypadku gdy w kilku Państwach Członkowskich przekazanie praw bez przekazania gospodarstwa prowadzi się wyłącznie poprzez rezerwy krajowe, istnieje potrzeba ustanowienia odpowiednich zasad w celu zachowania spójności z systemem bezpośredniego przekazywania między producentami. Należy ustalić obiektywne kryteria do wyznaczania sumy wypłacanej z rezerwy krajowej producentowi, który dokonał przekazania swoich praw, a także sumy płaconej przez producenta, który otrzymuje równoważne prawa z rezerwy krajowej.
- 16) Konieczne jest ustanowienie przepisów obliczania i dostosowywania do limitów indywidualnych praw do premii, w celu zapewnienia, iż wykorzystuje się jedynie liczby całkowite.
- 17) Zadaniem Komisji jest monitorowanie nowych ustaleń, stąd Komisja musi otrzymywać od Państw Członkowskich w odpowiednim trybie wszelkie istotne informacje dotyczące wykonywania zasad premiowania.
- 18) Do Komisji należy przesyłanie szczegółowych informacji dotyczących przepisów krajowych w zakresie przyznawania dodatkowych płatności oraz ich realizacji.
- 19) W celu wykonania zasad premiowania oraz uniknięcia jakichkolwiek zakłóceń na rynku, Państwa Członkowskie powinny przyjąć niezbędne środki w celu właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia.
- 20) Konieczne są pewne regulacje przejściowe dla Państw Członkowskich, aby miały wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z wyższą kwotą pomocy w ramach nowego systemu oraz większą przejrzystością wynikającą ze stałych stawek ryczałtowych, należy ustanowić przepisy premiowe w celu ochrony interesów producentów, którzy złożyli wnioski wcześniej, w ramach poprzedniego systemu, aby zostały one rozpatrzone jako wnioski w ramach nowego.
- 21) W celu skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty należy przyjąć odpowiednie środki, które pozwolą na nakładanie sankcji w przypadku nieprawidłowości i nadużyć finansowych. Konieczne jest wprowadzenie odpowiednich przepisów w zakresie systemu premii za owce i kozy w rozporządzeniu (WE) nr 2529/2001.
- 22) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. owiec i kóz oraz Komitetu ds. Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia w szczególności szczegółowe zasady stosowania płatności bezpośrednich, ustanowionych w art. 4, 5, 6, 8, 9 oraz 10 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

**ROZDZIAŁ I
PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE**

Artykuł 2

Wnioski

1. W uzupełnieniu do wymogów w ramach zintegrowanego systemu, zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 3508/92 i (WE) nr 2529/2001, we wniosku o przyznanie premii, producenci muszą wskazać, czy w roku, w którym ubiegają się o premię, sprzedają mleko owcze lub przetwory mleczne na bazie mleka owczego.

2. Wnioski o przyznanie premii na rzecz producentów mięsa baraniego oraz koziego składa się w organie wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w stałym okresie zaczynającym się 1 listopada poprzedzającym początek roku i kończącym się 30 kwietnia następującym po rozpoczęciu roku, w odniesieniu do którego zostały złożone wnioski.

Jednakże Zjednoczone Królestwo może ustalić inny okres w odniesieniu do Irlandii Północnej niż okres ustalony dla Wielkiej Brytanii.

3. Okres przetrzymania, podczas którego producent zobowiązuje się trzymać w swoim gospodarstwie określoną liczbę owiec i/lub kóz, w odniesieniu do których wnioskuje o przyznanie premii, wynosi 100 dni począwszy od pierwszego dnia następującego po ostatnim dniu okresu składania wniosków, określonym w ust. 2.

Artykuł 3

Obszary kwalifikujące się do premii dla producentów mięsa koziego

Obszary wymienione w załączniku I spełniają kryteria określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

Artykuł 4

Wniosek o przyznanie premii dodatkowej oraz premii za kozy

1. W celu skorzystania z premii dodatkowej lub premii za kozy, producent, którego gospodarstwo rolne, z którego co najmniej 50% lecz mniej niż 100% obszaru przeznaczonego do celów rolnych położone jest na obszarach określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 lub na obszarach kwalifikujących się do premii za kozy, składa deklarację lub deklaracje wskazujące lokalizację jego gruntu, zgodnie z następującymi zasadami:

a) producent, który ma obowiązek składania deklaracji w sprawie łącznej wielkości wykorzystywanych użytków rolnych w swoim gospodarstwie, w drodze wniosku o

przyznanie pomocy dla „obszaru”, przewidzianego w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2529/2001 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy, w swojej deklaracji wskazuje te działki, które wykorzystuje do celów rolnych, gdzie właściwe które położone są na obszarach, określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 lub obszarach wymienionych w załączniku I.

- b) Producent, który nie ma obowiązku składania deklaracji określonej w lit. a) składa co roku szczególną deklarację, gdzie stosowne z zastosowaniem systemu identyfikacji działek rolnych, przewidzianego w ramach zintegrowanego systemu..

Deklaracja ta wskazuje położenie gruntów, których jest właścicielem, które wynajmuje lub użytkuje na podstawie dowolnych porozumień, ze wskazaniem ich obszaru oraz szczegółowym określeniem działek wykorzystywanych do celów rolnych położonych na obszarach określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 lub na obszarach wymienionych w załączniku I, w zależności od przypadku. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć włączenie danej deklaracji szczególnej do wniosku o przyznanie premii za owce i/lub kozy. Państwa Członkowskie mogą także żądać, aby deklaracje szczególne były składane za pomocą formularza wniosku o przyznanie pomocy „obszarowej”.

2. Właściwy organ krajowy może żądać przedstawienia aktu własności, umowy wynajmu lub pisemnej umowy między producentami, oraz gdzie stosowne zaświadczenia od władz lokalnych lub regionalnych, które udostępniły grunty wykorzystywane na cele rolne, danemu producentowi. Zaświadczenie wskazuje areal przyznany producentowi oraz działek położonych na obszarach, określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 lub obszarach wymienionych w załączniku I, w zależności od przypadku.

Artykuł 5

Producenci prowadzący sezonowy wypas bydła

1. Wnioski o przyznanie premii, złożone przez producentów, których gospodarstwa rolne zostały zarejestrowane na jednym z obszarów geograficznych, określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 i zamierzający zakwalifikować się do uzyskania premii dodatkowej muszą wskazać:

- miejsce lub miejsca, gdzie przeprowadza się sezonowy wypas bydła w roku bieżącym,
- okres co najmniej 90 dni, określony w danym ustępie i ustanowiony na rok bieżący.

2. Wnioskom o przyznanie premii producentów, określonych w ust. 1, muszą towarzyszyć dokumenty poświadczające rzeczywiste przeprowadzenie sezonowego wypasu bydła, za wyjątkiem przypadków siły wyższej lub będących skutkiem wpływu należycie uzasadnionych zwykłych okoliczności, zagrażających życiu stada, przez dwa poprzednie lata, w szczególności za pomocą zaświadczeń od władz lokalnych lub regionalnych właściwych dla miejsca sezonowego wypasu bydła, potwierdzające, że miał on mieć faktycznie miejsce przez co najmniej 90 kolejnych dni.

Przeprowadzając administracyjne kontrole wniosków, Państwa Członkowskie zapewniają, że sezonowy wypas bydła, określony we wnioskach o przyznanie premii, miał rzeczywiście

miejsce na obszarach określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

Artykuł 6

Dodatek dla Wysp Kanaryjskich

Na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, dodatek do premii jest przyznawany producentom zajmującym się sprzedażą mięsa baraniego i koziego na Wyspach Kanaryjskich, w wysokości 4,2 EUR na owcę maciorkę i/lub kozę-reproduktorkę.

Artykuł 7

Uprawnienie do korzystania z pomocy

1. Premie wypłacane są na rzecz producentów w oparciu o liczbę owiec maciorek/kóz-reproduktorek trzymanyh w ich gospodarstwach przez okres przetrzymania, określony w art. 2 ust. 3.
2. Zwierzęta, które w ostatnim dniu okresu przetrzymania spełniają warunki przewidziane w definicjach określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, uważa się za kwalifikujące się.

Artykuł 8

Spis producentów owiec zajmujących się sprzedażą mleka owczego i jego przetworów

Każdego roku Państwa Członkowskie opracowują nie później niż do 30-go dnia okresu przetrzymania spis producentów owiec, zajmujących się sprzedażą mleka owczego i jego przetworów. Spis opracowuje się na podstawie deklaracji producentów określonych w art. 2 ust. 1. Podczas sporządzania spisu producentów, Państwa Członkowskie uwzględniają także wyniki kontroli oraz inne źródła informacji dostępnych właściwemu organowi, w szczególności informacji uzyskiwanych od przetwórców lub dystrybutorów i dotyczących sprzedaży przez producentów mleka owczego i jego przetworów.

Artykuł 9

Zgłoszenie

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję nie później niż do 31 lipca każdego roku o informacjach związanych z wnioskami złożonymi na rok bieżący. Do tego celu korzystają z wzorcowego formularza przedstawionego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Ponadto powiadamiają Komisję do 31 lipca o wypłaconych premiach w roku poprzednim, na formularzu przewidzianym w załączniku III, a do 31 października o wszystkich zmianach w wykazie obszarów geograficznych, na których prowadzi się sezonowy wypas bydła i określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz art. 5 niniejszego rozporządzenia. Informacje te są dostępne dla krajowych organów odpowiedzialnych za sporządzanie oficjalnych danych statystycznych w sektorze mięsa baraniego i koziego na ich żądanie.
2. W przypadku gdy zmieniają się informacje wymagane do obowiązkowych zgłoszeń, w szczególności w wyniku kontroli, korekt lub ulepszeń poprzednich liczb, zaktualizowane dane przekazywane są Komisji w terminie jednego miesiąca od wystąpienia zmiany.

ROZDZIAŁ II

LIMITY, REZERWY I PRZENOSZENIE

Artykuł 10

Prawa uzyskiwane nieodpłatnie

W przypadku gdy producent uzyskał prawa do premii nieodpłatnie z rezerwy krajowej oraz za wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych wyjątkowymi okolicznościami, nie jest on upoważniony do przekazania swoich praw lub ich czasowego przeniesienia w okresie trzech kolejnych lat.

Artykuł 11

Korzystanie z praw

1. Producent posiadający prawa może je wykorzystać osobiście i/lub wydzierżawić swoje prawa drugiemu producentowi.

2. W przypadku gdy producent nie wykorzystał minimalnego procentu swoich praw, określonego w ust. 4, w ciągu każdego roku, niewykorzystana część jest przenoszona do rezerwy krajowej, za wyjątkiem:

- a) w przypadku producentów posiadających maksymalnie 20% praw do premii, gdy producent taki nie wykorzystał minimalnego procentu swoich praw w każdym z dwóch kolejnych lat kalendarzowych, część niewykorzystana w ostatnim roku kalendarzowym jest przenoszona do rezerwy krajowej,
- b) w przypadku producenta uczestniczącego w programie ekstensyfikacji, uznanym przez Komisję,
- c) w przypadku producenta uczestniczącego w systemie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę uznanego przez Komisję, w którym to przypadku przekazanie i/lub czasowe przeniesienie praw nie jest obowiązkowe, lub
- d) w wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach.

3. Czasowe przeniesienie praw realizuje się jedynie w odniesieniu do pełnych okresów rocznych i leasing taki obejmuje przynajmniej minimalną ilość zwierząt, przewidzianą w art. 12 ust. 1. Przy końcu każdego okresu czasowego przeniesienia, który nie może być dłuższy niż trzy kolejne lata, producent odzyskuje wszelkie swoje uprawnienia, poza przypadkami przekazania praw, na okres przynajmniej dwóch kolejnych lat. Jeżeli producent nie wykorzysta co najmniej minimalnego procentu swoich praw ustalonych zgodnie z ust. 4, w każdym z dwóch lat, Państwo Członkowskie, poza wyjątkowymi i należycie uzasadnionymi przypadkami, wycofuje i zwraca do rezerwy krajowej w skali roku tę część praw, która nie została wykorzystana przez producenta.

Jednakże w przypadku producentów uczestniczących w systemie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę uznanego przez Komisję, Państwa Członkowskie mogą przewidywać wydłużenie okresu czasowego przeniesienia praw na podstawie takich systemów.

Producenci, którzy zobowiązali się do udziału w programie ekstensyfikacji zgodnie ze

środkiem określonym w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 lub w programie ekstensyfikacji zgodnie z art. 22 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, nie są upoważnieni do czasowego przenoszenia praw i/lub przekazywania swoich praw przez cały okres udziału w programie. Jednakże przepis ten nie ma zastosowania w przypadkach gdy program umożliwia przekazanie praw i/lub czasowe przeniesienie praw producentom, których udział w innych środkach niż określone w tym akapicie wymaga nabycia uprawnień.

4. Minimalny procent wykorzystania praw do premii wynosi 70%.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą podwyższyć ten procent do 90%. Z wyprzedzeniem powiadamiają Komisję o procencie, jaki zamierzają zastosować.

Artykuł 12

Przekazywanie i czasowe przenoszenie praw

1. Państwa Członkowskie mogą ustanowić w oparciu o swoje struktury produkcyjne minimalną liczbę praw do premii, które mogą być przedmiotem częściowego przekazania praw niełączące się z przekazywaniem gospodarstwa. Minimum to nie może przekroczyć 10 praw do premii.

2. Przekazanie praw do premii i czasowe przeniesienie takich praw staje się skuteczne jedynie po ich zgłoszeniu właściwym władzom Państwa Członkowskiego przez producenta przekazującego i/lub przenoszącego prawa oraz przez producenta je otrzymującego.

Zgłoszenia dokonywane są w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie i nie później niż w dniu, w którym kończy się okres składania wniosków o przyznanie premii w danym Państwie Członkowskim, z wyjątkiem tych przypadków, gdy przekazanie ma miejsce przez dziedziczenie. W takim przypadku producent, który nabywa uprawnienia, jest w stanie dostarczyć odpowiednie dokumenty prawne, by udowodnić, że jest on beneficjentem po zmarłym producencie.

3. W przypadku przekazania praw bez przekazywania gospodarstwa, liczba przekazywanych praw bez rekompensaty na rzecz rezerwy krajowej nie może w żadnym przypadku być mniejsza niż 1.

Artykuł 13

Zmiana pułapu indywidualnego

W przypadku przekazywania lub czasowego przenoszenia praw do premii Państwo Członkowskie ustala nowy pułap indywidualny i powiadamia zainteresowanych producentów o liczbie praw do premii, do których są uprawnieni nie później niż w ciągu 60 dni od ostatniego dnia okresu, w którym producent złożył swój wniosek.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku gdy przekazanie praw następuje przez dziedziczenie, na warunkach określonych w art. 12 ust. 2

Artykuł 14

Producenci bez prawa własności do gruntu przez nich uprawianego

Producenci prowadzący gospodarkę rolną wyłącznie na gruntach publicznych lub

stanowiących własność wspólną, którzy podejmują decyzję o zaprzestaniu użytkowania tych gruntów na wypas i o przekazaniu swoich praw na rzecz innego producenta są traktowani w ten sam sposób co producenci sprzedający lub przekazujący swoje gospodarstwa. We wszystkich pozostałych przypadkach tacy producenci traktowani są w ten sam sposób co producenci przekazujący jedynie swoje prawa do premii.

Artykuł 15

Przekazanie praw poprzez rezerwę krajową

W przypadku gdy Państwo Członkowskie przewiduje, że przekazanie praw odbywa się za pośrednictwem rezerwy krajowej, stosuje przepisy krajowe, analogiczne do przepisów tego rozdziału. Ponadto w takich przypadkach:

- Państwa Członkowskie mogą przewidywać czasowe przeniesienie praw za pośrednictwem rezerwy krajowej,
- w przypadku przekazywania praw do premii lub czasowego przeniesienia praw, zgodnie z tiret pierwszym, przekazanie do rezerwy nie jest skuteczne do czasu powiadomienia przez właściwe władze Państwa Członkowskiego producenta przekazującego i/lub przenoszącego prawa, oraz przenoszenia z rezerwy na innego producenta nie jest skuteczne do czasu powiadomienia tego producenta przez władze.

Dodatkowo przepisy takie muszą zapewniać, że część praw nieobjętych art. 9 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 musi być kompensowana przez płatność Państwa Członkowskiego, odpowiadającą płatności, jaka wynikałaby z bezpośredniego przekazania między producentami, przy uwzględnieniu w szczególności tendencji w produkcji w danym Państwie Członkowskim. Płatność ta jest równa płatności obciążającej producenta, który otrzymuje równoważne prawa z rezerwy krajowej

Artykuł 16

Obliczanie limitów indywidualnych

Przy wstępnych obliczeniach i kolejnych dostosowaniach limitów indywidualnych praw do premii stosuje się jedynie liczby całkowite.

W tym celu, w przypadku gdy wynik końcowy obliczeń arytmetycznych nie jest liczbą całkowitą, stosowana jest najbliższa liczba całkowita. Jednakże w przypadku gdy wynik obliczeń wypada dokładnie między dwoma liczbami całkowitymi, stosuje się wyższą liczbę całkowitą.

Artykuł 17

Zgłoszenie

1. Państwo Członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej do 1 marca 2002 r. o procedurach zastosowanych w celu obniżenia indywidualnych pułapów zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, a także o łącznej liczbie praw przyznanych producentom oraz liczbie praw przeznaczonych do rezerwy.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej do 1 marca 2002 r. o metodach obliczania obniżki zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, oraz,

gdzie stosowne, środków podjętych na podstawie art. 9 ust. 3, a do 1 stycznia każdego roku o wszelkich zmianach.

3. Korzystając z tabeli w załącznikach IV i V, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, najpóźniej do 30 kwietnia każdego roku o:

- a) liczbie praw do premii przywróconych bez dodatku wyrównawczego do rezerwy krajowej po przekazaniu praw bez przekazywania gospodarstw w roku poprzedzającym,
- b) liczby niewykorzystanych praw do premii określonych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 przekazanych do rezerwy krajowej w roku poprzedzającym,
- c) liczbie praw przyznanych na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 w roku poprzedzającym,
- d) liczbie praw do premii przyznanych producentom na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, z rezerwy krajowej w roku poprzedzającym,
- e) datach dotyczących okresów oraz terminów odnoszących się do przekazywania praw i wniosków o przyznanie premii.

ROZDZIAŁ III PŁATNOŚCI DODATKOWE

Artykuł 18

Do 30 kwietnia 2002 r. Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o ich uzgodnieniach krajowych dotyczących przyznawania płatności dodatkowych przewidzianych na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001. Gdzie stosowne, informacja ta obejmuje w szczególności:

1. Płatności od sztuki bydła:
 - a) przybliżone kwoty na sztukę oraz uzgodnienia w zakresie przyznawania,
 - b) przybliżone przewidywane łączne wydatki oraz liczbę danych zwierząt,
 - c) szczególne wymagania dotyczące obsady zwierząt,
 - d) pozostałe informacje w sprawie zasad ubiegania się.
2. Płatności obszarowe (w miarę potrzeby):
 - a) obliczenie dotyczące regionalnego obszaru bazowego,
 - b) przybliżone kwoty na hektar,
 - c) przybliżone przewidywane łączne wydatki oraz ilość hektarów,
 - d) pozostałe informacje w sprawie zasad ubiegania się.

3. Szczegóły dotyczące pozostałych systemów, które zostały utworzone w celu dokonywania płatności dodatkowych.
4. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszystkich zmianach w uzgodnieniach, w terminie jednego miesiąca po jakiegokolwiek takiej zmianie.

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Krajowe środki wykonawcze

Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki konieczne do zapewnienia należytego stosowania tego rozporządzenia i powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 20

Środki przejściowe

Wnioski o przyznanie premii na rok 2002 złożone przed terminem stosowania niniejszego rozporządzenia w ramach systemu premiowania przewidzianego w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98 uważa się za wnioski złożone w ramach systemu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 2529/2001.

Do wszystkich takich wniosków stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 w wersji obowiązującej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Uchylenie

Rozporządzenia (EWG) nr 2814/90, (EWG) nr 2385/91, (EWG) nr 2230/92, (EWG) nr 3567/92, (EWG) nr 2700/93 oraz (WE) nr 2738/1999 tracą moc 1 stycznia 2002 r. Stosuje się je w dalszym ciągu do wniosków złożonych w odniesieniu do roku 2001 oraz poprzednich lat obrotowych. Odniesienia do uchylonych rozporządzeń rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji podaną w załączniku Odniesienia do uchylonych rozporządzeń rozumie się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji podaną w załączniku VI.

Artykuł 22

Zmiany w systemie zintegrowanym

Art. 40 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

1. W przypadku gdy w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy dla owiec/kóz, stwierdza się różnicę zgodnie z art. 36 ust. 3, stosuje się *mutatis mutandis* art. 38 ust. 2, 3 i 4, od pierwszego zwierzcenia, w odniesieniu do którego stwierdzono nieprawidłowości .

2. Jeżeli stwierdza się, że producent owiec sprzedający mleko owcze i jego przetwory nie zadeklarował w swoim wniosku o przyznanie premii, że prowadził taką sprzedaż, kwota pomocy, do której jest uprawniony jest obniżana do premii płatnej na rzecz producentów sprzedających mleko owcze i jego przetwory, pomniejszonej o różnicę między nią i pełną premią za owce maciorki.

3. W przypadku gdy w odniesieniu do wniosków o przyznanie dodatkowej premii ustalono, że mniej niż 50% obszaru gospodarstwa, wykorzystywanego do celów rolnych jest położone na obszarach określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001*, premii dodatkowej nie wypłaca się, a premię za owce i kozy obniża się o kwotę odpowiadającą 50% premii dodatkowej.

4. W przypadku gdy ustalono, że procent obszaru gospodarstwa wykorzystywanego do celów rolnych, położony na obszarach wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2550/2001** jest niższy od 50%, nie wypłaca się premii za kozy.

5. W przypadku gdy stwierdza się, że producent prowadzący sezonowy wypas bydła, składający wniosek o przyznanie premii dodatkowej, nie wypasa 90% swoich zwierząt przez co najmniej 90 dni na obszarach określonych w art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, nie wypłaca się premii dodatkowej, a premię za owce i kozy obniża się o kwotę odpowiadającą 50% premii dodatkowej.

6. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości określonych w ust. 2, 3, 4 i 5 wynikających ze świadomego nieprzestrzegania zasad, odmawia się przyznania łącznej kwoty pomocy określonej w wymienionych ustępach. W takim przypadku rolnik jest ponownie wyłączany z możliwości otrzymywania pomocy równej tej kwocie.

Kwotę tę odlicza się od płatności pomocy w ramach systemu pomocy dla owiec/kóz, do której rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, jakie złożył w okresie trzech lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia.

* Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.

** Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 105”.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Obszary kwalifikujące się do otrzymywania premii za kozy

1. Francja: Korsyka oraz wszystkie obszary górskie w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, położone poza tym regionem.
2. Grecja: cały kraj.
3. Włochy: Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Apulia, Basilicata, Kalabria, Sycylia i Sardynia oraz wszystkie obszary górskie w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, położone poza tymi regionami.
4. Hiszpania: autonomiczne regiony: Andaluzja, Aragonia, Baleary, Kastylia La Mancha, Kastylia Leon, Katalonia, Estremadura), Galicja (z wyjątkiem prowincji Coruña i Lugo), Madryt, Murcja, La Rioja, Comunidad Valencia i Wyspy Kanaryjskie oraz wszystkie obszary górskie w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, położone poza tymi regionami.
5. Portugalia: cały kraj, z wyjątkiem Azorów.
6. Austria: wszystkie obszary górskie w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

ZAŁĄCZNIK II

Wnioski o przyznanie premii za owce maciorki i kozy-reproduktorki

Państwo Członkowskie:

Rok:

Data:

Termin przesłania: 31 lipca każdego roku

Typ samicy		Owce maciorki bezmleczne	Owce maciorki mleczne	Kozy reproduktorki	Samice łącznie
Liczba wniosków ¹					
Łączna liczba samic zadeklarowanych we wniosku producenta ²	10-20 ³				
	21-50				
	51-100				
	101-500				
	501-1000				
	+1000				
Liczba wnioskowanych premii	Łącznie				
	Z których: z premiami dodatkowymi ⁴				

¹ Na przykład w gospodarstwach mieszanych posiadających owce maciorki bezmleczne i kozy, występuje „1” w komórce w linii dotyczącej owiec macierek bezmlecznych i kóz – również w kolumnie „samice łącznie” – oraz „0” w komórce dotyczącej owiec macierek mlecznych. Oznacza to, że w rzędzie kolumny pozycja „samice łącznie” może mieć wartość mniejszą od sumy pozostałych trzech liczb w rzędzie.

² Użyty szereg (wielkość stada) musi opierać się na pozycji „samice łącznie”. Dla rzędów tej pozycji, suma kolumny „samice łącznie” musi się równać sumie liczby „owiec macierek bezmlecznych”, „owiec macierek mlecznych” i „kóz reproduktorek” z trzech poprzednich kolumn.

³ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2529/2001 nie jest możliwe przedstawienie roszczenia na mniej niż 10 owiec macierek i/lub kóz reproduktorek.

⁴ Zgodnie z art.4 obowiązującego rozporządzenia (obszary o mniej korzystnych warunkach).

ZAŁĄCZNIK III

Płatności premii za owce maciorki i kozy-reproduktorki

Państwo Członkowskie:

Rok:

Data:

Termin przesłania: 31 lipca każdego roku

Typ samicy		Owce maciorki bezmleczne	Owce maciorki mleczne	Kozy reproduktorki	Samice łącznie
Liczba wypłat premii	Z dodatkiem premiovym ¹				
	Bez dodatku premioowego				
	Łącznie				

¹Zgodnie z art.4 obowiązującego rozporządzenia (obszary o mniej korzystnych warunkach).

ZAŁĄCZNIK IV

Funkcjonowanie rezerw krajowych

Państwo Członkowskie:

Rok:

Data:

Termin przesłania: 30 kwietnia każdego roku

Przekazanie praw w bieżącym roku		Liczba praw do premii
a) Saldo rezerwy krajowej na początku bieżącego roku (= koniec poprzedniego roku)		
Zwrócony do rezerwy krajowej bez dodatku wyrównawczego	b) Po przekazanie praw bez przenoszenia gospodarstw	
	c) Z niewykorzystanych praw do premii (niedostateczne wykorzystanie)	
	d) Łącznie = (b) + (c)	
e) Przydzielone prawa		
f) Prawa przyznane producentom z obszarów o mniej korzystnych warunkach		
g) Saldo rezerwy krajowej na koniec bieżącego roku = (a) + (d) – (e)		

ZAŁĄCZNIK V

Okresy i terminy związane z przekazywaniem praw i wniosków o przyznanie premii

Państwo Członkowskie:

Rok:

Data:

Termin przesłania: 30 kwietnia każdego roku

	Data początkowa	Ostateczny termin
Termin dla stałego przekazania praw	XXXXX	
Termin dla czasowego przeniesienia praw	XXXXX	
Okres składania wniosków o przyznanie praw z rezerwy krajowej		
Termin na przypisanie praw z rezerwy krajowej	XXXX	
Okres składania wniosku o przyznanie premii		
Okres przetrzymania		

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2700/93	Niniejsze rozporządzenie
- Art. 1 - Art. 1a ust. 1 i 2 Art. 3 Art. 4 ust. 2 Art. 1a ust. 6 Art. 2 Załącznik I Załącznik II - -	Art. 1 Art. 2 Art. 3 Art. 4 Art. 7 Art. 8 Art. 22 Art. 9 załącznik II - załącznik III załącznik IV
Rozporządzenie (EWG) nr 3567/92	Niniejsze rozporządzenie
Art. 6 Art. 6a Art. 7 Art. 9 Art. 10 Art. 11 Art. 12 - Art. 15	Art. 10 Art. 11 Art. 12 Art. 13 Art. 14 Art. 15 Art. 16 Art. 17 Art. 18
Rozporządzenie (EWG) nr 2814/90	Niniejsze rozporządzenie
wszystkie artykuły	-
Rozporządzenie (EWG) nr 2385/91	Niniejsze rozporządzenie
Art. 3 ust. 1-3	Art. 5
Rozporządzenie (EWG) nr 2230/92	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 6
Rozporządzenie (EWG) nr 2738/99	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 3 oraz załącznik I
Rozporządzenie (EWG) nr 2467/98	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik I	załącznik I

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 52/2002

z dnia 11 stycznia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno¹, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 3 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno², zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1093/2001³, przewiduje, że główni przetwórcy są obowiązani prowadzić codzienną rejestrację stanów zapasów magazynowych, potwierdzającą przeprowadzane przez nich operacje. Aby rejestracja stanów magazynowych była mniej uciążliwa należy przewidzieć możliwość zezwolenia głównym przetwórcom na prowadzenie operacji rejestrowania według partii towaru. W związku z tym, należy zdefiniować pojęcie „partii”.
- 2) W celu uniknięcia wypaczeń w sferze konkurencji, należy rozszerzyć zakres uprawnień przysługujących głównym przetwórcom w zakresie zezwolenia im na wykorzystywanie więcej niż jednej oczyszczarki krótkich włókien lnianych. Należy jednak jednocześnie utrzymać stosowny poziom kontroli, gwarantujący, iż jeden przetwórca może w danym roku obrotowym wykorzystywać maksymalnie dwie oczyszczarki krótkich włókien lnianych.
- 3) Art. 10 rozporządzenia (WE) nr 245/2001 przewiduje, że każdy wniosek o wypłatę zaliczki wymaga złożenia zabezpieczenia, co w określonych wypadkach może oznaczać wniesienie pięciu różnych zabezpieczeń na okres przetwórstwa w tym samym roku obrotowym. Dlatego też, cały system powinien być na tyle uproszczony, aby zabezpieczenie, obliczone w oparciu o teoretyczną kwotę pomocy, do której uprawniony jest każdy główny przetwórca, w momencie złożenia pierwszego wniosku o wypłatę zaliczki i aby zabezpieczenie to pozostało ważne przez cały omawiany okres przetwórstwa. Jednakże, biorąc pod uwagę okoliczności, w których obliczenie teoretycznej kwoty przysługującej pomocy może okazać się zupełnie niezgodne z szacunkami wynikającymi z rzeczywistej produkcji, należy w Państwach

¹ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 16.

² Dz.U. L 35 z 6.02.2001, str. 18.

³ Dz.U. L 150 z 6.06.2001, str. 17.

Członkowskich ustalić kwotę zabezpieczenia w sposób bardziej elastyczny, utrzymując jednocześnie odpowiedni poziom zabezpieczenia.

- 4) Art. 17a rozporządzenia (WE) nr 245/2001 ustanawia przepisy w sprawie przywozu konopi. W ust. 2 akapit drugi tiret pierwszym wymienionego artykułu zawarto definicję procesów, jakim nasiona konopi inne niż nasiona z przeznaczeniem do siewu mogą zostać poddane, która może prowadzić do wątpliwości z jej interpretacją. Dlatego też, definicję tą należy uszczegółowić.
- 5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. lnu i konopi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 245/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- prowadzenia codziennego rejestru stanu zapasów lub rejestru w ujęciu partii, w stałym powiązaniu z systemem rozliczeń finansowych wraz z danymi i informacjami, określonymi w ust. 5, oraz dokumentami towarzyszącymi wyszczególnionymi przez Państwo Członkowskie do celów kontroli,”;

- b) w ust. 4 akapit trzeci wyrazy „Tylko jeden podmiot dokonujący czyszczenia włókna lnianego” zastępuje się wyrazami „Maksymalnie dwa podmioty dokonujące czyszczenia włókna lnianego”;

- c) w ust. 5 akapit pierwszy, wyrazy „dla każdej partii” dodaje się po wyrazach „dla każdego dnia”;

- d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przez partię rozumie się ustaloną ilość słomy lnu lub konopi stanowiącą wsad wejściowy do procesu przetworzenia lub przyjmowaną na magazyn, określoną w ust. 1.

Dana partia może dotyczyć tylko jednej umowy kupna - sprzedaży, zobowiązania do przetworzenia oraz umowy o przetwórstwo określonych w art. 5.”

2. W art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zaliczki będą wypłacane jedynie w przypadku, gdy nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w odniesieniu do działalności danego wnioskodawcy w danym roku obrotowym po przeprowadzeniu kontroli przewidzianych w art. 13, oraz w przypadku, gdy wnioskodawca wniósł stosowne zabezpieczenie.

Poza wypadkami, gdzie wysokość zabezpieczenia zostaje ustalona szczególnymi przepisami umowy o czyszczeniu krótkich włókien lnianych, wysokość zabezpieczenia w odniesieniu do wszystkich uprawnionych głównych przetwórców i każdego rodzaju włókna wynosi 35% kwoty pomocy odpowiedniej do ilości przetwarzanego włókna stanowiącej wynik mnożenia wskazanego w art. 8 ust. 3 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że kwota zabezpieczenia będzie obliczona w oparciu o szacunkową wielkość produkcji. W takim przypadku:

- a) zabezpieczenie nie może zostać zwolnione ani w całości ani w części przed przyznaniem pomocy;
- b) bez względu na przepisy zawarte w akapicie piątym, w stosunku do całkowitej kwoty wypłaconych zaliczek kwota zabezpieczenia nie może być niższa niż:
 - 110% do dnia 30 kwietnia danego roku obrotowego,
 - 75% między 1 maja danego roku obrotowego a dniem 31 sierpnia roku następnego,
 - 50% między 1 września roku następującego po danym roku obrotowym a datą realizacji wypłaty salda pomocy.

W przypadku, gdy krótkie włókno lniane jest czyszczone w ramach umowy, odpowiednia wysokość zabezpieczenia wynosi 110%:

- kwoty pomocy odpowiadającej ilościom włókna stanowiącym wynik mnożenia wskazanego w art. 8 ust. 3 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia, lub
- w przypadku gdy dane Państwo Członkowskie stosuje powyższy akapit, całkowitej kwoty zaliczek wypłaconych na dany rok obrotowy.

Zabezpieczenie będzie zwalniane w całości między pierwszym a 10 - tym dniem po przyznaniu pomocy w kwocie proporcjonalnej do tych ilości, na które dane Państwo Członkowskie udzieliło pomocy do celów przetwórstwa.”

3. W art. 17a ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- umieszczając warunek wykluczenia wykorzystania do siewu,”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrotowego 2001/2002.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 651/2002

z dnia 16 kwietnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 oraz rozporządzenie (WE) nr 245/2001 w zakresie kodów Nomenklatury Scalonej na siewne nasiona konopi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie procedury dostosowania nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej w odniesieniu do produktów rolnych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94², w szczególności jego art. 2 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno³, w szczególności jego art. 9 i 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. zmieniające Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁴ postanawia o zmianach Nomenklatury Scalonej, w szczególności dla siewnych nasion konopi.
- 2) Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 wprowadza przepisy dotyczące przywozu konopi. Produkty, o których mowa we wspomnianym artykule, w tym siewne nasiona odmian konopi, zostały zidentyfikowane przy pomocy ich kodów Nomenklatury Scalonej. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 52/2002⁶, wprowadza wzór świadectwa dla przywozowych konopi, w szczególności dla nasion konopi przeznaczonych na siew.
- 3) Wobec tego art. 5 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 oraz Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 245/2001 powinny zostać zmienione.
- 4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. włókien naturalnych,

¹ Dz.U. L 34 z 9.02.1979, str. 2.

² Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105.

³ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 16.

⁴ Dz.U. L 279 z 23.10.2001, str. 1.

⁵ Dz.U. L 35 z 6.02.2001, str. 18.

⁶ Dz.U. L 10 z 12.01.2002, str. 10.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W drugim tiret art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 wyrażenie:

„- nasiona odmian konopi oznaczone kodem CN 1207 99 10 przeznaczone na siew muszą być zaopatrzone w dowód, że poziom tetrahydrokanabinolu nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999,”

otrzymuje brzmienie:

„- nasiona odmian konopi oznaczone kodem CN 1207 99 20 przeznaczone na siew muszą być zaopatrzone w dowód, że poziom tetrahydrokanabinolu nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 5a rozporządzenia (WE) nr 1251/1999,”

2. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 245/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ramce 16, kod „ex 1207 99 10” otrzymuje brzmienie „ex 1207 99 20”;
- b) w ramce 24, kod „CN 1207 99 10” otrzymuje brzmienie „CN 1207 99 20”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

(wyciąg)

27. 31999 R 1259: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 113) zmienione przez:

– 32001 R 1244: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1244/2001 z dnia 19.6.2001 r. (Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 1)

(a) W artykule 1, wyraz „Załącznik” zastępuje się wyrazami „załącznik I”.

(b) Po artykule 1 dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 1a

Wprowadzenie systemów wsparcia w nowych Państwach Członkowskich

W Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji (dalej jako „nowe Państwa Członkowskie”) płatności bezpośrednie przyznane w ramach systemów wsparcia wymienionych w art. 1 są wprowadzane zgodnie z następującym harmonogramem wzrostu wyrażonym w procentach poziomu płatności stosowanych w odpowiednich latach we Wspólnocie w kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.:

25%	w 2004 r.
30%	w 2005 r.
35%	w 2006 r.
40%	w 2007 r.
50%	w 2008 r.
60%	w 2009 r.
70%	w 2010 r.
80%	w 2011 r.
90%	w 2012 r.
100%	od 2013 r.

Artykuł 1b

System Jednolitej Płatności Obszarowej dla nowych Państw Członkowskich

1. Nie później niż w dniu przystąpienia nowe Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o zastąpieniu płatności w ramach systemów wsparcia, o których mowa w art. 1, na okres stosowania, o którym mowa w ust. 9, jednolitą płatnością (dalej jako „jednolita płatność obszarowa”), która jest obliczana zgodnie z przepisami ust. 2.
2. Jednolita płatność obszarowa jest wypłacana raz w roku. Jest ona obliczana poprzez podzielenie rocznej koperty finansowej ustalonej zgodnie z ust. 3 przez obszar użytków rolnych każdego z nowych Państw Członkowskich ustalony zgodnie z ust. 4.
3. Dla każdego z nowych Państw Członkowskich, Komisja ustala roczną kopertę finansową.
 - jako sumę funduszy dostępnych na dany rok kalendarzowy, na który przyznaje się płatności bezpośrednio w nowych Państwach Członkowskich w ramach systemów wsparcia, o których mowa w art. 1,

- zgodnie z właściwymi zasadami wspólnotowymi i na podstawie parametrów ilościowych takich jak obszary bazowe, pułapy premii, Maksymalne Gwarantowane Ilości (MGI), określone w Akcie Przystąpienia dla każdego systemu wsparcia, oraz
- dostosowanych poprzez uwzględnienie odpowiednich wielkości procentowych wymienionych w art. 1a dla stopniowego wprowadzenia płatności bezpośrednich.

4. Obszar użytków rolnych nowego Państwa Członkowskiego objęty systemem jednolitej płatności obszarowej stanowi część wykorzystywanych użytków rolnych utrzymywanych w dobrej kulturze rolnej na dzień 30 czerwca 2003 r., niezależnie od tego czy w tym dniu była na nich prowadzona produkcja czy też nie, oraz, jeśli jest to właściwe, dostosowany zgodnie z obiektywnymi kryteriami określonymi przez to nowe Państwo Członkowskie po zatwierdzeniu przez Komisję.

„Wykorzystywane użytki rolne” oznaczają całkowity obszar obejmujący grunty orne, trwałe użytki zielone, trwałe plantacje, ogródki przydomowe tak jak zostały ustalone przez Komisję (EUROSTAT) dla jej celów statystycznych.

5. Dla celów przyznania płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, wszystkie działki rolne odpowiadające kryteriom określonym w ust. 4 kwalifikują się do tych płatności.

Minimalna powierzchnia kwalifikujących się obszarów na gospodarstwo rolne, co do której można składać wniosek o płatności wynosi 0,3 ha. Jednakże, każde nowe Państwo Członkowskie może podjąć decyzję, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, o ustanowieniu wyższej minimalnej powierzchni na poziomie nieprzekraczającym 1 ha.

6. Nie stosuje się obowiązku produkcji lub angażowania czynników produkcji. Jednakże, rolnicy mogą wykorzystywać grunty wymienione w ust. 4 do wszelkich celów rolniczych. W przypadku produkcji konopi zgodnych z kodem CN 5302 10 00, stosuje się art. 5a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999¹ i art. 7b rozporządzenia (WE) nr 2316/1999².

Każdy grunt korzystający z płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej utrzymuje się w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska.

7. Jeżeli w danym roku jednolite płatności obszarowe w nowym Państwie Członkowskim przekroczyłyby roczną kopertę finansową, krajowa stawka na hektar stosowana w tym nowym Państwie Członkowskim powinna być proporcjonalnie zmniejszona przy zastosowaniu współczynnika redukcji.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 1).

² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2316/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych (Dz. U. L 280 z 30.10.1999, str. 43).

8. Wspólnotowe zasady odnoszące się do Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (dalej jako „ZSZiK”) ustanowionego w rozporządzeniu (EWG) nr 3508/92¹, a w szczególności jego art. 2, stosuje się do systemu jednolitej płatności obszarowej w koniecznym zakresie. Odpowiednio, każde nowe Państwo Członkowskie wybierające ten system jest zobowiązane:

- przygotować i przetwarzać wnioski rolników o roczną pomoc. Wnioski te zawierają jedynie dane osób wnioskujących i zgłoszonych działek rolnych (numer identyfikacyjny i obszar);
- wprowadzić system identyfikacji działek, tak by zapewnić możliwość identyfikacji działek, które zgłoszono we wnioskach o pomoc, a ich powierzchnia mogła zostać ustalona, oraz uzyskać potwierdzenie, że działki są użytkami rolnymi i że nie są one przedmiotem innych wniosków;
- posiadać komputerową bazę danych gospodarstw rolnych, działek i wniosków o pomoc;
- sprawdzać wnioski o pomoc zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty (Dz. U. L 355 z 5.12.1992, str. 1).

Stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej nie może w żadnym wypadku wpływać na obowiązki któregośkolwiek nowego Państwa Członkowskiego w zakresie wdrażania wspólnotowych zasad odnoszących się do identyfikacji i rejestracji zwierząt zgodnie z dyrektywą 92/102/EWG¹ i rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000².

9. W każdym nowym Państwie Członkowskim system jednolitej płatności obszarowej jest dostępny do końca 2006 r. z możliwością dwukrotnego odnowienia na okres roku na wniosek nowego Państwa Członkowskiego. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 11, każde Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o zakończeniu stosowania tego systemu na koniec pierwszego lub drugiego roku jego stosowania. Nowe Państwo Członkowskie informuje Komisję o swoim zamiarze zakończenia stosowania systemu co najmniej na dwa miesiące przed końcem ostatniego roku stosowania.

10. Przed końcem okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej, Komisja ocenia stan przygotowania nowych Państw Członkowskich w odniesieniu do pełnego stosowania systemów wsparcia, o których mowa w art. 1.

¹ Dyrektywa Rady 92/102/EWG w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32).

² Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. U. L 204 z 11.8.2000, str. 1).

W szczególności, przed końcem okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej, nowe Państwo Członkowskie podejmuje wszystkie konieczne kroki w celu uruchomienia ZSZiK ustanowionego w rozporządzeniu (EWG nr 3508/92) dla właściwego działania systemów wsparcia, o których mowa w art. 1 w stosowanej wówczas formie.

11. Na podstawie swej oceny Komisja:

(a) określa, czy nowe Państwo Członkowskie może wejść do systemów wsparcia, o których mowa w art. 1, mających zastosowanie w obecnych Państwach Członkowskich,

lub

(b) podejmuje decyzję o przedłużeniu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej przez nowe Państwo Członkowskie na okres uznany za konieczny celem umożliwienia całkowitego ustanowienia i prawidłowego funkcjonowania niezbędnych procedur zarządzania i kontroli.

Przed końcem przedłużonego okresu stosowania, o którym mowa w lit. b), stosuje się ust. 11.

Do końca pięcioletniego okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej (to jest do 2008 r.), stosuje się stawki procentowe określone w art. 1a. Jeżeli stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej jest przedłużone poza ten termin, zgodnie z decyzją podjętą na mocy lit. b), stawkę procentową określoną w art. 1a na rok 2008 stosuje się do końca ostatniego roku stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej.

12. Po zakończeniu okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej, stosuje się systemy wsparcia, o których mowa w art. 1 zgodnie z odpowiednimi zasadami wspólnotowymi i na podstawie parametrów ilościowych takich jak obszar bazowy, pułapy premii i Maksymalne Gwarantowane Ilości (MGI), określone w Akcie Przystąpienia dla każdego systemu wsparcia, bez uszczerbku dla możliwych zmian wynikających ze zmian odpowiednich przepisów wspólnotowych. Stawki procentowe określone w art. 1a w odniesieniu do odpowiednich lat stosuje się nadal.

13. Nowe Państwa Członkowskie informują szczegółowo Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia niniejszego artykułu i w szczególności o środkach podjętych zgodnie z ust. 7.

14. System jednolitej płatności obszarowej uznaje się za interwencję jak zostało to określone w art. 1 ust. 2 lit. b) i art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999¹.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (DzU. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

Artykuł 1c

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie w nowych Państwach Członkowskich

1. Do celów niniejszego artykułu: „Krajowy system podobny do WPR” oznacza jakikolwiek krajowy system płatności bezpośrednich stosowany przed dniem przystąpienia nowych Państw Członkowskich, na mocy którego przyznawane było wsparcie rolnikom w odniesieniu do produkcji objętej jednym z systemów płatności bezpośrednich UE wymienionych w załączniku I.
2. Nowe Państwa Członkowskie mają możliwość, za zgodą Komisji, uzupełnienia płatności bezpośrednich wypłacanych rolnikowi w ramach jakiegokolwiek z systemów WPR wymienionych w załączniku I, do wysokości:
 - 55% poziomu płatności bezpośrednich we Wspólnocie obowiązujących na dzień 30 kwietnia 2004 r. w roku 2004, 60% w roku 2005 i 65% w roku 2006 a od roku 2007 r. do 30 punktów procentowych ponad mający zastosowanie poziom, o którym mowa w art. 1a w odpowiednim roku. Jednakże w sektorze skrobi ziemniaczanej w Republice Czeskiej w ciągu całego okresu wprowadzania płatności bezpośrednich płatności te mogą osiągnąć 100% poziomu płatności bezpośrednich stosowanych w odpowiednim roku we Wspólnocie w kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.,

lub

- całkowitego poziomu bezpośredniego wsparcia, jakie rolnik mógłby otrzymać w stosunku do poszczególnych produktów w nowych Państwach Członkowskich w roku kalendarzowym 2003 w ramach krajowego systemu podobnego do WPR, powiększonego o 10 punktów procentowych. Jednakże dla Litwy rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2002 a dla Słowenii wzrost wynosi 10 punktów procentowych w 2004 r., 15 punktów procentowych w 2005 r., 20 punktów procentowych w 2006 r. i 25 punktów procentowych od 2007 r.

Dla każdego systemu WPR, nowe Państwa Członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu jednej z dwóch wyżej wymienionych opcji.

Całkowite bezpośrednie wsparcie jakie rolnik może otrzymać w nowych Państwach Członkowskich po przystąpieniu na mocy odpowiedniego systemu UE, obejmujące wszystkie uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie, nie przekroczy poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi na mocy odpowiedniego systemu UE stosowanego w tym czasie w Państwach Członkowskich Wspólnoty w kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.

3. Cypr może uzupełnić bezpośrednią pomoc wypłacaną rolnikom w ramach jakiegokolwiek z systemów WPR wymienionych w załączniku I do wysokości całkowitego wsparcia, które rolnik mógłby otrzymać na Cyprze w 2001 r.

Władze cypryjskie zapewnią, że po przystąpieniu, całkowite wsparcie bezpośrednie dla rolników przyznawane w ramach odpowiedniego systemu UE włącznie ze wszystkimi uzupełniającymi krajowymi płatnościami bezpośrednimi w żadnym przypadku nie przekroczy poziomu bezpośredniego wsparcia, jakie rolnicy mieliby prawo otrzymywać w ramach tego systemu w odpowiednim roku we Wspólnocie w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.

Całkowite kwoty uzupełniającej pomocy krajowej jaka ma być udzielona jest wskazana w załączniku II.

Uzupełniająca pomoc krajowa jaka ma być udzielona podlega wszelkim dostosowaniom jakie mogą okazać się konieczne w związku ze zmianami wspólnej polityki rolnej.

Przepisów ust. 2 i 5 nie stosuje się do Cypru.

4. Jeżeli nowe Państwo Członkowskie podejmie decyzję o stosowaniu systemu jednolitej płatności obszarowej, to takie nowe Państwo Członkowskie może udzielać uzupełniającą krajową pomoc bezpośrednią na warunkach, o których mowa w ust. 5 i 8.

5. Całkowita kwota na sektor uzupełniającej pomocy krajowej przyznanej w danym roku stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej jest ograniczona przez szczególną kopertę finansową na każdy sektor. Koperta ta jest równa różnicy pomiędzy:
 - całkowitą kwotą wsparcia na sektor wynikającą z zastosowania ust. 2 pierwsze lub drugie tiret, w zależności od tego, które jest właściwe i
 - całkowitą kwotą bezpośredniego wsparcia, która byłaby dostępna w odpowiednim nowym Państwie Członkowskim dla tego samego sektora w danym roku w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.
6. Nowe Państwo Członkowskie może podjąć decyzje, na podstawie obiektywnych kryteriów i za zgodą Komisji, o kwotach uzupełniającej pomocy krajowej jaka ma być udzielona.
7. Upoważnienie wydane przez Komisję:
 - wyszczególnia odpowiedni system krajowych płatności bezpośrednich podobnych do WPR wtedy gdy ma zastosowanie ust. 2 drugie tiret,

- określa poziom, do którego uzupełniająca pomoc krajowa może być wypłacana, stawkę uzupełniającej pomocy krajowej i tam gdzie ma to zastosowanie, warunki jej udzielania,
 - jest udzielane z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań jakie mogą okazać się konieczne w związku ze zmianami wspólnej polityki rolnej.
8. Żadne uzupełniające płatności krajowe ani pomoc nie mogą być udzielane na rzecz działalności rolnej objętej wspólną organizacją rynku, która nie jest bezpośrednio wspierana przez system wsparcia, o którym mowa w art. 1.
9. Oprócz uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, Cypr może udzielać przejściowej i zmniejszającej się pomocy krajowej do końca 2010 r. Ta pomoc państwa jest udzielana w formie podobnej do pomocy wspólnotowej, takiej jak płatności oddzielone od produkcji (*decoupled*).

Biorąc pod uwagę charakter i wielkość wsparcia krajowego przyznanego w 2001 r., Cypr może udzielić pomocy państwa dla sektorów wymienionych w załączniku III i do wysokości określonych w tym załączniku.

Pomoc państwa jaka ma być przyznana podlega wszelkim dostosowaniom, które mogą okazać się konieczne w związku ze zmianami we wspólnej polityce rolnej. Dostosowania te mogą wymagać zmian kwoty pomocy lub warunków jej przyznawania, na podstawie decyzji Komisji.

Cypr przedstawia Komisji roczne sprawozdanie ze stosowania środków pomocy państwa, wskazując formy pomocy i kwoty przeznaczane na poszczególne (pod)sektory.

10. Poza uzupełniającymi płatnościami bezpośrednimi, Łotwa może udzielać przejściowej i malejącej pomocy krajowej do końca 2008 r. Ta pomoc państwa jest udzielana w formie podobnej do pomocy wspólnotowej, takiej jak płatności oddzielone od produkcji (*decoupled*).

Łotwa może udzielać pomocy państwa na rzecz (pod)sektorów wymienionych w załączniku IV, do wysokości określonych w tym załączniku.

Pomoc państwa jaka ma być przyznana podlega wszelkim dostosowaniom, które mogą okazać się konieczne w związku ze zmianami we wspólnej polityce rolnej. Dostosowania te mogą wymagać zmian kwoty pomocy lub warunków jej przyznawania, na podstawie decyzji Komisji.

Łotwa przedstawia Komisji roczne sprawozdanie ze stosowania środków pomocy państwa, wskazując formy pomocy i kwoty przeznaczane na poszczególne (pod)sektory.”,

(c) W artykule 2a dodaje się następujący ustęp:

„8. Systemu uproszczonego nie stosuje się w nowych Państwach Członkowskich.”;

(d) Artykuł 11 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z ust. 2, Komisja przyjmuje:

- szczegółowe zasady stosowania art. 2a, wraz z odstępstwami od właściwych przepisów i od rozporządzenia (EWG) nr 3508/92*, które są konieczne do osiągnięcia celu uproszczenia, w szczególności takie, które są związane z warunkami uprawniającymi do korzystania z pomocy, terminami składania wniosków o płatności i przepisami o kontroli jak również szczegółowymi zasadami pozwalającymi na uniknięcie powtórnego składania wniosków w odniesieniu do obszaru i produkcji objętej systemem uproszczonym,
- szczegółowe zasady związane z wprowadzaniem systemu jednolitej płatności obszarowej ustanowionego w art. 1b,
- zmiany do załącznika I, które mogą stać się konieczne, biorąc pod uwagę kryteria ustanowione w art. 1, oraz

* Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/1992 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych programów pomocowych Wspólnoty (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str.1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 495/2001 (Dz.U. L 72 z 14.3.2001, str.6)”,

- w odpowiednim przypadku, szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, zawierające w szczególności środki niezbędne do uniknięcia obchodzenia art. 3 i 4, jak również środki dotyczące art. 7.

(e) Tytuł Załącznika otrzymuje brzmienie „załącznik I”;

(f) Dodaje się następujące załączniki:

„ZAŁĄCZNIK II

Tabela 1: Cypr: uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie gdy stosuje się normalny system płatności bezpośrednich

Procenty pełnych bezpśrednich	płatności 25%	30%	35%	40%	50%	60%	70%	80%	90%
Sektor	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Uprawy roślinne (z wyłączeniem pszenicy durum)	7.913.822	7.386.234	6.858.646	6.331.058	5.275.881	4.220.705	3.165.529	2.110.353	1.055.176
Pszenica durum	2.269.470	2.118.172	1.966.874	1.815.576	1.512.980	1.210.384	907.788	605.192	302.596
Rośliny strączkowe	30.228	28.273	26.318	24.363	20.363	16.362	12.272	8.181	4.091
Mleko i produkty mleczarskie	0	899.576	1.572.371	2.178.000	1.815.000	1.452.000	1.089.000	726.000	363.000
Mięso wołowe	3.456.709	3.226.262	2.995.814	2.765.367	2.304.473	1.843.578	1.382.684	921.789	460.895
Owce i kozy	8.267.087	7.715.948	7.164.809	6.613.669	5.511.391	4.409.113	3.306.835	2.204.556	1.102.278
Oliwa z oliwek	5.951.250	5.554.500	5.157.750	4.761.000	3.967.500	3.174.000	2.380.500	1.587.000	793.500
Tytoń	782.513	730.345	678.178	626.010	521.675	417.340	313.005	208.670	104.335
Banany	3.290.625	3.071.250	2.851.875	2.632.500	2.193.750	1.755.000	1.316.250	877.500	0
Suszone winogrona	104.393	86.562	68.732	50.901	15.241	0	0	0	0

OGÓŁEM	32.066.09	30.817.12	29.341.36	27.798.44	23.138.25	18.498.48	13.873.86	9.249.241	4.185.871
6	1	6	5	3	3	3	2		

Tabela 2: Cypr: uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie gdy stosuje się system jednolitej płatności obszarowej dla płatności bezpośrednich

Sektor	2004	2005	2006	2007	2008
Zboża (z wyłączeniem pszenicy durum)	6.182.503	3.997.873	2.687.095	1.303.496	0
Pszenvica durum	2.654.980	2.469.490	2.358.196	2.240.719	2.018.131
Rośliny strączkowe	27.346	20.566	16.498	12.204	4.068
Mleko i produkty mleczarskie	0	1.165.968	2.365.032	3.566.500	3.548.500
Mięso wołowe	4.608.945	4.608.945	4.608.945	4.608.945	4.608.945
Owce i kozy	10.932.78	10.887.78	10.860.78	10.832.28	10.778.28
	2	2	2	2	2
Oliwa z oliwek	7.215.000	6.855.000	6.639.000	6.411.000	5.979.000
Suszone winogrona	182.325	176.715	173.349	169.796	163.064
Banany	4.368.300	4.358.700	4.352.940	4.346.860	4.335.340
Tytoń	1.049.000	1.046.750	1.045.400	1.043.975	1.041.275
OGÓŁEM	37.221.18	35.587.79	35.107.23	34.535.77	32.476.60
	2	0	8	8	6

ZAŁĄCZNIK III

Pomoc państwa na Cyprze

Sektor	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Zboża (z wyłączeniem pszenicy durum)	7.920.562	6.789.053	5.657.544	4.526.035	3.394.527	2.263.018	1.131.509
Mleko i produkty mleczarskie	7.122.260	5.066.822	3.359.449	1.995.577	1.496.683	997.789	498.894
Mięso wołowe	227.103	194.660	162.216	129.773	97.330	64.887	
Owce i kozy	3.597.708	3.083.750	2.569.791	2.055.833	1.541.875	1.027.917	513.958
Świnie	9.564.120	8.197.817	6.831.514	5.465.211	4.098.909	2.732.606	1.366.303
Drób i jaja	3.998.310	3.427.123	2.855.936	2.284.749	1.713.561	1.142.374	571.187
Wino	15.077.963	12.923.969	10.769.974	8.615.979	6.461.984	4.307.990	2.153.995
Oliwa z oliwek	7.311.000	6.266.571	5.222.143	4.177.714	3.133.286	2.088.857	1.044.429
Winogrona deserowe	3.706.139	3.176.691	2.647.242	2.117.794	1.588.345	1.058.897	529.448
Przetworzone pomidory	411.102	352.373	293.644	234.915	176.187	117.458	58.729
Banany	445.500	381.857	318.214	254.571	190.929	127.286	63.643
Owoce roślin liściastych w tym owoce pestkowe	9.709.806	8.322.691	6.935.576	5.548.461	4.161.346	2.774.230	1.387.115

Migdały	2.531.871	2.170.175	1.808.479	1.446.783	1.085.088	723.392	361.696
Chleb świętojański	517.500	443.571	369.643	295.714	221.786	147.857	73.929
OGÓLEM	72.140.945	60.797.123	49.801.366	39.149.111	29.361.833	19.574.556	9.754.835

ZAŁĄCZNIK IV

Pomoc państwa na Łotwie

Sektor	2004	2005	2006	2007	2008
Len	654.000	523.200	392.400	261.600	130.800
Mleko i produkty mleczarskie	5.236.000	-	-	-	-
Świnie	204.000	163.200	122.400	81.600	40.800
Owce i kozy	107.000	85.600	64.200	42.800	21.400
Materiał nasienny	109.387	87.510	66.110	44.710	23.310
OGÓŁEM	6.310.387	859.510	645.110	430.710	216.310

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1/2002

z dnia 28 grudnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 w odniesieniu do uproszczonego systemu płatności dla rolników w ramach niektórych systemów wsparcia

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1244/2001², w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 przewiduje uproszczony system płatności realizowanych w ramach niektórych systemów wsparcia. Aby osiągnąć zgodny z tym systemem cel uproszczenia konieczne jest uproszczenie sposobu przyznawania przedmiotowej pomocy poprzez odstąpienie od niektórych przepisów rozporządzeń określonych w powołanym artykule, jak również rozporządzeń przyjętych w celu wprowadzenia w życie wymienionych rozporządzeń, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących warunków kwalifikujących, terminów składania wniosków i płatności oraz przepisów dotyczących kontroli.
- 2) W ramach uproszczenia, rolnicy powinni otrzymywać, na żądanie, formularz wniosku wypełnionego przez administrację krajową. Ten jeden wniosek powinien zastąpić istniejące oddzielne wnioski o przyznanie przedmiotowych pomocy, łącząc w sobie pomoc obszarową i pomoc w odniesieniu do zwierząt gospodarskich. Przyjęcie wniosku powinno gwarantować rolnikowi wypłatę ustalonej kwoty, bez konieczności składania jakiegokolwiek dodatkowego wniosku w całym okresie uczestnictwa. Dla zachowania jasności, właściwe jest zarówno wyszczególnienie płatności, jakie zostaną ujęte w wyliczeniach kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego, jak i kursu wymiany stosowanego przez te Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro.
- 3) Należy określić szczególne zasady w celu uproszczenia procedur kontrolnych, na tyle, na ile to tylko możliwe bez zwiększania ryzyka wystąpienia podwójnych wniosków o pomoc. Do tego celu właściwe jest zapewnienie tymczasowego blokowania obszarów lub liczby praw do premii, odpowiadających kwocie przyznawanej w ramach systemu uproszczonego w tym znaczeniu, że prawa do premii za obszar i/lub inwentarz żywy, w związku z którymi złożono uproszczony wniosek o pomoc, powinny podlegać pewnym warunkom, jak również ustanowienie szczegółowych zasad obliczania liczby hektarów i praw do premii za inwentarz żywy w odniesieniu do okresu referencyjnego oraz maksymalnej uwzględnianej kwoty. Działki i prawa do premii odpowiadające kwocie

¹ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 113.

² Dz.U. L 173 z 27.06.2001, str. 1.

przyznawanej w ramach systemu uproszczonego powinny być przedmiotem zgłoszenia obowiązującego przez cały okres uczestnictwa w systemie uproszczonym. W przypadku pomocy w odniesieniu do przetwarzania słomy lnu uprawianego na włókno, przewidzianej w art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno³, zgłoszenie to zastępuje roczny wniosek o przyznanie pomocy „obszarowej” przewidziany w art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno⁴, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1093/2001⁵.

- 4) Jakkolwiek od rolników powinno się wymagać utrzymania minimalnego obszaru czy minimalnej liczby praw do premii, powinni oni móc zbywać obszary czy prawa do premii nieobjęte kwotą przyznaną w ramach systemu uproszczonego. W należycie uzasadnionych przypadkach, jak wygaśnięcie dzierżawy, programów restrukturyzacji lub interwencji publicznej, Państwa Członkowskie powinny móc zezwalać rolnikom na zamianę zgłoszonych działek na inne równoważne. W celu zapewnienia neutralności budżetowej, warunki kwalifikujące mające zastosowanie w odniesieniu do obszarów, które otrzymały pomoc z systemu uproszczonego, powinny być nadal stosowane w odniesieniu do odpowiadających im obszarów blokowanych w celu otrzymania pomocy z systemu uproszczonego.
- 5) Jeżeli chodzi o płatności za ekstensyfikację, obszary odpowiadające płatności za ekstensyfikację stanowiącą część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego, powinny być blokowane tak, jak w przypadku obszarów, których dotyczy pomoc obszarowa. Jeżeli rolnik hoduje zwierzęta w celu zapewnienia zgodności z przepisami o ekstensywnych typach produkcji, to dla takiego rodzaju obszarów nadal powinno stosować się niektóre zasady dotyczące obsady zwierząt. Jednakże właściwe jest zapewnienie pewnej elastyczności, pozwalającej rolnikowi na podjęcie zobowiązania o przestrzeganiu niektórych warunków dotyczących maksymalnej liczby hodowanych zwierząt w całym okresie uczestnictwa w systemie uproszczonym.
- 6) Jeżeli rolnik nie posiada działek lub praw do premii do zablokowania, odpowiadających podanej przez właściwy organ liczby hektarów czy zwierząt gospodarskich, uwzględniając inwestycję konieczną do zakupu czy dzierżawienia działki lub prawa do premii, Państwa Członkowskie powinny móc przyjąć zgłoszenie obszaru czy też zgłoszenie liczby praw do premii, która nie odpowiada podanej przez organ liczbie hektarów lub praw do premii za inwentarz żywy. W takim przypadku kwota przyznawana w ramach systemu uproszczonego powinna zostać proporcjonalnie obniżona.
- 7) Rozporządzenie (WE) nr 1259/1999 stanowi, że przepisy wykonawcze do systemu uproszczonego powinny również uwzględniać zasady szczegółowe, tak by uniknąć podwójnych wniosków o pomoc w odniesieniu do obszaru i produkcji objętych systemem uproszczonym. Dlatego też rolnikom otrzymującym pomoc w ramach systemu uproszczonego należy uniemożliwić otrzymanie innej pomocy bezpośredniej w

³ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 16.

⁴ Dz.U. L 35 z 6.02.2001, str. 18.

⁵ Dz.U. L 150 z 6.06.2001, str. 17.

odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego. Powinna zostać przewidziana możliwość odstępstwa w przypadkach, w których odnośne przepisy dopuszczają kumulację pomocy.

- 8) Neutralność budżetowa wymaga, aby uwzględniać obszary i liczby praw do premii wykorzystane przy ustalaniu uprawnień do uczestnictwa w systemie uproszczonym i następnie zablokowane, w wyliczeniach przekroczenia obszarów bazowych czy pułapów, poprzez zmniejszenie stosownych obszarów bazowych czy pułapów premii za inwentarz żywy. Jednakże skoro rolnicy uczestniczący w systemie uproszczonym nie mają obowiązku prowadzenia szczególnych upraw czy hodowli zwierząt w celu nabycia uprawnień do otrzymania pomocy, taka proporcjonalna obniżka stosowana w przypadku przekroczenia obszaru czy pułapów nie powinna mieć zastosowania do ich obszaru lub praw.
- 9) W celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty, właściwe jest określenie systemu sankcji w razie nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia. W tym celu właściwe jest odwołanie się do zasad przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92⁶, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2550/2001⁷.
- 10) W celu zmniejszenia obciążeń wynikających z kontroli, uczestnicy systemu uproszczonego, powinni stanowić oddzielną populację do celów kontrolnego pobierania próbek, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 2419/2001, a ponadto należy ustalić zmniejszony wskaźnik kontroli.
- 11) W celu szczegółowego informowania Komisji o środkach podjętych przez Państwa Członkowskie w związku z wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia, należy przyjąć zasady dotyczące zarówno treści, jak i harmonogramu udzielania informacji w sprawie systemu uproszczonego, uwzględniając przy tym harmonogram tworzenia budżetu Wspólnoty, z uwzględnieniem istniejących form treści.
- 12) Właściwe komitety zarządzające nie wydały opinii w terminach ustalonych przez ich przewodniczących,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące uproszczonego systemu płatności realizowanych w ramach niektórych systemów wsparcia przewidzianych w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 (zwanego dalej „systemem uproszczonym”).

⁶ Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11.

⁷ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 105.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów wymienionych w Załączniku, rolnicy mogą otrzymywać płatności przewidziane w art. 2a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 na mocy warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Zasady zawarte w rozporządzeniach wprowadzające w życie przepisy określone w Załączniku nadal stosuje się w zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie nie zawiera przepisów szczególnych.

Artykuł 2

Wniosek

1. Właściwy organ przesyła formularz wniosku (zwanego dalej „uproszczonym wnioskiem o pomoc”) rolnikom, którzy wyrazili wolę ubiegania się o wsparcie w ramach systemu uproszczonego, podając w nim:

- a) kwotę, do której rolnik jest uprawniony zgodnie z art. 2a ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 (zwaną dalej „kwotą przyznawaną w ramach systemu uproszczonego”);
- b) liczbę hektarów i/lub praw do premii za żywy inwentarz, blokowanych w rozumieniu art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia w okresie uczestnictwa w systemie uproszczonym, i/lub liczbę zwierząt ustanowioną zgodnie z art. 4 i art. 12 ust. 3;
- c) zakaz cesji przewidziany w art. 5.

W przypadku Państw Członkowskich, które nie przyjęły euro, kwotę przyznawaną w ramach systemu uproszczonego przelicza się na ich waluty krajowe, stosując kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu 1 stycznia każdego roku kalendarzowego, w którym kwota jest przyznawana.

2. Uproszczony wniosek o pomoc, należycie zatwierdzony i podpisany bez zastrzeżeń przez rolnika, łącznie, gdzie stosowne, ze zgłoszeniami przewidzianymi w art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1, składa się do właściwego organu, w terminie ustalonym przez zainteresowane Państwo Członkowskie, który jednak nie powinien być nastąpić później niż dnia 1 września.

W razie spóźnionego złożenia wniosku w rozumieniu art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, obniżka przewidziana w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy tego rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie odnośnie do kwoty do zapłacenia za pierwszy rok uczestnictwa w systemie uproszczonym.

Uproszczony wniosek o pomoc traktuje się jak wniosek o pomoc w rozumieniu art. 2 lit. i) i j) rozporządzenia (WE) nr 2419/2001.

Artykuł 3

Wyliczanie kwoty

1. Kwota, jaką w ramach systemu uproszczonego rolnik może otrzymać, uwzględnia wszystkie kwoty przyznane w odniesieniu do okresów referencyjnych określonych w art. 2a ust. 3 lit. a) i b) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, w terminie ustalonym

przez Państwa Członkowskie, który jednak nie może nastąpić niż dnia 30 czerwca roku, w którym rolnik składa wniosek o uczestnictwo w systemie uproszczonym.

2. W przypadku stosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 w trakcie okresów referencyjnych, kwoty oblicza się jako kwoty, które byłyby przyznane przed zastosowaniem tego przepisu.
3. W roku kalendarzowym 2002 uwzględnia się następujące płatności dotyczące 1999 r.:
 - a) płatności obszarowe za rośliny uprawne wraz dopłatami do odłogowania, dodatek i pomoc specjalną za pszenicę durum, przewidziane w art. 2, 4, 5, 6, 6a i 7 i w art. 12 akapit pierwszy tiret jedenaste rozporządzenia Rady (EWG) nr 1765/92⁸,
 - b) premię specjalną, premię za krowy mamki, uwzględniając, o ile została wypłacona, premię za jałówki oraz uwzględniając dodatkową krajową premię za krowy mamki, o ile była współfinansowana, oraz płatność za ekstensyfikację, przewidziane w art. 4b, 4d i 4h rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/1968⁹.
4. Kwoty pomocy obszarowej i kwoty premii za inwentarz żywy oblicza się oddzielnie. Poniżej w niniejszym rozporządzeniu są określone dwa rodzaje pomocy, tj.: „pomoc obszarowa” i „premia za inwentarz żywy” stanowiące części kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego.

Artykuł 4

Ustalanie liczby hektarów i/lub praw do premii

1. W przypadku otrzymania przez rolnika pomocy obszarowej, właściwy organ informuje go o liczbie hektarów, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, powiązanej z każdym, odmiennym rodzajem pomocy obszarowej uwzględnionej w kwocie przyznawanej w ramach systemu uproszczonego.

W przypadku płatności za rośliny uprawne, liczbę hektarów oblicza się oddzielnie w odniesieniu do każdej uprawy, dla której Państwa Członkowskie ustanowiły obszar bazowy zgodnie z art. 3 i/lub art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999¹⁰.

2. W przypadku otrzymania przez rolnika płatności za ekstensyfikację, właściwy organ informuje go o liczbie hektarów, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, powiązanej z płatnością za ekstensyfikację, stanowiącą część podanej kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego oraz o liczbie zwierząt, ustanowionej zgodnie z art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku otrzymania przez rolnika premii za inwentarz żywy, właściwy organ informuje go o liczbie praw do premii, odpowiadającej premii za inwentarz żywy stanowiącej część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego.

W odniesieniu do bydła taką liczbę podaje się z dokładnością do jednego miejsca po

⁸ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 12.

⁹ Dz.U. L 148 z 28.06.1968, str. 24.

¹⁰ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 1.

przecinku. W odniesieniu do owiec i kóz stosuje się art. 14 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3567/92¹¹.

4. Liczba hektarów i praw do premii za inwentarz żywy określonych w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, wylicza się na podstawie:

- a) średniej liczby hektarów i/lub praw do premii za inwentarz żywy, w odniesieniu do których przyznano pomoc w trzech latach kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 2a ust. 3 lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1259/1999,
- b) liczby hektarów i/lub praw do premii za inwentarz żywy, w odniesieniu do których przyznano pomoc w roku kalendarzowym poprzedzającym rok złożenia wniosku w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 2a ust. 3 lit. b) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

5. Rolnik, który nie dysponuje działkami i/lub liczbą praw do premii odpowiadającą liczbie hektarów lub praw do premii za inwentarz żywy, obliczonej zgodnie z ust. 4, może otrzymać zezwolenie zainteresowanego Państwa Członkowskiego do zgłoszenia obszaru odpowiadającego działkom będącym w jego dyspozycji i/lub do zgłoszenia liczby praw do premii, jakimi dysponuje.

W takim przypadku kwotę przyznawaną w ramach systemu uproszczonego oblicza się na podstawie obszaru i/lub praw do premii za inwentarz żywy określonych w akapicie pierwszym. W żadnym przypadku kwota ta nie może przekraczać kwoty obliczonej zgodnie z art. 3.

6. Jeżeli zastosowanie ma art. 2a ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, liczba hektarów i/lub praw do premii za inwentarz żywy ustanowiona zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu podlega proporcjonalnej obniżce, tak by odpowiadała maksymalnej kwocie 1 250 EUR.

Obniżkę stosuje się, według wyboru rolnika, najpierw w odniesieniu do pomocy obszarowej, a następnie w odniesieniu do premii za inwentarz żywy, stanowiących części kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego, albo też najpierw w odniesieniu do części na premię na inwentarz żywy, a następnie do części na pomoc obszarową.

Artykuł 5

Zakaz cesji

Z wyjątkiem przypadku dziedziczenia, rolnik nie ceduje w żaden sposób, w całości, częściowo, tymczasowo, włącznie gospodarstwem rolnym lub bez niego, działek i/lub liczby praw do premii odpowiadających liczbie hektarów i/lub praw do premii za inwentarz żywy ustalonych zgodnie z art. 4.

Artykuł 6

¹¹ Dz.U L 362 z 11.12.1992, str. 41.

Płatność

Płatność realizowana jest po dniu 1 listopada każdego danego roku kalendarzowego, najpóźniej do dnia 30 czerwca roku następnego.

Artykuł 7

Wystąpienie

1. W dowolnym czasie rolnik może zgłosić zamiar wystąpienia z systemu uproszczonego. Jednak wystąpienie staje się skuteczne od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rolnik zgłosił zamiar wystąpienia.

Rolnik nie może złożyć nowego wniosku o przystąpienie do systemu uproszczonego.

2. W przypadku, gdy zastosowanie ma art. 15 ust. 4, rolnik nie jest uprawniony do wystąpienia z uproszczonego systemu przez następny rok kalendarzowy.

3. W przypadku śmierci rolnika po złożeniu wniosku w ramach systemu uproszczonego, jego spadkobiercy są uprawnieni do kwoty, do jakiej w ramach systemu uproszczonego byłby uprawniony rolnik, pod warunkiem, że spełniają oni warunki uczestnictwa w systemie uproszczonym. Jeśli spadkobiercy nie spełniają wymienionych warunków, mają oni prawo do kwoty, do jakiej w ramach systemu uproszczonego byłby uprawniony rolnik, ale tylko za rok kalendarzowy, w którym nastąpiła jego śmierć.

Artykuł 8

Podwójne wnioski o pomoc

1. Obszar lub produkcja w odniesieniu do których złożono uproszczony wniosek o pomoc, nie mogą być przedmiotem wniosku o inną pomoc bezpośrednią wymienioną w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

2. Ust. 1 nie stosuje się do:

- a) środków przejściowych w odniesieniu do zbóż w Portugalii, przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3653/90¹²;
- b) dopłat dla producentów, przewidzianych w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98¹³ oraz w art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2800/98¹⁴;
- c) pomocy w odniesieniu do produkcji nasion roślin uprawnych i ryżu, przewidzianej w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2358/71¹⁵;
- d) premii pozasezonowej i premii z tytułu uboju, przewidzianych w art. 5 i 11

¹² Dz.U. L 362 z 27.12.1990, str. 28.

¹³ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

¹⁴ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 8.

¹⁵ Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1.

rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999¹⁶;

- e) premii mlecznej i płatności dodatkowej, przewidzianych w art. 16 i 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999¹⁷;
- f) pomocy dla regionów peryferyjnych, przewidzianej w art. 9, art. 12 ust. 1 i art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1452/2001¹⁸, art. 9, 13, 16, 17, 22, 27, art. 28 ust. 1 i art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1453/2001¹⁹ oraz art. 5, 6, 9, 13, 14 i 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1454/2001²⁰;
- g) pomocy dla Wysp Morza Egejskiego, przewidzianej w art. 6, 7, 8, 9, 11 i 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93²¹.

Artykuł 9

Wnioski zgodne

1. Rolnik, który wystąpił o pomoc wymienioną w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, w przypadku której ostateczny termin składania wniosków jest ustalony na dzień przypadający przed terminem ustalonym przez zainteresowane Państwo Członkowskie w odniesieniu do wniosków składanych w ramach systemu uproszczonego, może uczestniczyć w systemie uproszczonym pod warunkiem, że wycofa swoje wnioski o wymienione rodzaje pomocy i zrezygnuje z wiążących się z nimi płatności.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do rolników, którzy zostali poddani kontroli w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 i którzy zostali poinformowani o stwierdzeniu nieprawidłowości w stosunku do wniosku o pomoc.

Artykuł 10

Pomoc w odniesieniu do lnu uprawianego na włókno

W przypadku, gdy uczestniczący w systemie uproszczonym rolnik zawarł umowę w celu otrzymania pomocy na przetwarzanie słomy lnu uprawianego na włókno, przewidzianej w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 245/2001, wniosek o przyznanie pomocy „obszarowej” dotyczący działek pod uprawę lnu na włókno zastępuje się, na cały okres uczestnictwa w systemie uproszczonym, zgłoszeniem określonym w art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla przepisów art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 245/2001.

Artykuł 11

Zgłoszenia obszaru

¹⁶ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21.

¹⁷ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 48.

¹⁸ Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 11.

¹⁹ Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 26.

²⁰ Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 45.

²¹ Dz.U. L 184 z 27.07.1993, str. 1.

1. Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92²², rolnik, który otrzymał pomoc obszarową i/lub płatność za ekstensyfikację zgłasza działki rolne, w tym powierzchnie pod roślinami pastewnymi lub działki rolne objęte środkami związanymi z odłogowaniem, odpowiadające liczbie hektarów obszaru lub obszarów blokowanych, o której został poinformowany przez właściwy organ zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.
2. Działki zgłoszone zgodnie z ust. 1, odpowiadające liczbie hektarów odnoszącej się do pomocy obszarowej stanowiącej część podanej kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego, i związane z płatnościami za rośliny uprawne, muszą spełniać warunki kwalifikujące ustanowione w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.
3. Działki zgłoszone zgodnie z ust. 1, odpowiadające pomocy za ekstensyfikację stanowiącej część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego, muszą pozostawać w zgodzie z art. 2a ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.
4. Zgłoszenie określone w ust. 1 pozostaje ważne do końca 2005 r., z wyjątkiem przypadku jednoznacznego wystąpienia rolnika z systemu uproszczonego lub utraty uprawnień nabytych w ramach systemu uproszczonego zgodnie z art. 7 ust. 3.
5. W należycie uzasadnionych przypadkach, Państwa Członkowskie mogą zezwolić rolnikowi na zmianę złożonego przez niego zgłoszenia, pod warunkiem, że spełnia on wymóg podanej liczby hektarów, warunki kwalifikujące w odniesieniu do obszaru, ustanowione w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, oraz wydajności danego obszaru, albo o ile akceptuje on zastosowanie art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Zgłoszenie inwentarza żywego

1. Rolnik, który otrzymał premie za inwentarz żywy, oświadcza, że w czasie swojego uczestnictwa w systemie uproszczonym, akceptuje odpowiadającą liczbie blokowanych praw do premii za inwentarz żywy, o której został poinformowany przez właściwy organ, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, obniżkę:
 - a) swoich indywidualnych praw do premii przewidzianych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2467/98²³, oraz
 - b) swojego pułapu indywidualnego określonego w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
2. Art. 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999²⁴ i art. 6a ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3567/92 nie stosuje się w odniesieniu do praw do premii objętych tymczasową obniżką przewidzianą w ust. 1.
3. Rolnik, który otrzymał płatności za ekstensyfikację zobowiązuje się do utrzymywania, średnio w okresie dowolnego roku kalendarzowego, liczby bydła nie większej niż wyrażonej

²² Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

²³ Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 1.

²⁴ Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 30.

w jednostkach żywego inwentarza przewidzianych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, niż średnia liczba uwzględniona w obliczeniach obsady zwierząt lub, jeśli jest wyższa, niż liczba uwzględniona w ostatnim roku, w którym rolnik zakwalifikował się do płatności za ekstensyfikację.

Do celów akapitu pierwszego liczbę bydła zaokrągla się do kolejnej najbliższej liczby całkowitej.

4. Zgłoszenie określone w ust. 1 pozostaje ważne do końca 2005 r., z wyjątkiem przypadku jednoznacznego wystąpienia rolnika z systemu uproszczonego lub utraty uprawnień nabytych w ramach systemu uproszczonego zgodnie z art. 7 ust. 3.

5. W należycie uzasadnionych przypadkach, Państwa Członkowskie mogą zezwolić rolnikowi na zmianę złożonego przez niego zgłoszenia, pod warunkiem spełnienia przez niego wymogu podanej liczby praw do premii lub o ile akceptuje on zastosowanie art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia

Artykuł 13

Obszary i pułapy bazowe

1. Proporcjonalna obniżka pomocy obszarowej określonej w art. 2 ust. 4 i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1577/96²⁵ i art. 6 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95²⁶ nie stosuje się do obszarów określonych w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Przy obliczaniu przekroczenia obszarów określonych w art. 2 ust. 4 i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1577/96 i art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 3072/95, obszary te zmniejsza się o odpowiadającą liczbę hektarów obszarów określonych w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów art. 3 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 wydajność obszarów określonych w art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia jest wydajnością przypisaną regionom produkcyjnym, do których dane obszary należą.

Nie stosuje się proporcjonalnej obniżki pomocy obszarowej za kolejny rok gospodarczy, przewidzianej w art. 3 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.

3. Nie stosuje się proporcjonalnej obniżki liczby kwalifikujących się zwierząt określonej w art. 4 ust. 4 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

Przy obliczaniu przekroczenia pułapów określonych w art. 4 ust. 4, art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, pułapy te obniża się o odpowiednią liczbę zwierząt przypadających na premie, za które rolnik otrzymał premie za inwentarz żywy w odniesieniu do przedmiotowych okresów referencyjnych.

Artykuł 14

²⁵ Dz.U. L 206 z 16.08.1996, str. 4.

²⁶ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

Kontrole

1. Uproszczone wnioski o pomoc nie są objęte wskaźnikami kontroli odnoszącymi się do kontroli wniosków o pomoc obszarową i pomoc za inwentarz żywy, przewidzianymi w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001.

2. W pierwszym roku stosowania systemu uproszczonego, do kontroli na miejscu wybiera się minimum 2% uproszczonych wniosków o pomoc.

W latach następnych, do kontroli na miejscu wybiera się minimum 3% rolników ubiegających się o uczestnictwo lub uczestniczących w systemie uproszczonym.

3. Ubiegających się, którzy podlegają kontroli na miejscu, zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, w roku w którym przystąpili do systemu uproszczonego, zalicza do próbki w ramach systemu uproszczonego.

Artykuł 15

Obniżki i wyłączenia

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności określonych w art. 48 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, w przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli administracyjnej lub „na miejscu”, że jeden czy kilka warunków związanych z pomocą obszarową ustanowionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 2a ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999, a także warunków określonych w art. 5 i art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, nie jest spełniany, i jeżeli stwierdzona różnica między obszarem zgłoszonym i ustalonym, w rozumieniu art. 2 lit. r) rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 jest większa niż 3%, lecz nie przekracza 30% obszaru ustalonego, wówczas pomoc obszarową stanowiącą część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego pomniejsza się, na omawiany rok kalendarzowy, o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

Jeżeli różnica przekracza 30% obszaru ustalonego, wówczas na omawiany rok kalendarzowy nie przyznaje się pomocy obszarowej, stanowiącej część kwoty pomocy w ramach systemu uproszczonego.

2. W razie braku zgodności z warunkami określonymi w art. 12 ust. 3, nie przyznaje się płatności za ekstensyfikację, stanowiącej część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego.

Jeżeli obszar zgłoszony określony w art. 4 ust. 2, przekracza obszar ustalony o ponad 10%, wówczas nie wypłaca się płatności za ekstensyfikację, stanowiącą część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego. Ponadto kwotę przyznawaną w ramach systemu uproszczonego pomniejsza się o 50% części płatności za ekstensyfikację.

3. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli na miejscu, że nie są wypełniane zobowiązania określone w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, w danym roku stosuje się art. 39 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 w odniesieniu do premii za inwentarz żywy stanowiącej część kwoty przyznawanej w ramach systemu uproszczonego.

4. W przypadku stwierdzenia, że brak zgodności z warunkami określonymi w ust. 1 jest

zamierzony, do płatności należnej za kolejny rok kalendarzowy mają zastosowanie takie same wyłączenia lub poziom obniżek i wyłączeń, jak obliczone w odniesieniu do roku, w którym miał miejsce brak zgodności, bez uszczerbku dla wszelkich pozostałych wyłączeń czy obniżek przypisanych w wymienionym roku.

5. Wyłączenia i obniżki przewidziane w ust. 1-4 nie stosuje się w przypadku, gdy rolnik przedłożył rzeczywiście poprawne informacje lub w przypadku, gdy w inny sposób może wykazać, że nie ponosi winy.

Artykuł 16

Przekazywanie informacji do Komisji

1. W przypadku, gdy Państwa Członkowskie podejmują decyzje o wprowadzeniu w życie systemu uproszczonego, wówczas corocznie, najpóźniej do dnia 31 grudnia, dostarczają Komisji szczegółowe informacje na temat przyjętych w tym celu środków, jak również składają sprawozdanie okresowe obrazujące postęp we wprowadzaniu systemu uproszczonego w życie, w tym ocenę jego skutków. Pierwsze sprawozdanie składa się najpóźniej do dnia 31 marca 2003 r.

2. Corocznie, nie później niż w dniu 15 września roku kalendarzowego, którego wnioski dotyczą, Państwa Członkowskie przekazują omówienie wniosków przyjętych w ramach systemu uproszczonego, wskazując kwoty ustalone w odniesieniu do tych wniosków zgodnie z art. 3 oraz odpowiadające kwoty przyznane w ramach każdego z systemów wsparcia objętych stosownymi rozporządzeniami. Państwa Członkowskie podają również dane przekazane rolnikom zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 i 3.

W odniesieniu do formy przekazywania omawianych tych danych art. 6 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 613/97²⁷, art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2316/1999²⁸ i art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1644/96²⁹ stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Corocznie Państwa Członkowskie podają liczbę przypadków wystąpienia i odpowiadająca im kwotę wsparcia rocznego wypłaconego wcześniej w ramach systemu uproszczonego.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

²⁷ Dz.U. L 94 z 9.04.1997, str. 1.

²⁸ Dz.U. L 280 z 30.10.1999, str. 43.

²⁹ Dz.U. L 207 z 17.08.1996, str. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

- art. 2 ust. 1, 2, 3, 4, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 4, art. 5, art. 5a i art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1308/2001³⁰;
- art. 1, art. 2 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1577/96 z dnia 30 lipca 1996 r. wprowadzające szczególny środek w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 811/2000³¹;
- art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1987/2001³²;
- art. 4, 6, 10, 13 i 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2345/2001³³;
- art. 5 ust. 1-6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2467/98 z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i mięsa koziego, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1669/2000³⁴;
- art. 6 ust. 1, 2, 8 i 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/2001³⁵.

³⁰ Dz.U. L 145 z 31.05.2001, str. 16.

³¹ Dz.U. L 100 z 20.04.2000, str. 1.

³² Dz.U. L 271 z 12.10.2001, str. 5.

³³ Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29.

³⁴ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 8.

³⁵ Dz.U. L 72 z 14.03.2001, str. 6.